

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 7 ທັນວາ 2003 (12-7-2003)

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງຖວາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:	ຂ ໂກຣິນໂທ 8:1-5, 7-15, 24
ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:	ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະຕ້ອງຖວາຍເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຜູ້ທີ່ຂາດເຂີນ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງມີພຣະຄຸນຫລາຍ.
ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ:	ຄວາມຍິນດີອັນເຫລືອລ້ານ ແລະຄວາມຍາກຈົນອັນເຫລືອປະມານຂອງເຂົານັ້ນ ກໍປາກົດລ້ຽນອອກມາເປັນໃຈສັດທາອັນກວ້າງຂວາງ (ຂ ໂກຣິນໂທ 8:2 ຂ).
ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:	ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຖວາຍ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕ້ອງຖວາຍເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນ?

ນາງໂຈແອນນາເປີດເບິ່ງລາຍການຂອງໂບດແລະພົບວ່າເປັນວັນອະທິຖານເພື່ອກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດ. ໃນຂະນະທີ່ລາວອ່ານພ້ອມກັບການຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ ລາວລະນຶກໄດ້ວ່າແຕ່ລະຄົນທີ່ລາວພົບພໍ້ແຕ່ລະອາທິດຂາດເຂີນຢ່າງດຽວກັນ. ລາວຄິດເຖິງແມ່ຕູ້ ຈອນເຊີນ ມາໂບດບໍ່ໄດ້ແລະຢູ່ຕາມບ້ານເປັນເວລາດົນນານ. ລາວວາງແຜນວ່າຈະໄປຢ້ຽມຢາມແມ່ຕູ້ນັ້ນວັນຈັນ. ໂຈແອນນາຍັງມີລາຍຊື່ຂອງຫລາຍໆຄົນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໂທຣະສັບຫາ ເພື່ອຖາມຄວາມສຸກທຸກຂອງພວກເພິ່ນ. ຍາແມ່ ວິລຽມ ລູກຊາຍຂອງລາວຮັບໃຊ້ຮາຊາການທະຫານ; ພໍ່ຕູ້ແລະແມ່ຕູ້ແບຣນເດີນ ຫາກໍ່ຍ້າຍມາແລະພວກເພິ່ນເປັນເພື່ອນຂອງແມ່ຕູ້ຂອງລາວ; ແລະຍາແມ່ ແຈກເຊີນ ຫາກໍ່ອອກກິນເບ້ຽບຳນານຈາກການສອນຫນັງສືທ້ອງຟີລີ ລາວໄດ້ຮັບການຜ່າຕັດອາທິດນີ້.

ເພາະວ່າໂຈແອນນາໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍ ລາວຈຶ່ງຢາກຈະໃຫ້ພຣະພອນນີ້ຄົນສູ່ຄົນອື່ນດ້ວຍ. ໃນຂະນະທີ່ລາວອະທິຖານລາວທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປີດທາງໃຫ້ແກ່ລາວກວ້າງອອກໄປອີກ ເພື່ອລາວຈະສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງຮັກພັກດີໃນການຖວາຍ.

ບົດຮຽນຂອງວັນນີ້ຈະຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ຊ່ຽງຊາເບິ່ງຕົນເອງ. ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຖວາຍ ແລະຈະຊ່ອຍທຽມຈິດໃຈຂອງທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ທ່ານຖວາຍໄດ້ຕາມມາຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຢຶດເອົາໃນເມື່ອມີໂອກາດ (ຂ ໂກຣິນໂທ 8:1-5)

ໃນ ຂ ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 8-9, ໂປໂລໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທກ່ຽວກັບເລື່ອງການໃຫ້ທານຂອງພວກເຂົາ. ກ່ອນຫນ້ານັ້ນ ລາວໄດ້ໃຫ້ໂອກາດຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ມີພາກສ່ວນການກຸສົນສິ່ງເຄາະ. ບັດນີ້ ລາວໃຫ້ພວກເຂົາເຮັດໃຫ້ສຳເລັດໃນສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຕັດສິນໃຈສັນຍາໃນການກຸສົນນັ້ນ.

ໃຫ້ອ່ານ ຂ ໂກຣິນໂທ 8:1. ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງການຖວາຍເຫມືອນກັບ **ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ**. ມີຫລາຍຄົນຈະບໍ່ເຫັນການກ່ຽວພັນລະຫວ່າງການຖວາຍກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານເຫັນການກ່ຽວພັນອັນໃດຫລືບ?

ແຂວງມາເກໂດເນັງແມ່ນອ້າງອີງໃສ່ພາກເໜືອຂອງປະເທດກຣີກ (Greece) ແລະມີໂບດຕ່າງໆ ຄືຟີລິບປອຍ, ເທຊະໂລນິກ, ແລະ ແບເລັງ. ເປັນຫຍັງໂປໂລຈິ່ງຍົກເອົາໂບດອື່ນມາເປັນແບບຢ່າງໃນການໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອໝູນໃຈ ຊາວໂກຣິນໂທ? ທ່ານເຫັນແບບຢ່າງອັນໃດແດ່ຂອງການຖວາຍ. ໝູນໃຈຫລືເຮັດໃຫ້ເສັ້ນໃຈທ່ານໃນການຖວາຍ?

ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 8:2-5. ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງການໃຊ້ຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ທີ່ 2. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນຄຳ ວ່າ **ເຂົາຖືກທົດລອງຢ່າງໜັກ ໂດຍໄດ້ຮັບຄວາມທຸກລຳບາກ** ຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປແມ່ນ **ຄວາມຍິນດີອັນເຫລືອລົ້ນ**. ພວກເຮົາ ເຫັນບໍ່ວ່າ ພວກເຂົາໃນສມັຍນັ້ນຕ່າງກັບພວກເຮົາໃນສັງຄົມສມັຍນີ້. ໃນບ່ອນຫວ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້ໃຫ້ທ່ານຂຽນເປັນ ລາຍການອອກມາຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຄຳແກ້ຕົວທີ່ບໍ່ຖວາຍຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານເຄີຍແກ້ຕົວຢ່າງນັ້ນບໍ່? ຈາກຂໍ້ພຣະທັມຕ່າງໆທີ່ໄດ້ອ່ານຜ່ານມາ ໂປໂລຈະວ່າຢ່າງໃດຈາກຂໍ້ຄວາມແກ້ຕົວ ຕ່າງໆທີ່ຜ່ານມານີ້.

ມີຫລັກຄຳສອນອັນໃດ ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກຂໍ້ທີ່ 3?

ອ້າງອີງຕາມຂໍ້ທີ່ 4, ປະຊາຊົນຂອງໂບດຕ່າງໆຂອງແຂວງມາເກໂດເນັງເຫັນວ່າການຖວາຍພິເສດທີ່ໂປໂລກຳລັງ ເກັບແຜ່ນນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ? ສິດຍາພິບານຂອງທ່ານຈະມີທ່າທີ່ຢ່າງໃດ ຖ້າຄົນໃນໂບດມີຈິດໃຈໃນເລື່ອງການຖວາຍ ເຫມືອນຢ່າງຄຣິສຕຽນໃນແຂວງມາເກໂດເນັງ?

ໃຫ້ຊົ່ງຊາເບິ່ງຈາກ 1 (ບໍ່ໄກ່ເລີຍ) ເຖິງ 10 (ໄກ່ຄຽງກັບ). ຈິດໃຈຂອງທ່ານໃນການຖວາຍນັ້ນໄກ່ຄຽງກັບໃນພຣະ ທັມ 2 ໂກຣິນໂທ 8:4 ຫລືບໍ່? ____

ມີຈິດໃຈເພື່ອແຜ່ຢ່າງນີ້ ໂບດຂອງທ່ານຈະມີຜົນສະທ້ອນໃຫ້ກັບຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ໃນເມືອງຂອງທ່ານເດ? ໃນຮັຖຂອງທ່ານເດ? ໃນໂລກນີ້ເດ?

ຄຳວ່າ **ເຂົາໄດ້ຖວາຍຕົວເອງແກ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ອນ** ສຳຄັນຫລາຍ. ການຖວາຍຢ່າງນີ້ ເພາະວ່າຜູ້ທີ່ມີຄວາມ ເຊື່ອເຫລົ່ານີ້ຢາກຈະມີພາກສ່ວນໃນພາຣະກິດຂອງຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂໍ້ທີ່ 5 ເຂົ້າກັບທ່ານຢ່າງໃດ? ທ່ານ ໄດ້ຢຶດເອົາໃນເມື່ອມີໂອກາດຖວາຍບໍ່? ຫລືວ່າ ທ່ານຖວາຍດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈແລະເປື່ອໜ່າຍ?

2. ຄວາມບໍ່ຮູ້ບຸນໃນພຣະຄຸນ (2 ໂກຣິນໂທ 8:7-12)

ພາສາອັງກິດໃຊ້ຄຳວ່າ Excel, ແຕ່ພາສາລາວໃຊ້ຄຳວ່າ ບໍ່ຮູ້ບຸນ (ຂໍ້ທີ່ 7). ແຕ່ຄວາມໝາຍຂອງຄຳນີ້ແລ້ວ ແມ່ນ ເຫນືອກວ່າ, ດຶກວ່າ, ແລະເກັ່ງກວ່າ. ໃນດ້ານໃດທີ່ທ່ານມີບໍ່ຮູ້ບຸນໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ?

ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 8:7-8. ໂປໂລຮູ້ວ່າ ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານີ້ມີບໍ່ຮູ້ບຸນໃນທຸກສິ່ງ ຄືຄວາມເຊື່ອ, ຖ້ອຍຄຳ, ວິຊາຄວາມຮູ້, ຄວາມຂຽນຂັ້ນແຂງ, ແລະຄວາມຮັກ. ລາວໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ມີບໍ່ຮູ້ບຸນດ້ານການກຸສົນ. ແປຈາກພາ ສາອັງກິດມີວັນທ້າຍຂອງຂໍ້ທີ່ 7 ພຣະທັມຕອນນີ້ກ່າວວ່າ ຂໍໃຫ້ມີບໍ່ຮູ້ບຸນໃນພຣະຄຸນນີ້ເຫມືອນກັນ -excel also in this grace ແລ້ວຂໍ້ທີ່ 8 ໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງພຣະຄຸນຈາກການກຸສົນ. ການກຸສົນເປັນພຣະຄຸນໄດ້ຢ່າງໃດ? ທ່ານມີບໍ່ຮູ້ບຸນໃນ ດ້ານການກຸສົນຢ່າງໃດ?

ໃຫ້ອ່ານຂໍ້ 9-12. ໃຫ້ໝາຍຂໍ້ຄວາມທີ່ກົງກັນຂ້າມກັນໃນຂໍ້ທີ່ 9. ພຣະເຢຊູຊົງຍອມກາຍເປັນ **ຄົນຍາກຈົນ** ເພື່ອ ພວກເຮົາຈະກາຍມາເປັນ **ຄົນຮັ່ງມີ** ໄດ້ຢ່າງໃດ?

ເມື່ອຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະເຮັດເຫມືອນກັບພຣະຄຣິດ, ມີທາງໃດແດ່ ທ່ານຈະຍອມກາຍມາເປັນ **ຄົນຍາກຈົນ** ເພື່ອໃຫ້ຄົນ ອື່ນຈະກາຍມາເປັນ **ຄົນຮັ່ງມີ**?

ໃນຂໍ້ທີ່ 10-11 ໂປໂລໄດ້ເຕືອນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ພວກເຂົາທຳຕາມທີ່ພວກເຂົາໄດ້ສັນຍາໄວ້ຂອງເລື່ອງ ການກຸສົນ. ທ່ານເຄີຍສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າໃນເລື່ອງການຖວາຍຫລືບໍ່? ____ ເຄີຍ ____ ບໍ່ເຄີຍ

ທ່ານໄດ້ເຄີຍປະຕິບັດຕາມສັນຍາບໍ່? ____ ປະຕິບັດຕາມ ____ ບໍ່ເລີຍ

ໃຫ້ໝວນກ່າວຂໍ້ທີ່ 11 ອີກວ່າ ໂປໂລໄດ້ກ່າວກັບທ່ານຢ່າງໃດ ອ້າງອີງຕາມຄຳຖາມສອງຂໍ້ຂ້າງເທິງນີ້.

3. ຖວາຍໃຫ້ເປັນການສເມີກັນ (ຂ ໂກຣິນໂທ 8:13-15)

ບາງທີພວກເຮົາຈະບໍ່ເຫັນການເປັນສເມີກັນໃນຊີວິດແຕ່ລະວັນ. ບາງຄົນຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ມີຄວາມຮັກແລະໃຫ້ການສນັບສນູນກັນ, ໃນຂນະດຽວກັນ ບາງຄົນຢູ່ໃນຄອບຄົວທີ່ຂາດຄວາມຮັກ ແລະທຳຮ້າຍຕໍ່ກັນ. ບາງຄົນມີເງິນຫລາຍ ຈົນບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດກັບເງິນນັ້ນ, ແຕ່ບາງຄົນກໍຂາດເຂີນຈົນເກືອບເອົາຕົວບໍ່ລອດ. ບາງຄົນມີອາຫານຫລາຍໂພດ ແຕ່ບາງຄົນກໍອິດທິວຈົນບໍ່ມີແນວຈະກິນ. ບາງຄົນມີຄວາມສັນພັນອັນແຫນ້ນແຟ້ນກັບພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ບາງຄົນກໍປະຕິເສດການຊົງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງພຣະອົງ.

ອ່ານ ຂ ໂກຣິນໂທ 8:13-15. ພຣະທັມຕອນນີ້ວ່າຢ່າງໃດ? ບາງຄົນໄດ້ຕີຄວາມໝາຍພຣະທັມຕອນນີ້ ແລະໄດ້ແນະນຳໄປວ່າ ທຸກຄົນຈະຕ້ອງມີສເມີກັນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບພຣະທັມຕອນນີ້ວ່າ "ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເປັນການສເມີກັນ" (8:13). ທຸກຄົນຈະຕ້ອງມີສເມີກັນບໍ່? ຫລືວ່າ ມີຄືກັນບໍ່? ດ້ວຍເຫດຜົນອັນໃດ? ຫລືວ່າບໍ່ມີເຫດຜົນເລີຍບໍ່?

ອ້າງອີງຕາມພຣະທັມຕອນນີ້ ເປັນຫລັກຄຳສອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ເພື່ອພຣະອົງຊົງລ້ຽງຊາວອິສະຣາເອນໃນຖິ່ນການດານ (ຂໍ້ທີ 15). ໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄຳວ່າ "ເປັນການສເມີກັນ" ເພື່ອມາສົນທະນາໃນເລື່ອງຂອງການຖວາຍ. ລາວບໍ່ໄດ້ຫວັງຈະໃຫ້ທຸກຄົນມີຕາມຈຳນວນສເມີກັນ. ເພາະວ່າທຸກຄົນໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແລະມີຄຸນຄ່າສເມີກັນຢູ່ແລ້ວຈາກພຣະເຈົ້າ. ລາວໄດ້ຊັກຊວນໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອນັ້ນຖວາຍ ເພື່ອທຸກຄົນຈະມີຢູ່ມີກິນແລະບໍ່ຂາດເຂີນໃນສິ່ງປະຈຳວັນ.

ໃຫ້ຂຽນພຣະທັມຂໍ້ທີ 14 ອອກມາເປັນຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເອງ.

ຈາກຄຳເວົ້າຂອງທ່ານເອງ, ແຕ່ວ່າ ທ່ານໄດ້ຮວບຮວມແນວຄິດຂອງໂປໂລເຂົ້າດ້ວຍບໍ່ ຄື ຜູ້ທີ່ໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນໃນຂະນະນີ້ລາວກໍຕ້ອງການຄວາມຊ່ອຍເຫລືອຈາກຄົນອື່ນດ້ວຍໃນອະນາຄົດຂ້າງໜ້າ?

ໃຫ້ທົບທວນເບິ່ງ **ລາຍການຂອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ອຍ** ຂ້າງຫລຸ່ມນີ້. ຄວາມຕ້ອງການໃນໂບດ ແລະຄູ່ມືບ້ານຂອງທ່ານ. ໃຫ້ທ່ານຕິກຕອງເບິ່ງວ່າ ທ່ານມີບໍຣິບູນໃນດ້ານໃດ ແລະທ່ານຈະສາມາດຊ່ອຍໄດ້. ໃຫ້ຂຽນລົງບ່ອນຫວ່າງນີ້.

ລາຍການຂອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ອຍ

___ ພວກບໍ່ມີທີ່ເຝິງໃນເຂດຂອງທ່ານ. ___ ສະມາຊິກໃນໂບດທີ່ມີພະຍາດຊຳເຮື້ອ. ___ ສິດຍາຟິບານຫລື ພັຣຍາຂອງສິດຍາຟິບານທີ່ຫມົດປີການທີ່ຂາດເຂີນ. ___ ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ້ອງການງານສນັບສນູນ. ___ ສະມາຊິກໂບດທີ່ຢູ່ຕາມບ້ານມາໂບດບໍ່ໄດ້. ___ ສະມາຊິກຫ້ອງຮຽນວັນອາທິດທີ່ຕົກງານ. ___ ພວກທະຫານຜ່ານເສິກ ແລະ ຜູ້ຮັບໃຊ້ຮາຊາການ ແລະຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ. ___ ຄອບຄົວທີ່ມີຫົວໜ້າຄອບຄົວແຕ່ຜູ້ດຽວ. ___ ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ອຍຕົນເອງໄດ້. ___ ຄອບຄົວທີ່ມີການສູນເສັຽຊີວິດມີຄວາມທຸກໂສກ. ___ ແລະອື່ນໆ.

ທ່ານຈະໃຊ້ຄວາມບໍຣິບູນຂອງທ່ານເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ກັບຜູ້ທີ່ຂາດເຂີນຢ່າງນຶ່ງ ຫລືວ່າຫລາຍຢ່າງໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃນກໍຣະນິດດຽວກັນ ຄົນອື່ນອາດຈະມີຄວາມບໍຣິບູນໃນດ້ານອື່ນ ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃນສິ່ງທີ່ທ່ານຂາດເຂີນໄດ້ເຊັ່ນກັນ. ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ ຊີວິດຂອງທ່ານຈະເປັນຜົນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຕາມຫລັກຄຳສອນກ່ຽວກັບເລື່ອງ **ຄວາມບໍຣິບູນ** ແລະ **ຄວາມຂາດເຂີນ**? ຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານຊ່ອຍຫຍັງໄດ້ແດ່?

ທ່ານຈະອະນຸຍາດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄວາມບໍຣິບູນຂອງທ່ານເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການສເມີກັນໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງໄດ້ບໍ່?

4. ການເປັນແບບຢ່າງ (ຂ ໂກຣິນໂທ 8:24)

ຜູ້ຍິງຜົວຄ້າຄົນນຶ່ງກ່າວອອກດ້ວຍຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ບໍ່ຢຸດວ່າ, "ຂອບໃຈ, ຂອບໃຈ, ຂອບໃຈ!" ລາວກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ການຖວາຍພິເສດຂອງ ລໍຕີ ມູນ (Lottie Moon) ໃນເທສການຄຣິສະມາດຈາກກອງປະກາດຂ່າວ

ປະເສີດ ໄດ້ຊ່ອຍລ້ຽງເກືອຂ້ອຍແລະຄອບຄົວ ແລະຍັງຊ່ອຍຂ້ອຍໃຫ້ຮູ້ຈັກກ່ຽວກັບເຄື່ອງພຣະເຢຊູແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ຂ້ອຍ. ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າການຖວາຍຂອງເຈົ້ານີ້ມີຄວາມໝາຍຫລາຍປານໃດຕໍ່ຂ້ອຍແລະຄອບຄົວຂອງຂ້ອຍດ້ວຍ."

ນ້ຳຕາຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂຫລອກໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຕິດຕອງໄປວ່າ, " ແມ່ນຫຍັງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດລົງໄປຫນ້າ? " ຂ້າພະເຈົ້າຖວາຍໄປຍ້ອນຂ້າພະເຈົ້າມີບໍລິບູນແລ້ວ. ການຖວາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວ. ລາວໄດ້ສະແດງຄວາມຂອບໃຈອອກມາຢ່າງເຫລືອລົ້ນ. ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຂາດເຂີນ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສຳນຶກໄດ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ຫລັກທັມຄຳສອນນີ້ເພື່ອຊີ້ອອກໃຫ້ເຫັນໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ອ່ານພຣະທັມ 2 ໂກຣິນໂທ 8:24 ເບິ່ງວ່າພຣະທັມຕອນນີ້ວ່າຢ່າງໃດ. ການຖວາຍຂອງຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າລາວຮັກພຣະເຈົ້າຢ່າງນັ້ນບໍ່? ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ. ຜົນນັ້ນຖວາຍໄປນັ້ນ ຕ່າງຄົນມີຈຸດປະສົງເຫດຜົນຂອງໃຜຂອງລາວ. ແຕ່... ຖ້າຫາກວ່າຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະເຈົ້າແທ້ ຄວາມຮັກນັ້ນຈະພິສູດອອກໃຫ້ເຫັນໄດ້ຫລາຍທາງ ທາງນຶ່ງນັ້ນກໍຈະແມ່ນການຖວາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຢາກຖວາຍບໍ່? ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ອື່ນ ເຫມືອນກັບພຣະເຈົ້າຊົງຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຂ້າພະເຈົ້າ? ການຖວາຍໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນການສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກາຍເປັນຄົນໃໝ່ໄປ. ແທນທີ່ຈະເອົາຊັບສົມບັດທີ່ມີນັ້ນມາໃຊ້ແຕ່ໃນຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນຳມາແບ່ງຊ່ອຍຄົນອື່ນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການອີກດ້ວຍ.

ຫລັງຈາກໄດ້ທົບທວນພຣະທັມຕອນນີ້ແລ້ວ, ໃຫ້ຕອບຄຳຖາມດັ່ງກ່າວນີ້ເບິ່ງ: ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະຖວາຍເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນ?

ຄຳຕອບຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ຮ່ວມຢູ່ໃນຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໄດ້ທຳທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງໃຫ້ທ່ານໃນຊີວິດຂອງທ່ານທີ່ຜ່ານມາຫລືບໍ່?

ດີເອທຣິກ ບອນຮັບເຟີດ (Dietrich Bonhoeffer) ສິດຍາພິບານຊາວເຢຍລະມັນ (Germany) ລາວຖືກພວກນາຊີ (Nazi) ປະຫານຊີວິດໄກ້ສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີສອງຈະສົງປະລິງ. ລາວກ່າວວ່າ, " ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະຟັງຄວາມເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອແທ້. " ການເຊື່ອຟັງຂອງທ່ານໃນການຖວາຍໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານເປັນຢ່າງໃດ?

ຄົນສ່ວນຫລາຍແລ້ວ ພວກເຂົາຖວາຍໃນເນື້ອພວກເຂົາຮູ້ວ່າມີຄວາມຕ້ອງການ. ໃຫ້ທົບທວນເບິ່ງ **ລາຍການຂອງຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຊ່ອຍ** ໃນພາກທີສາມທີ່ໄດ້ກ່າວມາແລ້ວ.

ງົບປະມານຂອງກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດປີນີ້ແມ່ນ 133 ລ້ານຫລຽນດອນລາ. ມີຫນ້ອຍຄົນໃນພວກເຮົາຈະຖວາຍງົບກ້ອນໃຫ້ງົບປະມານນີ້ໄດ້. ແຕ່... ມີຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນ ຖ້າຊາວເທີນແບັບຕິດ 16 ລ້ານຄົນຖວາຍໃຫ້ຊ່ອຍກັນມີທາງໃດແດ່ຈະດີກວ່ານີ້ໃນການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ? ຈະຖວາຍໃຫ້ບ່ອນໃດ ຈະດີໄປກວ່າບ່ອນນີ້? ຈະຖວາຍໃນເທສການໃດ ຈະດີໄປກວ່າໃນເທສການນີ້ ຊຶ່ງເປັນເທສການຄ້າຍວັນບັງເກີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ? ຈະໃຫ້ຂອງຂວັນຜູ້ທີ່ທ່ານຮັກອັນໃດ ຈະດີໄປກວ່າຂອງຂວັນອັນນີ້ ຄືຖວາຍໄປໃນນາມຊື່ຂອງຜູ້ທີ່ຮັກ?

ເງິນຂອງທ່ານ ແລ້ວແຕ່ທ່ານຈະໃຊ້ໃນສິ່ງທີ່ສຳຄັນກ່ອນອື່ນທັງຫມົດ. ເງິນຂອງທ່ານໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈໃຫ້ກັບພຣະເຈົ້າ ຜ່ານທາງການຖວາຍເປັນສິ່ງສຳຄັນກ່ອນອື່ນທັງຫມົດຫລືບໍ່?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 14 ທັນວາ 2003 (12-14-2003)

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຕ້ອງຖວາຍຢ່າງໃດ?

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:** 2 ໂກຣິນໂທ 9:1-15
- ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:** ຄຣິສຕຽນໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຖວາຍ ເພື່ອນຳສຳຮາສິນາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ.
- ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ:** ທຸກຄົນຈຶ່ງໃຫ້ຕາມທີ່ຕົນໄດ້ຄິດຫມາຍໄວ້ໃນໃຈ ບໍ່ໃຊ້ໃຫ້ດ້ວຍຄິດເສັຽດາຍ ຫລືດ້ວຍຂຶ້ນໃຈໃຫ້ ເຫດວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮັກຄົນນັ້ນທີ່ໃຫ້ດ້ວຍຊຸ່ນໃຈຍິນດີ (2 ໂກຣິນໂທ 9:7).
- ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:** ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຖວາຍ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າຢ່າງສູງສຸດໃນການຖວາຍຢ່າງໃດ?

ນາງຈູລີໄດ້ເອົາຄັງພິເສດທີ່ລາວໄດ້ເອົາເງິນຫລຽນທ້ອນໄວ້ເປັນປີອອກມາ. ລາວໄດ້ນັບເງິນຫລຽນເຫລົ່ານັ້ນແລະພົບວ່າເງິນທີ່ທ້ອນໄວ້ປີນີ້ມີ \$255.78. ລາວໄດ້ສຶກສາເບິ່ງລາຍການທີ່ລາວຈະຖວາຍນັ້ນມີ: ລໍຕີ ມູນ ການຖວາຍໃນເທສການຄຣິສມາດຂອງກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດ (Lottie Moon Christmas Offering, International Board), ການຖວາຍພິເສດໃນເທສການຄຣິສມາດປະຈຳໂບດຂອງລາວ, ໃຫ້ຜູ້ອາວຸໂສໃນຄຸ້ມບ້ານລາວ, ແລະໃຫ້ເດັກນ້ອຍຄູ່ຝາແຝດລູກຂອງຜູ້ຮ່ວມງານຂອງລາວ. ລາວໄດ້ແບ່ງເງິນຈຳນວນນັ້ນອອກມາເປັນດັ່ງນີ້: \$150 ເພື່ອກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດ, \$25 ຖວາຍພິເສດໃຫ້ໂບດ, \$40 ໃຫ້ຜູ້ອາວຸໂສໃນຄຸ້ມບ້ານຂອງລາວ, ແລະ\$40.78 ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຝາແຝດ. ນາງຈູລີຕື່ນເຕັ້ນຫລາຍ. ນີ້ແມ່ນຄັງແລກທີ່ລາວໄດ້ກະທຳຕາມການຕັດສິນໃຈຂອງລາວ ເພື່ອຊ່ວຍເຫລືອຄົນອື່ນໆ. ລາວມີໃຈຮ້ອນຮິນຢາກຈະໃຫ້ເຂົາແລະລາວໃຫ້ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ. ພວກເຂົາໄດ້ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ລາວ ແລະລາວມີຄວາມຮູ້ສຶກຖ່ອມໃຈໃນຂະນະດຽວກັນ ລາວຮັບຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບການສັຣເສີນຈາກຂອງຂວັນນັ້ນ. ລາວໄດ້ຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າຫລາຍເຫລືອລື້ນ ເນື່ອງຈາກຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຈາກການຕັດສິນໃຈຂອງລາວແລະຄວາມສັດຊື່ໃນການໃຫ້ຄົນອື່ນ, ຂ່າວສານຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ແຜ່ໄປເຖິງຊີວິດຂອງຄົນອື່ນ.

ບົດຮຽນໃນອາທິດນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານກວດເບິ່ງຕົວຂອງທ່ານເອງ ໃນການຖວາຍ, ການໃຫ້ທ່ານຂອງທ່ານແລະຍັງຈະຫມູນໃຈທ່ານ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຖວາຍ, ແລະໃຫ້ທ່ານ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຖວາຍໃຫ້ດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນ (2 ໂກຣິນໂທ 9:1-5)

ໂປໂລໃຊ້ຫລັກການຂອງການລາຍງານບອກຜົນງານຂອງຄົນກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ກັບຄົນກຸ່ມອື່ນຝັງ ເພື່ອຈະເປັນການຫມູນໃຈໃຫ້ຄົນກຸ່ມທີ່ໄດ້ຝັງນັ້ນ ໃຫ້ມີໃຈໃນການຖວາຍໃນເຣື່ອງການສົງເຄາະພວກໄຟຟື້ນຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:1-5. ໃຫ້ຂີດກ້ອງຂອງພຣະຄຳພີ ໃນຄຳເວົ້າຂອງລາວທີ່ໄດ້ເອີ້ນການຖວາຍບໍລິຈາກດັ່ງກ່າວນີ້ໃນຂໍ້ທີ 1. ເປັນຫຍັງລາວຈຶ່ງໃຊ້ຄຳວ່າ ການສົງເຄາະ? ພາສາອັງກິດໃຊ້ຄຳວ່າ ministry ການຊ່ວຍເຫລືອ. ເມື່ອທ່ານຖວາຍໃຫ້ກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດ International Mission Board (Lottie Moon Christmas Offering) ຫລືການຖວາຍ

ໃຫ້ກອງທຶນການຊ່ອຍເຫລືອຄົນອື່ນໃນໂລກ (World Hunger), ອົງການທ້ອງຖິ່ນ ຄືທີ່ຜັກໃຫ້ຄົນພະເນຈອນ, ອົງການຊ່ອຍເຫລືອແກງຢາຍອາຫານແລະເສື້ອຜ້າ, ແລະອົງການອື່ນໆອີກ, ທ່ານຄິດວ່າການຊ່ອຍເຫລືອດັ່ງກ່າວເປັນການສົງເຄາະ ທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ທ່ານບໍ່? ແມ່ນ ຫລືວ່າບໍ່ແມ່ນ?

ໂປໂລໄດ້ບັນລະຍາຍຢ່າງໃດ ໃນຂໍ້ຄວາມກ່ຽວກັບກິຣິຍາທ່າທີ່ຂອງຄຣິສຕຽນຊາວໂກຣິນໂທ ໃນເຣື່ອງການສົງເຄາະ (ຂໍ້ທີ 2). ພວກເຂົາມີການພົວພັນອັນໃດຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລາວນຳເຣື່ອງນີ້ມາກ່າວ? ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ທ່ານຄິດວ່າລາວໄດ້ອວດໃນການໃຫ້ທ່ານຂອງຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອເຫລົ່ານີ້?

ໃນຂໍ້ທີ 5 ລາວໄດ້ບັນລະຍາຍເຣື່ອງຂອງການໃຫ້ທ່ານທີ່ພວກຄຣິສຕຽນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະໃຫ້ຢ່າງໃດ? **ໃຈຮ້ອນຮົນ ແລະ ໃຫ້ດ້ວຍໃຈສັດທາ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍຂົນໃຈ** ສອງຄຳນີ້ໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງກິຣິຍາທ່າທີ່ຂອງການໃຫ້. ຖ້າໂປໂລຈະບັນລະຍາຍເຖິງການໃຫ້ທ່ານຂອງທ່ານ ສອງຄຳນີ້ຈະເປັນຄຳໃດ ຫລືວ່າໃຊ້ໄດ້ຫມົດທັງສອງຄຳນີ້ບໍ່?

ໂປໂລສາມມາດໃຊ້ທ່ານໃຫ້ເປັນແບບຢ່າງ ເພື່ອຊັກຊວນຄົນອື່ນໃຫ້ດ້ວຍກິຣິຍາທ່າທີ່ອັນຖືກຕ້ອງໄດ້ບໍ່? ມີຄຳເວົ້າມັກຈະເວົ້າກັນວ່າ ເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແຕ່ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ຜິດ. ມີຄົນໃຫ້ທ່ານ (ເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ) ແຕ່ດ້ວຍກິຣິຍາທ່າທີ່ອັນຜິດ (ດ້ວຍເຫດຜົນທີ່ຜິດ). ການຖວາຍ ຫລືການໃຫ້ທ່ານຢ່າງນີ້ບໍ່ເປັນການໃຫ້ກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າ. ມີກິຣິຍາທ່າທີ່ **ໃຈຮ້ອນຮົນ** ໃນການໃຫ້ທ່ານເປັນເຫມືອນການ **ສົງເຄາະ** ໃຫ້ກັບຄົນອື່ນຊຶ່ງເປັນການໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າ.

ທຸນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊ່ອຍທ່ານເປັນຜູ້ໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າດ້ວຍການໃຫ້ທ່ານດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮົນ ເພື່ອເປັນການສົງເຄາະໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ.

2. ຈົ່ງຖວາຍໃຫ້ດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງແລະຍິນດີ (2 ໂກຣິນໂທ 9:6-7)

ໃນອາທິດນີ້ ບົດຮຽນແມ່ນແນໃສ່ ກິຣິຍາທ່າທີ່ໃນການຖວາຍ, ການໃຫ້ທ່ານຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຈະນຳກຽດມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:6-7 ແລະ ຂີດວົງກົມໃສ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນກິຣິຍາທ່າທີ່ໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າຊຶ່ງໂປໂລໄດ້ຮວບຮວມໄວ້ໃນຂໍ້ນີ້.

ພວກເຮົາໄດ້ປະສົບກັບແນວຄິດການໃຫ້ທ່ານດ້ວຍຈິດໃຈອັນກວ້າງຂວາງໃນຂໍ້ທີ 5. ຂໍ້ທີ 6 ຖ້າພວກເຮົາຖວາຍເງິນໃຫ້ພຣະເຈົ້າຫລາຍໆແລ້ວ ພວກເຮົາກໍຈະກາຍເປັນຄົນຮັ່ງມີ ຄວາມຫມາຍນີ້ເປັນຢ່າງນີ້ບໍ່? ບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນດອກ.

ໂປໂລມີຄວາມຫມາຍວ່າຢ່າງໃດໃນຄຳວ່າ **ຄົນທີ່ຫວ່ານຫລາຍ ກໍກ່ຽວເກັບໄດ້ຫລາຍ?**

ທ່ານເຄີຍຫວ່ານພຽງເລັກນ້ອຍ ແລະກໍກ່ຽວເກັບໄດ້ເລັກນ້ອຍ ໃນຊີວິດຂອງທ່ານບໍ່? ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ ທ່ານເຄີຍຫວ່ານຫລາຍ ແລະກໍກ່ຽວເກັບໄດ້ຫລາຍບໍ່? ປະສົບການດັ່ງກ່າວນີ້ ເຮັດໃຫ້ທ່ານໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າງ່າຍຂຶ້ນ ຫລືວ່າຍາກຂຶ້ນໃນການຖວາຍ? ດ້ວຍເຫດໃດ?

ໃນຂໍ້ທີ 7 ຜູ້ທີ່ເຊື່ອວ່າ ມີອິສະຣະພາບໃນການຕັດສິນໃຈແລ້ວແຕ່ຈະຖວາຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ ມີຄວາມຫມາຍຢ່າງນັ້ນຫລືບໍ່? ເປັນດັ່ງນັ້ນບໍ່ ຫລືບໍ່?

ຕາມຫລັກການຕີຄວາມຫມາຍພຣະຄຳພີແລ້ວຈະຕ້ອງສຶກສາເບິ່ງພຣະຄຳພີຫລາຍໆຂໍ້ ເພື່ອຈະຊ່ອຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງພຣະທັມນັ້ນໃຫ້ສົມບູນເມື່ອມີຄຳຖາມເກີດຂຶ້ນ. ເມື່ອພວກເຮົາສຶກສາເບິ່ງພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນໃນພຣະຄຳພີທັງຫມົດແລ້ວ ພວກເຮົາຈະເຫັນວ່າພຣະເຢຊູຊົງໝູນໃຈໃຫ້ມີການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບ (ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມມັດທາຍ 23:23 ແລະບົດຮຽນຂອງເດືອນກຸມພາ 22, 2004 ກ່ຽວກັບເຣື່ອງ ນຶ່ງສ່ວນສົບ). ອັນທີ່ເພີ່ມເຕີມໃນພຣະທັມຕອນນີ້ແມ່ນໂປໂລແນະນຳເຣື່ອງການຖວາຍພິເສດ, ບໍ່ແມ່ນເຣື່ອງການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບຂອງລາຍໄດ້. ລາວຈະບໍ່ເບິ່ງຂ້າມມາຕຖານຂອງພຣະຄຳພີໃນເຣື່ອງການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບຈັກເທື່ອ.

ພາກບັນປາຍຂອງຂໍ້ທີ 7 ໄດ້ກ່າວເຖິງເຈຕະນາໃນການໃຫ້ທ່ານອີກປະເພດນຶ່ງ. ໃຫ້ຊອກຫາແລະຂີດກ້ອງຂໍ້ຄວາມຂອງໂປໂລ ຊຶ່ງລາວໄດ້ບັນລະຍາຍເຖິງກິຣິຍາທ່າທີ່ຂອງການໃຫ້ທ່ານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ. ຂໍ້ຄວາມໃດທີ່ທ່ານຫມາຍໄປນັ້ນມັນຖືກກັບທ່ານຫລາຍ? ໃຫ້ອະທິບາຍເບິ່ງ. ຖ້າຫາກວ່າ ທ່ານຫມາຍຖືກກັບກິຣິຍາທ່າທີ່ຂອງການໃຫ້ທ່ານທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ທ່ານຈະປັບປຸງແກ້ໄຂຢ່າງໃດ?

ໂປໂລປະຕິເສດເຣື່ອງ "ການໃຫ້ທ່ານເພື່ອຫວັງຜົນຕອບແທນ". ຕາມຄວາມຈິງແລ້ວ ການໃຫ້ທ່ານຢ່າງນີ້ ແມ່ນ ໃຫ້ດ້ວຍຄິດເສັຽດາຍ ຂຶ້ນໃຈໃຫ້ ຫລືວ່າໃຫ້ດ້ວຍຄວາມຈຳເປັນ. ລາວເນັ້ນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ການໃຫ້ດ້ວຍຊື່ນໃຈຍືນດີ. ໃຫ້ທ່ານຂຽນເປັນລາຍການວິທີທີ່ຈະຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານດີຂຶ້ນ ໃນການໃຫ້ກຽດພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຖວາຍ ດ້ວຍຊື່ນໃຈ ຍືນດີ.

3. ຈົ່ງຖວາຍໃຫ້ເພື່ອນຳສະວ່າຮາສີມາໃຫ້ພຣະເຈົ້າ (2 ໂກຣິນໂທ 9:8-15)

ຍາແມ່ ເພນນີພິນເຈີ (Mrs. Pennypincher) ຈຶ່ງວ່າ, "ເປັນຫຍັງສິດຍາຟິບານຢາກໄດ້ແຕ່ເງິນ? ເບິ່ງຄືກັນກັບວ່າ ລາວເຫດແຕ່ເຣື່ອງເງິນ." ສິດຍາຟິບານຂອງລາວອາດຈະໄດ້ອ່ານຂ່າວຄາວເຣື່ອງຄວາມຂາດແຄນແລະອິດທິວໃນ ປະເທດຊຳເບັງ (Zambia) ໃນປີ 2002. ຄົນນັບພັນປະເຊີນກັບຄວາມອຶດຢາກແລະຈົນເສັຽຊີວິດ. ຫລາຍຄົນໄດ້ກິນ ຮາກໄມ້, ໃບໄມ້, ແລະກິນແມ່ນແຕ່ຫມາລ້ຽງຢູ່ຕາມບ້ານຂອງຕົນເອງເພື່ອຄວາມຢູ່ລອດ. ເດັກນ້ອຍຄົນຫນຸ່ມເປັນ ໂລກຂາດອາຫານ ຈິ່ງເປັນເຫດເຮັດໃຫ້ແນວຄິດແລະຮ່າງກາຍຊຸດໂຊມ.

ທ່ານເຮັດຫຍັງໃຫ້ໄດ້ແດ່? ອະທິຖານເພື່ອພວກເຂົາແລະຖວາຍໃຫ້ທ່ານ - ແຕ່ຈົ່ງໃຫ້ທ່ານດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ. ໃຫ້ສອບຖາມເບິ່ງເງິນທີ່ທ່ານໃຫ້ທ່ານໄປນັ້ນ ມັນໄປບ່ອນໃດ. ກອງທຶນການຊ່ອຍເຫລືອຄົນອຶດທິວໃນໂລກຂອງຄະນະ ຊາວເທີນແບັບຕິດໄດ້ໄປຊ່ອຍຄົນພວກນີ້. ເງິນຂອງທ່ານໃຫ້ໄປນັ້ນ 100% ໄດ້ຕົກໄປຢູ່ໃນການຊ່ອຍເຫລືອຢ່າງນີ້. (Southern Baptist's World Hunger Fund, 1-888-375-2461 or e-mail worldhunger@erlc.com.)

ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:8-11. ໃຫ້ທົບທວນເຫດຜົນຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ທີ 8 ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງ ປະທານພຣະຄຸນ ອັນອຸດົມທຸກຢ່າງ ແກ່ທ່ານ. ການງານດີ ອັນໃດທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ທ່ານມີໃນອາທິດນີ້?

ທ່ານສັງເກດເຫັນບໍ່ວ່າ ຄຳວ່າທຸກຢ່າງໄດ້ໃຊ້ຊ້ຳຢູ່ໃນພຣະທັມຂໍ້ນີ້. ໂປໂລຮູ້ວ່າມີພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນຊົງສາ ມາດຊ່ອຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ດັ່ງນີ້.

ຂໍ້ທີ 10 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານໃຫ້ມວນມະນຸດໃນສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຝ່າຍຮ່າງກາຍແລະຝ່າຍຈິດວິນ ຍານ. ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຮ່າງກາຍໃຫ້ທ່ານຢ່າງໃດ? ຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຮ່າງກາຍທີ່ໄດ້ປະ ທານໃຫ້ແກ່ທ່ານເປັນຜົນຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຝ່າຍຈິດວິນຍານຂອງທ່ານໄດ້ຢ່າງໃດ?

ໃຫ້ຂີດກ້ອງຄຳວ່າ ທະວີຂຶ້ນ ຈະເຣີນຂຶ້ນ ທີ່ໂປໂລຈົດຈຳໄດ້ໃຫ້ຄຣິສຕຽນ. ໃນພາກສ່ວນໃດແດ່ ທີ່ຄຣິສຕຽນ ຈະ ເຣີນຂຶ້ນ ໃນຄຸນຄວາມດີ?

ອ້າງອີງຕາມຂໍ້ທີ 11, ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດຜູ້ທີ່ເຊື່ອມີຄວາມຮັ່ງມີດ້ວຍສິ່ງຂອງຢ່າງບໍ່ຮີບູນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາແຈກ ຢາຍໃຫ້ຄົນອື່ນດ້ວຍໃຈກວ້າງຂວາງ ຈິ່ງເປັນເຫດ ໃຫ້ເກີດ _____. ຊີວິດຂອງທ່ານແລະການຖວາຍໃຫ້ ທ່ານເປັນຜົນສະທ້ອນໃຫ້ຄົນອື່ນສັອເລີນພຣະເຈົ້າແລະຂອບພຣະຄຸນພຣະອົງຫລືບໍ່? ກະຮຸນາອະທິບາຍ.

ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:12-14. ໂປໂລໄດ້ບອກຊາວຄຣິສຕຽນ ເມືອງໂກຣິນໂທວ່າ ຂອງໃຫ້ທ່ານຂອງພວກເຂົາ ໄດ້ນຳໄປເຮັດຫຍັງແດ່? ເປັນຫຍັງຈິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ມີການຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າຫລວງຫລາຍອີກດ້ວຍ?

ຫລາຍເດືອນທີ່ຜ່ານມາ ທ່ານໄດ້ຊ່ອຍເຫລືອຄວາມຕ້ອງການຂອງໄພຜົນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ຊີວິດຂອງພວກ ເຂົາມີຜົນສະທ້ອນຢ່າງໃດຈາກການຊ່ອຍເຫລືອຂອງທ່ານ? ໃນຊີວິດຂອງທ່ານເດ?

ໃຫ້ຊອກຫາແລະຂີດວົງກົມໃສ່ຂໍ້ຄວາມທີ່ເປັນຜົນຈາກການເຊື່ອຟັງແລະມີຈິດໃຈກວ້າງຂວາງ ຂໍ້ທີ 13). ໃຫ້ອ່ານ ຄຳພາຍນອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຈາກກອງປະກາດຂ່າວປະເສີດຕ່າງປະເທດ.

"ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍືນເບິ່ງແມ່ຍິງຄົນໜຶ່ງ ຄານໄປຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຮູບປັ້ນ ແລ້ວຂາບລົງນະມັສການຮູບປັ້ນ ຫ່ວງທີ່ຫົວ ເຂົ້າຂອງລາວມີເລືອດໄຫລຢູ່ ຈາກພາບພົດຕັ້ງກ່າວ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຖວາຍຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອນຳຂ່າວ ປະເສີດຂອງພຣະຄຣິດໄປໃຫ້ 24 ລ້ານຄົນໃນເມືອງແມັກຊິໂກ (Mexico City)."

"ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖວາຍຕົວໃນການຊົງເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນເດັກນ້ອຍພິການຄົນໜຶ່ງໄດ້ຄານປະ ມານເຄິ່ງໄມຊິ່ງເປັນທາງທຶນ ລາວມາຫາຂ້າພະເຈົ້າເພື່ອໃຫ້ຊ່ອຍລາວ."

"ພວກຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບການທ້າທາຍໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປປະກາດໃຫ້ປະຊາຊົນກຳລັງຖືກຄວບຄຸມຈາກຜີຮ້າຍ. ພວກເຂົາຂາບໄຫວ້ວິນຍານຮ້າຍ, ພວກເຂົາຖືກສາບແຊ່ງແລະພວກເຂົາເປັນຂ້າທາດຂອງວິນຍານນັ້ນ. ພວກເຮົາຈະນຳພວກເຂົາອອກຈາກອຳນາດຂອງຄວາມມືດແລະນຳພວກເຂົາເຂົ້າໄປໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ບໍ່ວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດກໍຕາມ ນີ້ຄືການຕັດສິນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ."

ຄຳເວົ້ານີ້ ແມ່ນຄຳເວົ້າຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຄົນໃໝ່ຂອງຄະນະຊາວເທີນແບັບຕິສ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສົ່ງໃຫ້ໄປຮັບໃຊ້ຕາມປະເທດຕ່າງໆ.

ຄຳພະຍານຂອງຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດທີ່ໄດ້ປະຕິບັດ ຍອມເຊື່ອຟັງແລະຕັ້ງໃຈຢູ່ໃນອຳນາດຂ່າວປະເສີດເຮື່ອງພຣະຄຣິດ ແລະໄດ້ອອກໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດນີ້ໃຫ້ຄົນທົ່ວໄປໃນໂລກນີ້. ຝູງຊົນຢູ່ໃນພາກສ່ວນຕ່າງໆໃນໂລກນີ້ ຈຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ກໍຍ້ອນຜົນຂອງການເຊື່ອຟັງ.

ໃນຂໍ້ທີ 14 ໂປໂລບໍ່ໄດ້ກ່າວເຖິງຂອງທານຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ຫລືວ່າໄດ້ຮັບຄວາມຕ້ອງການ. ແທນທີ່ຈະເປັນດັ່ງນັ້ນລາວໄດ້ເນັ້ນເຖິງຜົນກະທົບຂອງພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ. ການຖວາຍ, ການໃຫ້ທານຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ນຳຄວາມສົນໃຈມາໃຫ້ກັບສິ່ງຂອງທີ່ທານໄປ ຫລືຜູ້ໃຫ້, ຫລືວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ທຳງານໃນຊີວິດຂອງທ່ານແລະໄດ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເຂົາ? ທຸນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍທ່ານ ໃຫ້ທານຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຄົນອື່ນໃນອາທິດນີ້ ໃຫ້ເປັນທີ່ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າແລະເປັນເຫດໃຫ້ຄົນອື່ນຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ.

ໃຫ້ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 9:15. ໂປໂລໃຊ້ຄຳວ່າ **ອັນເຫລືອທີ່ຈະພັນລະນາ** ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງເຮື່ອງຂອງພຣະຣາຊທານຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະເຢຊູ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນ **ອັນເຫລືອທີ່ຈະພັນລະນາ** ຢ່າງໃດ?

ໂປໂລໄດ້ມວນທ້າຍຈາກການສົນທະນາກ່ຽວກັບເຮື່ອງຂອງຖວາຍທານຈາກຊາວຄຣິສຕຽນ ເມືອງໂກຣິນໂທ ເພື່ອນຳໄປຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວຄຣິສຕຽນ ເມືອງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງໃດ? ຂໍ້ທີ 15 ໄປເຂົ້າກັບການເນັ້ນຂອງ 2 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 8-9 ຢ່າງໃດ?

ໃນເທສການຄຣິສຕະມາດນີ້ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຄິດເຖິງການຊົງກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານ, ແມ່ນຫຍັງເປັນການຊັກຈູງໃຫ້ທ່ານເຮັດເພື່ອພຣະເຈົ້າແດ່?

ພຣະເຈົ້າຊົງປະຕິບັດໃນການຖວາຍໃຫ້ທ່ານ ໂດຍປະທານພຣະເຢຊູໃຫ້ກັບໂລກໃນວັນຄຣິສຕະມາດເລີ້ມແລກ. ທ່ານຈະທຳອັນໃດແດ່ໃນອາທິດນີ້ ດ້ວຍການປະຕິບັດ "ການຖວາຍ, ການໃຫ້ທານ" ?

ພາສາອັງກິດ	ໃຊ້ກັບພຣະເຈົ້າ	ໃຊ້ກັບຄົນທັມມະດາ	ໃຊ້ກັບຄົນອະນາຖາ
Give	ຖວາຍ	ໃຫ້, ຫລືເອົາໃຫ້	ທານ, ຫລືໃຫ້ທານ

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 21 ທັນວາ 2003 (12-21-2003)

ກຸນມານອົງນີ້ເປັນຢ່າງໃດ?

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:	ລູກາ 2:4-7, 27-38
ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:	ການຊົງບັງເກີດຂອງພຣະຄຣິດເປັນພິເສດສຸດ ເພາະວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມລອດຜົນໃຫ້ແກ່ມະນຸດທັງຫຼາຍ.
ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ:	ເພາະວ່າຕາຂ້າພະອົງໄດ້ເຫັນຄວາມຜິດທີ່ມາຈາກພຣະອົງແລ້ວ (ລູກາ 2:30).
ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:	ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານພິສູດໃຫ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນລັກສະນະພິເສດຂອງພຣະຄຣິດຈາກການສເລີມສລອງວັນຄຣິສ໌ມາດ.

ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ວັນກຳເນີດຂອງພຣະຄຣິດພິເສດແທ້?

ອາແມນດາຢືນຢູ່ໃນຫ້ອງລູກສາວຂອງລາວ ໃນຖ້ານກາງຄວາມມືດແລະງຽບສັງເກດ. ລາວຢືນຢູ່ເບິ່ງລູກສາວຂອງລາວ ໃນຂະນະເດັກນ້ອຍນັ້ນນອນຫລັບຢູ່. ອັນນີ້ເປັນສິ່ງນຶ່ງທີ່ເບີກບານໃຈສຳລັບຜູ້ເປັນພໍ່ແລະແມ່ ເມື່ອເຫັນລູກນອນຫລັບສະບາຍ. ລາວອ້ອນວອນຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າສຳລັບຂອງພຣະຣາຊທານອັນພິເສດນີ້. ສ່ວນມາກແລ້ວຄຳຖາມຈະຫລັ່ງໄຫລອອກມາໃນເວລາກາງຄືນ ໂດຍສະເພາະແລ້ວໃນເວລານັ້ນ. ຊີວິດຂອງລູກສາວຄົນນີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດຫນໍ ເມື່ອລາວຈະເຮັດເຕີບໃຫຍ່ ແລະເມື່ອລາວຈາກເຮົາໄປ? ເຖິງຈະເປັນຢ່າງໃດກັບຊີວິດຂອງລູກສາວຄົນນີ້ກໍຕາມ ລາວຈະໄວ້ວາງໃຈພຣະເຈົ້າສຳລັບລູກສາວຄົນນີ້ໄດ້ບໍ່?

ໃນສ່ວນເຄັດເຊມາເນ ພຣະເຢຊູໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າວ່າ "ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນໄປຕາມປາຖນາຂອງລູກ ແຕ່ໃຫ້ເປັນຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງເທີນ" (ລູກາ 22:42). ພວກເຮົາຈະສາມາດອ້ອນວອນຢ່າງນັ້ນໄດ້ບໍ່? ທີ່ຜ່ານມາທ່ານໄດ້ອ້ອນວອນເພື່ອລູກ ຫລືຕົວທ່ານເອງໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງສົງສັຍໃນຄວາມສາມາດຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອມາເຖິງເລື່ອງການລ້ຽງລູກ?

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ລັກສະນະພິເສດຂອງການກຳເນີດ (ລູກາ 2:4-7)

ເລື່ອງການຫມັ້ນກັນໃນສມັຍກ່ອນນັ້ນ (ສມັຍຂອງພຣະຄຳພີ) ເປັນເຫມືອນກັບວ່າໄດ້ແຕ່ງງານກັນແລ້ວ ຕ່າງແຕ່ວ່າ ຄູ່ຫມັ້ນທັງສອງບໍ່ສາມາດຮ່ວມເພດກັນຈົນກວ່າພວກເຂົາເຂົ້າໃນພິທີແຕ່ງງານ. ຖ້າຝ່າຍໃດຝ່າຍນຶ່ງຫາກນອກໃຈໄປຮ່ວມເພດກັບຄົນອື່ນ ຜູ້ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືກກ່າວຫາໃນຖານະຫລິ້ນຊູ້ ໂທດທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນແມ່ນຖືກຄວາງກ້ອນຫີນໃສ່ຈົນຕາຍ.

ຍິງສາວຄົນນຶ່ງມີຄວາມຢ້ານຫລາຍ ນາງໄດ້ເຂົ້າມາຫາພໍ່ແມ່ນຂອງນາງ. ນາງເຄີຍໄດ້ຖືກໂອບຮົມໃຫ້ຮັກພຣະເຈົ້າແລະຊື່ຟັງພຣະອົງ. ແຕ່ວ່າ ພວກເຂົາຈະເຊື່ອນາງບໍ່ ຖ້ານາງເວົ້າຫຍັງລົງໄປ? ນາງຍັງມີຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນການປົກປ້ອງຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ສະເມີ. ຫລັງຈາກນາງບອກພໍ່ແມ່ນຂອງນາງແລ້ວ ນາງຈະຕ້ອງບອກຄູ່ຫມັ້ນຂອງນາງອີກວ່ານາງໄດ້ຖືພາ. ຄູ່ຫມັ້ນຂອງນາງຈະມີກິຣິຍາທ່າທີ່ສະແດງອອກຢ່າງໃດ? ທີ່ກ່າວມານີ້ ລາວຮູ້ແກ່ໃຈວ່າລາວບໍ່ໄດ້ຮ່ວມເພດກັບນາງ. ປາສຈາກຄຳອະທິບາຍຈາກເທວະດາ ລາວຈະຍອມຮັບນາງໄດ້ຢ່າງໃດ? ເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ນາງຈະ

ຕ້ອງບອກພໍ່ແມ່ຂອງນາງກ່ອນ. ຕໍ່ມາ ນາງຈະຕ້ອງບອກຄູ່ຫມັ້ນຂອງນາງ...

ຖ້າເກີດວ່າທ່ານເປັນນາງມາຣິອາ ທ່ານຈະບອກພໍ່ແມ່ຂອງທ່ານໃນເລື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ໄດ້ຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະບອກຄູ່ຫມັ້ນຂອງທ່ານວ່າຢ່າງໃດ?

ແນ່ນອນ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຊ່ອຍໃຫ້ນາງຮູ້ວິທີໃນການເວົ້າ. ມາຣິອາແລະໂຢເຊບໄດ້ແຕ່ງງານກັນ ແຕ່ພວກເຂົາທັງສອງບໍ່ໄດ້ຮ່ວມເພດກັນຈົນກວ່າພຣະເຢຊູເກີດ (ມັດທາຍ 1:24-25).

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມ ລູກາ 2:4-5. ກາຍຊາໂອຄູໂຕໄດ້ອອກຄໍາສັ່ງໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ໃຕ້ການປົກຄອງຂອງຈັກກະພັດໂຣມັນໃຫ້ໄປຈົດທະບຽນສໍາມະໂນຄົວທີ່ແຜ່ນດິນ. ການຈົດທະບຽນນີ້ ບໍ່ວ່າພວກເຂົາຈະຢູ່ບ່ອນໃດກໍຕາມ ພວກເຂົາຈະຕ້ອງໄປຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ເມືອງຂອງບັນພະບຸຣຸຂອງເຂົາ. ຈາກເມືອງນາຊາເຮັດໄປເມືອງເບັດເລເຮັມມີປະການ 85-90 ໄມ ໃຊ້ເວລາການເດີນທາງປະມານ 4-5 ມື້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເວລາການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູກໍໄກ້ເຕັມທີ.

ນີ້ແທລະ ແມ່ນເຫດການພິເສດສຸດສໍາລັບໂຢເຊບແລະມາຣິອາ ຄືພວກເຂົາເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ບາງຄັ້ງ ພຣະເຈົ້າຊົງຮ້ອງບຸກຄົນໃດບຸກຄົນໜຶ່ງໃຫ້ເຮັດສິ່ງພິເສດສຸດໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງຮ້ອງໃຫ້ທ່ານເຮັດອັນໃດແດ່?

ຈາກເຄື່ອງວັດແທກຕໍ່ໄປນີ້ ໃຫ້ທ່ານຊ່ຽງຊາເບິ່ງ ຕົວທ່ານເອງໃນການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ.

ບໍ່ເຊື່ອຟັງເລີຍ 1-2-3-4-5 ເຊື່ອຟັງສຸດຍອດ.

ໃຫ້ຕິກຕອງເບິ່ງຕົວທ່ານເອງເລື່ອງການໃຊ້ເວລາຂອງທ່ານໃນອາທິດນີ້. ສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດໄປນັ້ນ ໃນອາທິດນີ້ໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າບໍ່?

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມລູກາ 2:6-7. ຈາກພຣະທັມຕອນນີ້ ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ອັນໃດແດ່ກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ ໃຫ້ຂຽນອອກມາເປັນລະດັບຂອງການມາບັງເກີດຂອງພຣະອົງ.

ໃນຂໍ້ຄວາມທີ່ທ່ານຂຽນລົງໄປນັ້ນ ທ່ານໄດ້ຮວບຮວມເລື່ອງພຣະເຢຊູໄດ້ບັງເກີດນໍາຍິງພິມຈາຣີ (ລູກາ 1:27,34) ພຣະອົງໄດ້ຖືກ **ວາງໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າ** (2:7), ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພັນອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ (1:35, 2:11)? ທ່ານເຊື່ອວ່າເປັນຄວາມຈິງຫລືບໍ່? ເປັນຄວາມຈິງ ບໍ່ເປັນຄວາມຈິງ

ຊີວິດຂອງທ່ານມີຜົນສະທ້ອນຢ່າງໃດ ເມື່ອທ່ານເຊື່ອໃນການຊົງມາບັງເກີດອັນພິເສດສຸດຂອງພຣະເຢຊູ ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ພັນອົງໜຶ່ງ ຄືພຣະຄຣິດເຈົ້າ?

ພຣະທັມມາຣະໂກແລະໂຢຮັນບໍ່ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ການເກີດຂອງພຣະເຢຊູ. ສໍາລັບພຣະທັມມັດທາຍແລ້ວ ມັດທາຍບໍ່ໄດ້ເນັ້ນການມາບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູຫລາຍເທົ່າໃດ. ລາວກ່າວຕອນທ້າຍວ່າ ມາຣິອາ "ປະສູບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ" (ມັດທາຍ 1:25). ລາວໄດ້ບັນທຶກເຖິງເລື່ອງພວກໂຫຣຣາຈານ ຕໍ່ມາພວກເຂົາໄດ້ມາເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຢຊູ (ມັດທາຍ 2:1-12). ລູການັ້ນບັນລະຍາຍລະອຽດກວ່າ.

ຖ້າຫາກວ່າມີຄົນຖາມທ່ານ ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ການມາບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູພິເສດແທ້ ທ່ານຈະຕອບເຂົາວ່າຢ່າງໃດ?

2. ການສັຣເສີນອັນມາຈາກພຣະເຈົ້າ (ລູກາ 2:27-32)

ຄັ້ງແລກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມາໂບດຫລັງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດເຫັນວ່າມີບາງຄົນຍົກມືຂຶ້ນໃນຂະນະທີ່ພວກເຜົ່າຮ້ອງເພງ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຍົກມືໃນການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄົນອື່ນຍົກມືກໍບໍ່ລົບກວນຂ້າພະເຈົ້າຫຍັງຫມົດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອຜູ້ນໍາເພງຖາມຂຶ້ນມາວ່າ ຜູ້ໃດທີ່ຮັກພຣະເຈົ້າໃຫ້ຍົກມືຂຶ້ນສັຣເສີນພຣະອົງ ຄໍາເວົ້ານັ້ນກຸກວນຂ້າພະເຈົ້າ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນຢ່າງນັ້ນ? ການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຂອງແຕ່ລະຄົນບໍ່ຄືກັນ. ວິທີຂອງຄົນໜຶ່ງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ເໝືອນກັນກັບອີກວິທີຂອງຄົນຜູ້ໜຶ່ງ. ການສັຣເສີນເປັນຮູບການຢ່າງໜຶ່ງຂອງການນະມັສການ ຊຶ່ງຈະຕ້ອງສະແດງອອກດ້ວຍໃຈບໍຣິສຸດ.

ທ່ານສະແດງອອກໃນການສັຣເສີນໃນທາງໃດ? ເປັນຫຍັງໃນທາງນີ້ຈຶ່ງມີຄວາມຫມາຍສໍາລັບທ່ານ? ທ່ານບັນລະຍາຍການສັຣເສີນຢ່າງໃດ?

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມລູກາ 2:27-32. ໃນຂໍ້ທີ 21-24 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຫລັງຈາກພຣະເຢຊູບັງເກີດໄດ້ 40 ມື້ແລ້ວ ມາຣິອາແລະໂຢເຊບໄດ້ພາພຣະອົງໄປພຣະວິຫານ. ອ້າງອີງຕາມຂໍ້ທີ 27 ເປັນຫຍັງວັນນັ້ນຊິເລີຍໂອນຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນພຣະວິຫານ? (ໃຫ້ຂີດກ້ອງໃນຄໍາຕອບຂອງທ່ານ.)

ໃນຂໍ້ທີ 28 ລູກາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊິເລີຍໂອນໄດ້ **ອຸ້ມເອົາພຣະກຸມມານ** ແລະ **ສັອເສີນພຣະເຈົ້າ**. ໃນຂະນະທີ່ທ່ານສັນນະສູດຄໍາສັອເສີນຂອງລາວ, ໃຫ້ທ່ານຂຽນຂໍ້ຄວາມເນື້ອໃນໃນບາງຕອນໃນຄໍາສັອເສີນນີ້.

ໃຫ້ຫມາຍໄວ້ໃນແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຫ້ເຫດຜົນຂອງການສັອເສີນພຣະເຈົ້າສໍາລັບການມາບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ຂຽນເຫດຜົນອື່ນຕື່ມອີກຊຶ່ງທ່ານສັອເສີນພຣະເຈົ້າສໍາລັບພຣະເຢຊູ.

ຊິເລີຍໂອນໄດ້ສະແດງອອກເຖິງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູດ້ວຍການສັອເສີນ. ສໍາລັບທ່ານເດ ການສັອເສີນມີບົດບາດຫລາຍປານໃດ ໃນການສເລີມສລອງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູໃນວັນຄຣິສຕມາດນີ້? ໃຫ້ອະທິບາຍ.

ຊິເລີຍໂອນໄດ້ສະແດງອອກໃນການສັອເສີນພຣະເຈົ້າຊຶ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ນໍາຄວາມລອດຟົ້ນມາສູ່ມວນມະນຸດ. ແຕ່ວ່າມີຫລາຍທາງທີ່ຈະສະແດງອອກໃນການສັອເສີນພຣະເຈົ້າ. ໃນອາທິດນີ້ ທ່ານຈະເຮັດອັນໃດແດ່ ທີ່ຈະສະແດງອອກໃນການສັອເສີນພຣະເຈົ້າສໍາລັບພຣະເຢຊູໄດ້ນໍາຄວາມລອດຟົ້ນມາໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ?

3. ຊົງມີເປົ້າຫມາຍອັນພິເສດ (ລູກາ 2:33-35)

ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຫລຽວເບິ່ງລູກສາວນ້ອຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າຕຸ້ມຜ້ານອນຫລັບຢູ່ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄປໃນອະນາຄົດຂອງລາວ. ວັນຄຣິສຕມາດຄັ້ງທໍາອິດຂອງລາວ, ວັນທໍາອິດໄປໂຮງຮຽນ ແລະວິດຄົນແລກຂອງລາວ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຄິດໄປອີກວ່າ ເມື່ອໃດລາວຈະປະກາດຕົວຕັດສິນໃຈມອບຊີວິດຂອງລາວໃຫ້ພຣະເຢຊູ; ຂ້າພະເຈົ້າຍັງວາດພາບໃນເມື່ອລາວຮັບບັບຕິສະນາ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄປອີກວ່າ ລາວຈະໄປມະຫາວິທະຍາລັຍອັນໃດຫນ້າແລະລາວຈະເລືອກເອົາວິຊາໃດ. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດໄປອີກເຖິງຜູ້ບໍາວອງຂອງລາວແລະການແຕ່ງງານ. ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານແຜນການໄປກ່ອນໃຫ້ລາວ.

ທ່ານເຄີຍພິຈາລະນາເບິ່ງບໍ່ວ່າ ມາຣິອາແລະໂຢເຊບມີໂຄງການອັນໃດສໍາລັບລູກຊາຍກົກຂອງພວກເຂົາ? ເມື່ອພວກເຂົາທັງສອງນໍາພຣະເຢຊູເຂົ້າມາໃນພຣະວິຫານ, ຊິເລີຍໂອນໄດ້ອຸ້ມເອົາພຣະອົງແລະສັອເສີນພຣະເຈົ້າສໍາລັບຄວາມລອດຟົ້ນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊາດທັງຫລາຍ (ຂໍ້ທີ 28-32).

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມລູກາ 2:33-35. ອ້າງອີງຕາມຂໍ້ທີ 33, ມາຣິອາແລະໂຢເຊບມີອາການສະແດງອອກໃນຄໍາສັອເສີນຂອງຊິເລີຍໂອນຢ່າງໃດ?

ທ່ານເດ ທ່ານຈະມີອາການສະແດງອອກຢ່າງໃດ ຖ້າຫາກວ່າເປັນທ່ານ?

ໃນຂໍ້ທີ 34-35 ມີຂໍ້ຄວາມທີ່ກຸກວນຈິດໃຈຫລາຍ. ຖ້າຫາກວ່າທ່ານເປັນມາຣິອາ ແລະໄດ້ຍິນຄໍາເວົ້ານີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຂໍ້ທີ 30-32 ທ່ານຈະຄິດຢ່າງໃດ? ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດ?

ຊິເລີຍໂອນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ສະເດັດມາໂດຍມີເປົ້າຫມາຍປາຍທາງຂອງພຣະອົງ. ທ່ານເຂົ້າໃຈຄວາມຫມາຍຂອງຊິເລີຍໂອນຢ່າງໃດ ໃນສິ່ງທີ່ລາວປະກາດໃນຂໍ້ທີ 34-35?

ພວກເຮົາສາມາດເຂົ້າໃຈຊິເລີຍໂອນຊຶ່ງລາວໄດ້ອ້າງອີງເຖິງ ເປົ້າຫມາຍຂອງພຣະເຢຊູຊຶ່ງຈະເປັນເຫດໃຫ້ **ຫລາຍຄົນໃນພວກອິສຣາເອັນ** ແລະຊາວໂລກມາໄວ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ. ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດພຣະອົງກໍຈະ **ລົ້ມ**. ມາຣິອາຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າ ເຫມືອນກັບ **ດາບ** ຈະແທງ **ຫົວໃຈ** ຂອງນາງໃຫ້ຊອດໃນຂະນະທີ່ນາງຍືນເບິ່ງລູກຊາຍຂອງນາງເປັນເຄື່ອງບູຊາໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ.

ກັບຢ້ອນມາຫາທ່ານອີກຄັ້ງນຶ່ງ ໃນການສເລີມສລອງຄຣິສຕມາດຂອງທ່ານ. ການສເລີມສລອງຂອງທ່ານນັ້ນ ທ່ານຕັ້ງໃຈຈະປະພຣະເຢຊູໄວ້ໃນຮາງຫຍ້າໃຫ້ເປັນກຸມມານ? ຫລືວ່າ ທ່ານຈະຮັບຮູ້ອັນທີ່ພິເສດຂອງພຣະເຢຊູແລະເປົ້າຫມາຍພິເສດ ຄືເປັນພຣະຜູ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຟື້ນຂອງຜູ້ທີ່ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະອົງ? ທ່ານຈະສະແດງອອກເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານໃນອັນພິເສດສຸດຂອງພຣະຄຣິດ ຄຣິສຕມາດນີ້ຢ່າງໃດ?

4. ຄວາມຄາດຫມາຍການສະເດັດມາຂອງພຣະເມຊີອານ (ລູກາ 2:36-38)

ມີການສເລີມສອງອັນເກີດໃຫ້ສະມາຊິກຄົນນຶ່ງໃນໂບດ? ງານນັ້ນເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ມີໃຜຈະປະຕິເສດເລີຍ. ເປັນຫຍັງ? ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບນັ້ນ ແມ່ນຄຣິສຕຽນຜູ້ເຖົ້າຜູ້ນຶ່ງ ເພິ່ນເປັນສະມາຊິກໃນໂບດນີ້ເປັນເວລາດົນນານ. ເພິ່ນຮັບໃຊ້ໃນພະແນກຕ່າງໆ. ເພິ່ນມີອາຍຸ 90 ປີ. ຕ່າງຄົນມີຄວາມຍິນດີໃນງານອັນເກີດຂອງເພິ່ນ. ໃນຂນະທີ່ເພິ່ນເວົ້າ ເພິ່ນສັຣເສີນພຣະເຈົ້າສໍາລັບຫລາຍສິ່ງຫລາຍຢ່າງ.

ຢູ່ໃກ້ຜູ້ເຖົ້າຜູ້ແກ່ທີ່ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຈະນໍາທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໄກ້ສືບພຣະເຈົ້າ. ບາງທີ່ ມາຮິອາຈະມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນ. ໃຫ້ອ່ານ ລູກາ 2:36-38. ແມ່ນໃຜ **ເຂົ້າມາ** ຫລັງຈາກຊິເມໂອນໄດ້ກ່າວຕໍ່ມາຮິອາແລະໂຢເຊບແລ້ວ? ລູກາໄດ້ບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບລາວຢ່າງໃດ? ໃຫ້ຂີດວົງກົມໃສ່ຄໍາຕອບດັ່ງກ່າວນີ້. ລາວເປັນຫມໍທຳນວາຍຍິງ. ພາສາອັງກິດໃຊ້ຄຳວ່າ Prophetess ປົກກະຕິແລ້ວຄຳນີ້ຈະແປອອກມາວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ຄືຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຂ່າວຄາວມາຈາກພຣະເຈົ້າແລ້ວເວົ້າໃຫ້ປະຊາຊົນຟັງ.

ໃຫ້ຫມາຍຂໍ້ຄວາມຂ່າວຄາວຂອງ ອານາ ໃນຂໍ້ທີ 38. ທ່ານສັງເກດໄດ້ບໍ່ ລາວບໍ່ໄດ້ເກັບຂ່າວຄາວເຣື່ອງຄວາມລອດຟັນນີ້ໄວ້ສໍາລັບລາວ? ລາວກ່າວໃຫ້ໃຜຟັງ?

ໃນເທສການນີ້ ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະກ່າວເຣື່ອງລາວຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງຊຶ່ງເປັນຂ່າວຄາວຂອງພຣະເຈົ້າ. ທ່ານເຮັດຫຍັງແດ່ໃນອາທິດນີ້ ທ່ານສາມາດບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູບໍ່? ທ່ານຈະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບເຣື່ອງຄວາມລອດຟັນໄດ້ຢ່າງໃດ?

(ອຸປຸຖຸໂດຍ ລຊບສ) www.lsbj.org

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 28 ທັນວາ 2003 (12-28-2003)

ຊີວິດໃນພຣະບຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ:	ໂຢຮັນ 1:1-5, 9-18
ພຣະຄຳພີແຫ່ງຄວາມຈິງ:	ຊີວິດອັນແທ້ຈິງຈະພົບໄດ້ໂດຍເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.
ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ:	ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງ ຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງກໍຊົງປະທານໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກເລືອດເນື້ອຫລືການ, ຫລືຄວາມປະສົງຂອງມະນຸດ ແຕ່ເກີດຈາກພຣະເຈົ້າ (ໂຢຮັນ 1:12-13).
ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ:	ບົດຮຽນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ພົບແລະຊົມຊື່ນຍິນດີກັບຊີວິດອັນແທ້ຈິງໂດຍເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະໄປສົນໃຈວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜ?

ຍຳສລັດໂກ່ຂອງຍານາງຮອນດານີນັ້ນແຊບເປັນພິເສດສຸດ! ທີມ ຖ້າກິນມາຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າ ເມື່ອຮອດຍານອາຫານທ່ຽງລາວກໍຈະໄປກິນຫັນທີ. ເມື່ອເວລາອາຫານທ່ຽງມາເຖິງ ລາວໄປເລືອກເອົາຈານຂະໜາດທີ່ລາວຕ້ອງການ. ຫລັງຈາກນັ້ນ ລາວຟ້າວໄປຊື້ເອົາເຂົ້າຫນົມກິນກັບຍຳສລັດ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຄຳທຳອິດທີ່ລາວຫຍ້າລົງໄປ ລາວຮູ້ວ່າມີຫຍັງຜິດປົກຕິຫັນທີ. ສຳລັບຍຳສລັດນັ້ນແຊບຢູ່ແລ້ວ ແຕ່ແມ່ນຫຍັງເປັນບັນຫາ? ລາວສັນນະສູດເບິ່ງກັບເຂົ້າຫນົມຢ່າງໃກ້ຊິດ ລາວພົບວ່າເຂົ້າຫນົມນັ້ນບໍ່ແມ່ນຊື່ອັນດຽວກັນກັບທີ່ລາວເຄີຍຊື້ກິນ. ໃຜຈະໄປຄິດວ່າຊື່ບໍ່ຄືກັນຈະມີຮີດຊາດຕ່າງກັນ ຫລາຍແທ້!

ໃນກໍລະນີຂອງທີມ ຊື່ຕ່າງກັນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ. ແຕ່ວ່າໃນສັງຄົມອັນທີ່ມີຈິດໃຈຍົກຍານຂອງພວກເຮົານີ້ເຊື່ອວ່າ ສາສນາໃດກໍຕົກມືດ. ມີບາງຄົນກໍຍັງເວົ້າເພີ່ມໄປອີກວ່າ "ທ່ານຈະເຊື່ອອັນໃດກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ ຕາບໃດທ່ານມີຄວາມເຊື່ອໃນສິ່ງນັ້ນກໍນັບວ່າໃຊ້ໄດ້." ແຕ່ວ່າ ຄຣິສຕະສາສນາໄດ້ຕອບວ່າ ທ່ານຈະເຊື່ອອັນໃດນັ້ນຈະຕ້ອງຕືກຕອງເບິ່ງຄັກແນ່ ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອອັນໃດກໍໄດ້. ເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດທາງດຽວເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະພົບຊີວິດອັນແທ້ຈິງ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ພຣະຜູ້ຊົງສ້າງອັນຕລອດໄປ (ໂຢຮັນ 1:1-3)

ເມື່ອທ່ານຄິດເຖິງເຣື່ອງອັນຕລອດໄປເປັນນິດ, ແມ່ນຫຍັງເຂົ້າມາໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານ? ຄົນສ່ວນຫລາຍຈະຄິດເຖິງສິ່ງທີ່ກ່ຽວກັບອະນາຄົດ, ແຕ່ເຣື່ອງຂອງອັນຕລອດໄປເປັນນິດນັ້ນມີອະດີດຂອງມັນຄືກັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຍອມຮັບວ່າ ສມອງທີ່ບັນຈຸຄວາມຄິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈະເຂົ້າໃຈເຖິງເຣື່ອງອັນຕລອດໄປເປັນນິດ. ເມື່ອໄດ້ສຶກສາເຖິງເຣື່ອງປະຫວັດສາດທີ່ຜ່ານມາ ຂ້າພະເຈົ້າພໍພຽງຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ແມ່ນຫຍັງເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດ. ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈະເຂົ້າໃຈເຣື່ອງຂອງອັນຕລອດໄປເປັນນິດວ່າເປັນຢ່າງໃດ ກ່ອນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສ້າງໃຫ້ມີການກຳນົດຂອງເວລາ. ຢ່າງນັ້ນແຫລະ ພຣະຄຳພີຈຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ບອກພວກເຮົາການມາຂອງເວລາ ຊຶ່ງເປັນບົດຮຽນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ເລີ້ມສຶກສາກັນ. (ອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ຫມາຍເຖິງ = ອະນະຕະ, ນິຣັນການ, ບໍ່ຮູ້ສັນສຸດ)

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມໂຢຮັນ 1:1-3. ໂຢຮັນໄດ້ແນະນຳໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະທັມ. ໃນພຣະທັມຕອນນີ້ໄດ້ບັນຈຸ

ຂໍ້ຄວາມຈິງທີ່ສໍາຄັນສາມປະການກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ. ທ່ານສາມາດຈະຊື້ອອກມາໄດ້ບໍ່?

ໂຢຮັນໄດ້ບັນທຶກເຮື່ອງລາວຂ້າວປະເສີດຂອງອົງພຣະເຢຊູຄົນຫລັງເປັນເວລາໄປໂກກວ່າຂ້າວປະເສີດຂອງສາມທ່ານທີ່ຜ່ານມາ. ພຣະເຢຊູຊົງພຣະຊົນຢູ່ຕລອດມາ. ເມື່ອຕົ້ນເດີມນັ້ນພຣະທັມຊົງເປັນຢູ່ແລ້ວ ພຣະທັມຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ (ຄວາມຈິງປະການແລກ). ຂໍ້ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການເປັນມາອັນຊົງຕລອດໄປເປັນນິດຂອງພຣະອົງ. ການເປັນມາຂອງຜູ້ນໍາສາສນາຂອງແຕ່ລະສາສນານັ້ນແຕກຕ່າງກັນຫລາຍ. ໃຫ້ສໍາຫລວດເບິ່ງໃນຄໍາຖາມດັ່ງກ່າວນີ້.

ທ່ານຮູ້ບໍ່?

ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຜູ້ນໍາຂອງສາສນາອິສລາມ, ໂມຮາມັດ, ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ ຄຣິສຕະສັກຣາດປີທີ 570-632?

ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຜູ້ນໍາຂອງສາສນາ ພຣະຍາໂຣວາ, ຊາລີ ເທສ ຣູແຊລ ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ 1852-1916?

ທ່ານຮູ້ບໍ່ວ່າ ຜູ້ນໍາຂອງສາສນາ ໂມມອນ, ໂຢເຊບ ສມິດ ມີອາຍຸຕັ້ງແຕ່ 1805-1844?

ທ່ານສາມາດວາດມະໂນພາບໄດ້ບໍ່ວ່າ ຫົນຈາລິກຢູ່ທີ່ຂຸມຝັ່ງສິບຂອງພວກເຂົາເບິ່ງເປັນຢ່າງໃດ? ມີຄວາມແຕກຕ່າງອັນໃດແດ່ສໍາລັບຂຸມຝັ່ງສິບຂອງພວກເຂົາກັບບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຖືກປະທານ?

ໂຢຮັນບໍ່ພຽງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງນັ້ນແຫລະຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ (ຄວາມຈິງປະການທີສອງ).

ທ້າຍສຸດນີ້ ໂຢຮັນໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການກະທໍາຂອງພຣະເຢຊູ. ໃຫ້ບັນລະຍາຍຂໍ້ທີ 3 ເປັນຄໍາເວົ້າຂອງທ່ານເອງ.

ທີ່ເພິ່ນເດີມໃນຂໍ້ທີສາມນັ້ນຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ຊົງສ້າງ (ຄວາມຈິງປະການທີສາມ), ໂປໂລໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນຄວາມຈິງອັນນີ້ໃນພຣະທັມ ໂກໂລຊາຍ 1:16. ການຊົງສ້າງຂອງພຣະອົງໄດ້ຊ່ອຍໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງມີຕໍ່ພວກເຮົາແລະຄວາມລອດຟົ້ນທີ່ຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາຢ່າງໃດ?

ເມື່ອທ່ານຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ຊົງສ້າງອັນຕລອດໄປເປັນນິດຈະເຮັດໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານມີຄວາມແຕກຕ່າງຢ່າງໃດໃນອາທິດນີ້?

ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ຊົງສ້າງອັນຕລອດໄປເປັນນິດແລະຊີວິດອັນແທ້ຈິງຈະພົບໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ທ່ານເຫັນທັງສອງຢ່າງນີ້ມີຄວາມສັມພັນກັນຢ່າງໃດ?

2. ຊີວິດທີ່ໃຫ້ແສງສວ່າງ (ໂຢຮັນ 1:4-5, 9)

ພາກສ່ວນນຶ່ງໃນການຝຶກຊ້ອມຂອງທະຫານ ຄືການຊ້ອມໃຫ້ມີຄວາມຢູ່ລອດໃນເມື່ອຖືກສັດຕູຈັບໄປເປັນນັກໂທດຂ້າພະເຈົ້າຖືກເຂົ້າມັດຕາແລະຂັງໄວ້ຢູ່ໃນຄຸກມິດຫລາຍວັນ. ຄວາມແຄບຂອງຫ້ອງຂັງມີປະມານ 1.2 ແມັດ x 1.2 ແມັດ (four-foot-by-four-foot isolation cell) ແລະຖືກແຍກໃຫ້ຢູ່ໂດດດ່ຽວອີກດ້ວຍ. ຄວາມມືດແລະຄວາມເປົ່າປ່ຽວປົກຄຸມຂ້າພະເຈົ້າທັງດ້ານຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈ. ເພື່ອຊ່ອຍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ລອດໄດ້ໃນຖ້ານກາງຄວາມມືດແລະອ້າງວ້າງ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທົບທວນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍທ່ອງຈໍາໄດ້ຈຶ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນວ່າ ພຣະຄໍາທີ່ຮຽນມານັ້ນສາມາດຊ່ອຍໄດ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນໃນເມື່ອຢູ່ໃນສະພາບອັນຄັບຂັນ. ໃນຂະນະນັ້ນຈິດໃຈຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສົງບໍ່ສຸກ. ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ຜ່ານການທົດສອບນັ້ນດ້ວຍຄວາມສໍາເລັດ.

ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການຢູ່ໃນຄວາມມືດທາງຝ່າຍຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈຫລືບໍ່? ທ່ານເຮັດຢ່າງໃດໃນເວລານັ້ນ?

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມໂຢຮັນ 1:4-5, 9. ໂຢຮັນໄດ້ບັນລະຍາຍກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຢ່າງໃດ?

ໃນເລື່ອງນີ້ໂຢຣັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ພຣະເຢຊູເປັນຄວາມສ່ວາງຢ່າງໃດ?
ພຣະເຢຊູນຳຄວາມສ່ວາງເຂົ້າມາໃນຊີວິດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູເປັນເຫມືອນ **ຄວາມສ່ວາງຂອງມະນຸສໂລກ** ທ່ານເຫັນຄວາມສຳຄັນອັນໃດໃນພຣະ
ທັມຕອນນີ້ ຂໍ້ທີ 5 ?

ຄຳວ່າ **ຊະນະ** (overcome) ໃນຂໍ້ທີ 5 ສາມາດແປໄດ້ອີກວ່າ ຄົວເອົາ (grasp), ເຂົ້າໃຈກວມ (comprehend), ຫລື
ຍຶດເອົາ (overtake). ຖ້າປ່ຽນໃຊ້ແຕ່ລະຄຳທີ່ກ່າວມານີ້ຄວາມໝາຍຂອງພຣະທັມຂໍ້ນີ້ຈະມີຄວາມໝາຍແຕກຕ່າງກັນ
ຢ່າງໃດ?

ຊີວິດຂອງທ່ານຈະມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ ຖ້າຄວາມມືດສາມາດຊະນະຕໍ່ຄວາມສ່ວາງຂອງພຣະເຢຊູ?

ໂຢຣັນຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຜູ້ທີ່ຟັງພຣະເຢຊູໃນຂໍ້ທີ 9. ຊອກຫາແລະຂີດວົງກົມໃສ່. ພຣະເຢຊູມີຄວາມປາຖນາຢາກຈະໃຫ້
ຄວາມສ່ວາງສ່ອງເຖິງຄົນທັງປວງ. ແຕ່ວ່າສິ່ງທີ່ໜ້າເສົ້ານັ້ນ ມີຫລາຍຄົນໄດ້ມາຟັງພຣະເຢຊູ ແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ໄວ້ວາງ
ໃຈໃນພຣະອົງ. ແຕ່ໄປໃຊ້ຊີວິດນີ້ສວມຢູ່ໃນ **ຄວາມມືດ** ແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນ **ຄວາມສ່ວາງ**. ນອກເໜືອໄປຈາກນັ້ນມີ
ຫລາຍຄົນບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ, **ຄວາມສ່ວາງສ່ອງເຖິງຄົນທັງປວງ**. ທ່ານໄດ້ໃຫ້ໂອກາດ
ພຣະເຢຊູສ່ອງສ່ວາງເຂົ້າໄປໃນຊີວິດອັນມືດມົນຂອງທ່ານບໍ່? ດ້ວຍວິທີໃດ?

ທ່ານຈະຊ່ອຍຜູ້ທີ່ຍັງຢູ່ໃນຄວາມມືດໄດ້ຢ່າງໃດ?

3. ນາມຊື່ທີ່ມີອຳນາດ (ໂຢຣັນ 1:10-13)

ໃນເດືອນກັນຍາ 11, 2001 ຄຳວ່າ ລັດທິກໍ່ການຮ້າຍ (terrorism) ເປັນຄຳທີ່ມີອຳນາດຫລາຍສຳລັບປະຊາຊົນ
ອະເມຣິກາ. ຕັ້ງແຕ່ນັ້ນມາ ເມື່ອກ່າວເຖິງຄຳວ່າ ລັດທິກໍ່ການຮ້າຍກໍ່ເຮັດເກີດຄວາມຢ້ານແລະສັ່ນສາຍ, ໂດຍສະເພາະ
ຖ້າກ່າວເຖິງສານພິດ ຫລືເຊື້ອໂຣກພິດຕ່າງໆ.

ໃຫ້ຄິດຫາຄຳທີ່ມີອຳນາດອື່ນໆແລະຂຽນອອກມາ.

ທ່ານໄດ້ຂຽນຄຳວ່າ ພຣະເຢຊູໃນຈຳນວນນັ້ນບໍ່? ເປັນຫຍັງແລະເປັນຫຍັງບໍ່ມີຄຳນັ້ນ?

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມໂຢຣັນ 1:10-13. ຈາກຂໍ້ພຣະທັມຜົນຖານໃນຂໍ້ທີ10-11, ທ່ານຄິດວ່າພຣະເຢຊູເປັນນາມຊື່ທີ່ມີ
ອຳນາດຫລາຍປານໃດ?

ໃນຂໍ້ທີ 12 ໂຢຣັນໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນວ່າພຣະເຢຊູເປັນນາມຊື່ທີ່ມີອຳນາດ. ໃຫ້ເຫດຜົນເບິ່ງແລະອະທິບາຍເປັນຫຍັງ
ນາມຊື່ຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງມີອຳນາດ.

ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນບໍ່ວ່າ ມີແຕ່ **ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ** ໃນພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ **ພຣະອົງກໍ່ຊົງປະທານສິດໃຫ້ເປັນບຸດຂອງພຣະ
ເຈົ້າ?** ນີ້ແຫລະແມ່ນອຳນາດ! ໂຢຣັນໄດ້ຂຍາຍຄວາມວ່າ ເປັນຫຍັງມີແຕ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຮັບສິດ - ພຣະປະສົງ
ຂອງພຣະເຈົ້າ (ຂໍ້ທີ 13).

ທ່ານເຄີຍມີປະສົບການກັບອຳນາດຂອງພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູບໍ່? ພຣະທັມຂໍ້ໃດ (10, 11, ຫລື 12) ທີ່ເຂົ້າກັບ

ສະພາບຂອງທ່ານຫລາຍທີ່ສຸດ? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?

ຖ້າທ່ານບໍ່ມີປະສົບການກັບອຳນາດຂອງນາມຊື່ຂອງພຣະເຢຊູ ແລະມາເປັນຄຣິສຕຽນ, ເວລານີ້ເປັນໂອກາດອັນພິເສດຂອງທ່ານທີ່ຕ້ອງຕ້ອນຮັບພຣະອົງ. ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ **ຮັບສິດ** ໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃຫ້ໂອລົມກັບເພື່ອນຄຣິສຕຽນກ່ຽວກັບເລື່ອງການມາເປັນຄຣິສຕຽນ.

ຖ້າທ່ານເປັນຄຣິສຕຽນແລ້ວ ທ່ານສາມາດຊ່ອຍຄົນອື່ນໃຫ້ມາຮູ້ຈັກກັບອຳນາດຂອງພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູແລະໃຫ້ກັບກາຍມາເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ບໍ່? ທ່ານຮູ້ຈັກວິທີບອກກັບຄົນອື່ນເລື່ອງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບເລື່ອງຂອງຄວາມລອດຜົນບໍ່? ໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກວິທີແລະຫາໂອກາດເປັນພະຍານ ເພື່ອຈະນຳຄົນອື່ນໃຫ້ມາເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ. ນອກເໜືອໄປກວ່ານັ້ນອີກ ໃຫ້ທ່ານໂອລົມກັບສິດຍາຟິບານ, ຄຣູສອນໃນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ຫລືຜູ້ນຳຄຣິສຕະຈັກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມ?

4. ພຣະທັມຊົງບັງເກີດ (ໂຢຣັນ 1:14-18)

ພຣະທັມໄດ້ຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ. ສິ່ງນຶ່ງຂອງຄວາມຈິງທີ່ສຸດຂອງຄຣິສຕະສາສນານັ້ນແມ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ສະເດັດເຂົ້າມາໃນໂລກເປັນເຫມືອນກັບມະນຸດ. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມີຄວາມສຳຄັນແທ້?

ຜູ້ຂຽນຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຕ່າງໆ ໃນຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມໃນພຣະທັມນີ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມແລກຂອງຄຣິສຕະສາສນາ. ຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຢ່າງໃກ້ຄຽງເຖິງຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ, ແຕ່ຍັງບໍ່ມີໃຜເລີຍຈະສາມາດເຂົ້າໃຈຄວາມເລິກຂອງຄວາມຈິງນີ້.

ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງຂໍ້ພຣະທັມ ໂຢຣັນ 1:14 ເພື່ອຈະໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມສຳຄັນບາງຢ່າງກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູຊົງ **ບັງເກີດເປັນມະນຸດ**. ໂຢຣັນໄດ້ຮວບຮວມໃຫ້ເຫັນຂໍ້ຄວາມສີ່ຢ່າງໃນຂໍ້ທີ 14 ຊຶ່ງໄດ້ບັນລະຍາຍການເປີດຫົວເລື່ອງຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ. ສະນັ້ນ ໃຫ້ບົງບອກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ຄວາມນັ້ນທີ່ມີສາຍສັນພັນກັບພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ. ໃຫ້ຂຽນເປັນຂໍ້ຄວາມຕ່າງໆຊຶ່ງຈະຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານເຂົ້າໃຈບາງຢ່າງທີ່ນຳມາສຳລັບຊີວິດຂອງທ່ານເຖິງຄວາມຈິງຊຶ່ງ **ພຣະທັມຊົງບັງເກີດເປັນມະນຸດ**.

ໃນອາທິດຂອງເຫສການຄຣິສມາດນີ້, ທ່ານໄດ້ທຳສິ່ງໃດແດ່ ຄົນອື່ນຈຶ່ງເຫັນພຣະສ່ວນາຣາສີຂອງພຣະເຢຊູໃນທ່ານ?

ໃຫ້ອ່ານພຣະທັມໂຢຣັນ 1:15-18. ໃຫ້ຂີດກ້ອງສອງຢ່າງທີ່ ໂຢຣັນ ບົບຕິສໂຕໄດ້ເປັນພະຍານກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ.

ໂຢຣັນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ **ເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບຈາກຄວາມຄົບບໍຣິບູນຂອງພຣະອົງ ເປັນພຣະຄຸນຊ້ອນພຣະຄຸນ** ຈາກການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູໃນສະພາບຂອງມະນຸດ. **ພຣະຄຸນ** ແບບໃດທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຢຊູ?

ພຣະເຢຊູໄດ້ເປີດເຜີຍພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ມະນຸດເຂົ້າໃຈໄດ້. ໃຫ້ໝາຍໄວ້ໃນຂໍ້ທີ 18 ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຢຊູສາມາດເປີດເຜີຍພຣະເຈົ້າ.

ເພື່ອຄົນອື່ນຫລຽວເບິ່ງຊີວິດຂອງທ່ານ ທ່ານມີຄຳພະຍານອັນໃດທີ່ພວກເຂົາຈະເຫັນກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ?

ທ່ານສາມາດທຳສິ່ງໃດແດ່ໃນອາທິດນີ້ ທີ່ຈະຊ່ອຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນພຣະຄຸນແລະຄວາມຈິງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 4 ມີຖະຣາ 2004 (1-4- 2004)

ພຣະເຈົ້າຊົງເລືອກແລະຊົງຈັດຕຽມ

ຂໍ້ພຣະຄົມຟີໃນບົດຮຽນ: (1 ຊມອ 16:1-13)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄົມຟີ: ໃນການເລືອກ ແລະ ການຈັດຕຽມຄົນທີ່ເຊື່ອໃຫ້ທຳງານຂອງພຣະອົງໃນໂລກນັ້ນ, ຂໍ້ສຳຄັນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງທີ່ຈິດໃຈຂອງຄົນກ່ອນອື່ນໝົດ.

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສຳຄັນ: (1 ຊມອ 16:17)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານດຳລົງຊີວິດຢ່າງພຽບພ້ອມເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ໄດ້ໃນທຸກທາງທີ່ພຣະອົງຊົງຕ້ອງການ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ໄດ້ຢ່າງໃດວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້?

" ທຶນອື່ນສິບຫົກທຶນໄດ້ຫລົງລົມຂ້າພະເຈົ້າໄປເສັ້ນແລ້ວ. " ເອມມິຕ ສະມິທ ເປັນຄົນດັງໃນທຶນດາລສັສ ຄາວບອຍ ໄດ້ກ່າວເດືອນ ເຈຣີ ໂຈນສ໌ ເຈົ້າຂອງທຶນໃນວັນທີ່ລາວຫລິ້ນໃຫ້ທຶນນີ້ເປັນນັກແຂ່ງຂັນຄັ້ງສຸດທ້າຍຊຶ່ງເປັນປີທີສິບສາມ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ແອມມິຕ ຄາດວ່າຕົນຈະໄດ້ລົງສາມຮອບຄັດເລືອກຮອບແຮກກໍຕາມ, ແຕ່ລາວກໍບໍ່ໄດ້ຖືກຄັດເລືອກຈົນກວ່າປີກທີສິບເຈັດ(17th pick) ຫລັງຈາກທຶນອື່ນທັງສິບຫົກທຶນໄດ້ຜ່ານລາວໄປແລ້ວ. ເມື່ອເວລາລາວໄດ້ຫນີຈາກທຶນຄາວບອຍໄປແລ້ວ, ສມິທໄດ້ຮັບຊັບຊະນະຊູເປີໂບລເຖິງສາມຄັ້ງ ແລະໄດ້ທຳລາຍສະຖິຕິຂອງວອນເຕີ ເຜຕັນ ອີກດ້ວຍ.

ທ່ານເຄີຍໄດ້ຄິດບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງກາຍທ່ານໄປເສັ້ນແລ້ວ? ແທ້ຈິງແລ້ວພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເບິ່ງກາຍທ່ານໄປຈັກເທື່ອເລີຍ. ພຣະອົງຢາກໃຫ້ທ່ານຮູ້ຈັກພຣະອົງຢ່າງໃກ້ຊິດ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າການເປັນລູກຄົນນຶ່ງຂອງພຣະອົງນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ. ພຣະອົງຊົງຢາກໃຫ້ທ່ານເຕີບໃຫ່ງຂຶ້ນໃນການມີສຳພັນກັບພຣະອົງ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດຈົດຈຳງານຂອງພຣະອົງ ແລະຢາກໃຫ້ທ່ານເຂົ້າຮ່ວມທຳງານນຳພຣະອົງ.

ເມື່ອພຣະເຈົ້າເຊີນທ່ານໃຫ້ເຂົ້າເປັນສ່ວນນຶ່ງໃນງານຂອງພຣະອົງນັ້ນ, ທ່ານຈຳເປັນຕ້ອງຕຽມພ້ອມສະເລ່ຍທີ່ຈະຕອບສະໜອງພຣະອົງ. ທຳອິດ, ຕ້ອງເຂົ້າສ່ວນໃນການເປັນຄອບຄົວຂອງພຣະອົງກ່ອນ ດ້ວຍການຮັບວ່າພຣະເຢຊູເປັນພຣະຜູ້ໄຜດ. ຕໍ່ມາ, ກໍຄືຈົດຈຳທິດທາງຂອງພຣະອົງດ້ວຍການຍືນຍອມທີ່ຈະສະແດງຫາພຣະເຈົ້າດ້ວຍການສຶກສາພຣະຄົມຟີທາງສ່ວນຕົວ, ອະທິຖານ, ນະມັສການ, ສາມັກຄີທັມກັບຄົນທີ່ເຊື່ອ, ແລະການຟັງຄວາມ. ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ທ່ານເຕີບໃຫ່ງຂຶ້ນ, ພຣະອົງຈະເຜີຍແຜນການຂອງພຣະອົງ. ທ່ານຈະສາມາດຮູ້ໄດ້ຢ່າງຄັກແນ່ວ່າໃນແຜນການຂອງພຣະອົງນັ້ນ ມັນມີທ່ານຮ່ວມຢູ່ໃນນັ້ນດ້ວຍ.

ສຶກສາພຣະຄົມຟີ

1. **ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ມີສິດສູງສຸດ :** (1 ຊມອ 16:1-3)

ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໄປໃນສວນສາທາຣະນະພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍສອງຄົນ. ຕາມທາງ

ໄປນັ້ນໄດ້ມີຫົນກ້ອນບັກໃຫ້ກ້ອນນຶ່ງຊຶ່ງທ່ານສາມາດກະໂດດຈາກຫົນກ້ອນນັ້ນໄປຈົນເຖິງສະນ້ຳທີ່ສວຍງາມໄດ້. ລູກຊາຍກົກຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບການທ້າທາຍນັ້ນ ແລະໄດ້ກະໂດດລົງຢ່າງມ່ວນຊື່ນ. ລູກຊາຍໜ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ນັ້ນ ເມື່ອແລ່ນມາເຖິງຂອບຫົນນັ້ນແລ້ວ ກໍໄດ້ຖອຍຫລັງກັບຄືນໄປ. ລາວໄດ້ທົດລອງວ່າຈະໂດດຫລາຍເທື່ອແຕ່ວ່າ ລາວບໍ່ສາມາດເອົາຊະນະຄວາມກົວໄປໄດ້ຈັກເທື່ອ. ຈຶ່ງທົບທວນເບິ່ງເມື່ອເວລາທ່ານໄດ້ຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ທີ່ທ່ານຍ້ານກົວທີ່ສຸດນັ້ນເບິ່ງດູ. ທ່ານໄດ້ຕອບສນອງການເອີ້ນນັ້ນຢ່າງໃດ?

ພຣະຄົມຟິຕອນນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ຊາມູເອນເຮັດສິ່ງນຶ່ງຊຶ່ງເປັນການທ້າທາຍອັນໃຫ້. ຈຶ່ງຂີດວົງມົນໃສ່ທຸກ ເທື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າເວົ້າວ່າ "ເຮົາ" ໃນ 1 ຊມອ 16:1-3. ການນີ້ໄດ້ບອກທ່ານໃຫ້ຮູ້ເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງ ໃດ? ແລ້ວຊາມູເອນໄດ້ຕອບສນອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

ພຣະເຈົ້າຊາບຢ່າງຄັກແນ່ວ່າພຣະອົງໄດ້ທ້າອັນໃດ ແລະພຣະອົງຕ້ອງການໃຫ້ຊາມູເອນເຂົ້າສ່ວນໃນແຜນ ການຂອງພຣະອົງ. ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຊາມູເອນຈຶ່ງໄດ້ຕອບສນອງພຣະອົງຢ່າງນັ້ນ? ເພິ່ນອາດຈະຢັ້ງຮູ້ວ່າກະສັດຊາ ອູນຈະທຳຢ່າງໃດກັບເພິ່ນ. ສິ່ງທີ່ເພິ່ນກຳລັງຈະທຳອາດຈະຖືວ່າເປັນການຫັກຫລັງກໍໄດ້. ບາງທີເພິ່ນອາດຈະຢ້ານ ການກະທຳໃນສິ່ງທີ່ຜິດ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາກະສັດຊາອູນເປັນກະສັດອົງແຮກຂອງອິສະເອັນແລ້ວ.

ພຣະເຈົ້າເຄີຍໄດ້ບອກທ່ານໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ທ່ານຄາດຄິດບໍ່ເຖິງຈັກເທື່ອບໍ່ ຫລືວ່າໃຫ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຍາກເກີນໄປສຳ ລັບທ່ານບໍ່?

ທ່ານໄດ້ຕອບສນອງຢ່າງໃດ? ຕ້ອງການຄວາມຊັດເຈນຕື່ມອີກ ຢ້ານ ສົງສັຍ ຕົກໃຈ ຄິດວ່າຕົນເອງບໍ່ສົມສຳລັບງານນັ້ນ.

ພະລັງອັນສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ທຸກສິ່ງເດີນໜ້າໄປນັ້ນ ແມ່ນ "ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ຊາມູເອນ" ແລະ "ຊາມູເອນ ໄດ້ຖາມວ່າ". ມັນມີການລົນກັນ, ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າຈະມີສິດພິເສດ ແລະເປັນອົງບໍ່ຮິສດກໍຕາມ. ຊາມູເອນໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ເວົ້າ, ແລະເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ຕອບສນອງ. ຈິດໃຈແລະຊີວິດຂອງຊາມູເອນໄດ້ເຕີບໃຫ້ ແລະໄປຕາມ ຄວາມສຳພັນອັນດີກັບພຣະເຈົ້າ.

ແທນທີ່ວ່າຈະໄດ້ຢູ່ດ້ວຍຄວາມຍ້ານຢາ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຊາມູເອນເອົາໃຈໃສ່ຈົດຈຳຕໍ່ພຣະອົງ. ຊາມູ ເອນຈະໄດ້ເດີນໄປເບື້ອງໜ້າດ້ວຍການຟັງພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງອຸທິດຖວາຍຕົວທ່ານເອງເພື່ອພັກກາຈິດໃຈຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຈຶ່ງ ຮູ້ວ່າເມື່ອໃດພຣະເຈົ້າໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານ, ຈຶ່ງແບ່ງປັນຄວາມເປັນຫວງເປັນໃຍຂອງທ່ານ, ແລະຈຶ່ງຟັງພຣະເຈົ້າເທີ້ນ.

ຈຶ່ງເບິ່ງວ່າມີຫຼັກແດ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຫລັງຈາກນັ້ນ? ຈຶ່ງຂຽນການອະທິຖານສັ້ນໆ. ຈຶ່ງບອກເຖິງຄວາມປາຖນາ ຂອງທ່ານທີ່ວ່າຈະວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ໃນເມື່ອພຣະອົງບອກໃຫ້ທ່ານທຳສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງນັ້ນ. ຈຶ່ງເປັນຄົນ ສັດຊື່. ຈຶ່ງບອກຄວາມດີນິພົນທີ່ທ່ານມີດ້ວຍຄວາມວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ເມື່ອພຣະອົງໃຫ້ທ່ານທຳສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງນັ້ນ.

ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການຢາກຈະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະອົງ...

2. ພຣະເຈົ້າມີມາຕະຖານຂອງພຣະອົງເອງ (ພາກ 1): (1 ຊມອ 16:4-10)

ວັນຄຣິສມາສໄດ້ຜ່ານກາຍໄປແລ້ວ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮ່ວມກັນອີກຈົນກວ່າປີໜ້າຝັນ! ອັນນີ້ບໍ່ແມ່ນ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັກຫລາຍໃນຣະດູເທສະການ ໃນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຈະເອົາສິ່ງໃດມາຮວມກັນໄດ້ໂດຍປາສ ຈາກການຊ່ອຍເຫລືອກັນ. ໃນການປະກອບຊັ້ນສ່ວນຮີດຖືບຄັນໃຫມ່ເຂົ້າກັນນັ້ນ, ພັລຍາຂອງຂ້າພະເຈົ້າອ່ານລາຍ ການຕ່າງໆ ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ພະຍາຍາມເຮັດຕາມທຸກຢ່າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລາຍການທີ່ລາວອ່ານ ມານັ້ນ. ຂ້າພະເຈົ້າກັງວົນໃຈຫລາຍເພາະທຸກເທື່ອເມື່ອງານສຳເຣັດແລ້ວ ກໍຍັງເຫັນມີອາໄລ່ບາງຢ່າງຍັງເຫລືອຢູ່.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ແນະນຳແກ່ຊາມູເອນເປັນຂໍ້ຢ່າງຊັດແຈ້ງໃນ 1 ຊມອ 16:1-3. ພວກເຮົາເຫັນໃນຂໍ້ພຣະຄົມຟິລິສຳ ລັບວັນນີ້ວ່າຊາມູເອນໄດ້ທຳຕາມການແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 16:4-5 ແລ້ວໃຫ້ຂີດກ້ອງຄຳເວົ້າທີ່ ສະແດງເຖິງການຟັງຄວາມຂອງຊາມູເອັນ. ເພິ່ນໄດ້ເດີນທາງໄປເບັດເລເຣັມ, ຈຶ່ງອະທິບາຍວ່າເປັນຫຼັກເພິ່ນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່

ທີ່ນັ້ນ, ແລະໄດ້ບອກຊາວເມືອງອຸທິດຕິນ, ແລະໃຫ້ເຢຊາຍພ້ອມດ້ວຍລູກຊາຍທັງຫມົດອຸທິດຕິນ ເພື່ອຕຽມຕົວຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຈະຕິດຕາມມາ.

ຈົ່ງຈັບຕາເບິ່ງມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ຊາມູເອນ, ຊາມູເອນຈະຕ້ອງທຳຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າບອກເທົ່ານັ້ນ, ແລະເພິ່ນກໍໄດ້ທຳຕາມນັ້ນແລ້ວ. ຈົ່ງເບິ່ງມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ເຢຊາຍແລະລູກຊາຍທັງຫມົດຂອງເພິ່ນ, ພວກເພິ່ນທັງຫມົດຕ້ອງຈະຕ້ອງໄດ້ອຸທິດຕິນໃຫ້ເປັນຄົນບໍ່ຮື້ສຸດ.

ຕາມຄຳເວົ້າທີ່ໄປນັ້ນ, ເຮົາພໍຈະສູບໄດ້ວ່າ ມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົານັ້ນ ກໍຄືພວກເຮົາຕ້ອງອຸທິດຕິນໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍ່ຮື້ສຸດ ແລະຈະຕ້ອງເຮັດທຸກຢ່າງຕາມການບອກຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ວ່າຖ້າຈະເວົ້າສະເພາະແລ້ວ, ແມ່ນຫຼັກຄຳມາຕຖານຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບຕົວທ່ານ?

ເພື່ອພຣະເຈົ້າເລີ່ມເຜີຍພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງແລ້ວ, ມັນສຳຄັນທີ່ສຸດທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງຕອບສະໜອງ. ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າຈິດໃຈແລະຊີວິດຂອງເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ອຸທິດຖວາຍຕົວຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂລດ. ຈົ່ງສຳຮວດເບິ່ງຈິດໃຈຂອງຕົນເອງ. ຈົ່ງຕິກຕອງເບິ່ງສະພາບຂອງຈິດໃຈແລະຊີວິດຂອງທ່ານ. ຖ້າວ່າພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງແລ້ວ, ທ່ານຈະຕຽມຈິດໃຈໃນການນັ້ນບໍ່? ໂດຍຂ້າພ້ອມຈະເຮັດຕາມ ບໍ່ຂ້າພ້ອມບໍ່ເຮັດຕາມ. ແລະ ດ້ວຍເຫດໃດຈຶ່ງເຮັດຕາມ ຫລືວ່າບໍ່ເຮັດຕາມ?

3. ພຣະເຈົ້າມີມາຕະຖານຂອງພຣະອົງເອງ (ພາກ 2): (1 ຊມອ 16:11-13)

ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 16:6-10. ເປັນຫຼັກພຣະເຈົ້າຈົ່ງປ່ອຍໃຫ້ຊາມູເອນໄປເບິ່ງອ້າຍທຸກໆ ຄົນກ່ອນ ແລ້ວຈົ່ງໃຫ້ໄປຫາຕາວິດ?

ບາງທີຊາມູເອນ(ແລະຄົນອື່ນໆ)ຕ້ອງໄດ້ຮຽນສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງກ່ຽວກັບວິທີຂອງພຣະເຈົ້າກັບວິທີຂອງນະນຸດ. ມັນເປັນບົດຮຽນເຮື່ອງຈິດໃຈ! ຈົ່ງອະທິບາຍຂໍ້ທີ 7 ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານເອງ.

ພຣະເຈົ້າມັກເຮັດງານຈາກດ້ານໃນມາຫາດ້ານນອກ. ເຫມືອນດັ່ງນັກອາຊີບຕິກແຕ່ງບ້ານເຮືອນ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ໄດ້ເລັ່ງໃສ່ຄຸນນະພາບຂອງຄວາມບໍ່ຮື້ສຸດ, ຂອງລັກສະນະ, ຂອງຄວາມຈິງຮັກພັກດີ, ຂອງຄວາມເປັນຜູ້ນຳ, ແລະການຟັງຄວາມທີ່ຍິ່ງບໍ່ທັນປາກົດໃຫ້ເຫັນກັບຕາ. ສຳລັບຄຣິສຕຽນແລ້ວ ຄຸນນະພາບເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ປາກົດເປັນຕົວຕົນຂຶ້ນໃນຫມາກຜົນຝ່າຍວິນຍານ(ຄລຕ 5:22-24). ຄຸນນະພາບເຫລົ່ານີ້ໄດ້ພົບທີ່ກຳເນີດຂອງມັນໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາທັງຫລາຍ ເພາະດ້ວຍເຄີຍໃຫ້ໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະຄຣິດ.

ທຸກວັນນີ້ຄຸນນະພາບເບື້ອງໃນຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ອາດຈະຖືກຍຶດຖືເອົາໄວ້, ແຕ່ວ່າສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ປູກຝັງໄວ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາຕາມທີ່ສົມຄວນຈະເຮັດ. ພວກເຮົາໄດ້ໃຊ້ເວລາຫລວງຫລາຍເກີນໄປສຳລັບການຕັ້ງໃຈນຳແຕ່ເຮື່ອງຄຸນນະພາບດ້ານນອກເຊັ່ນ ຄວາມສຳເຣັດ, ຄວາມຊຳນິຊຳນານ, ດ້ານຊື່ສຽງ, ແລະດ້ານອື່ນໆ.

ສົມມຸດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກທ່ານໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງ. ຈົ່ງບອກຄຸນນະພາບທັງຫລາຍທີ່ບອກຄວາມປາຖນາຂອງທ່ານໃນຊີວິດທີ່ສະແດງວ່າທ່ານມີໃຈພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະເຮັດກຽນອັນນັ້ນ: 1..... 2 3 4 5 6

ຈົ່ງຕັດສິນໃຈໃນວັນນີ້ວ່າ ທ່ານຈະປູກຝັງຄຸນນະພາບຂອງຈິດໃຈເຫລົ່ານັ້ນ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະສາມາດຕຽມພ້ອມຮັບຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ຮັບໃຊ້. ຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງຈະມາແທ້ ຈົ່ງຫມັ້ນໃຈວ່າຈິດໃຈຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ຕັ້ງໃຈຕໍ່ພຣະອົງບໍ່!

4. ພຣະເຈົ້າໃຊ້ຄົນທີ່ເບິ່ງຄືວ່າບໍ່ເໝາະສົມກັບງານ: (1 ຊມອ 16:11-13)

ເປັນຫນ້າຕື່ນເຕັ້ນແທ້! ສົມມຸດວ່າ ໂກເນີ ພາວ ໄດ້ເຫັນລູກຊາຍທັງຫມົດຂອງເຢຊາຍໄດ້ເດີນແຫ່ກັນຕໍ່ຫນ້າຊາມູເອນ, ແລະໃນທີ່ສຸດຈຶ່ງພົບວ່າລູກຊາຍຜູ້ຫລ້າໄດ້ຖືກຄັດເລືອກເອົາ. ທ່ານຄຶງຈະໄດ້ເຫັນຮອຍຍິ້ມອັນຫນ້າຂົບຂັນ

ຂອງ ໂກເຟີ ປາກົດໃນໃບຫນ້າຂອງລາວ.

ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 16:11-13. ຄົງບໍ່ມີຜູ້ໃດຄິດວ່າເຫດການຈະເປັນຢ່າງນັ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສ້າງສອນທຸກໆ ຄົນໃຫ້ຮຽນເອົາບົດຮຽນອັນລ້ຳຄ່າໃນເລື່ອງວິທີທາງຂອງພຣະອົງ. ເປັນຫຍັງດາວິດຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ຖືກຄັດເລືອກເພາະ ເບິ່ງເຫມືອນວ່າບໍ່ເໝາະສົມເລີຍ?

ມີການຄັດເລືອກອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ ແລະເບິ່ງຄືວ່າເປັນການບໍ່ເໝາະສົມເລີຍ?

ການງານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ບໍ່ໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມຊຳນານ, ຊື່ສຽງ, ຄວາມຮອບຮູ້, ຫລືຕຳແໜ່ງ, ແຕ່ວ່າ ມັນອີງໃສ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ. ເພາະວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ເລືອກ, ແລະຈົ່ງຢຳລັມວ່າພຣະອົງນັ້ນໄດ້ເບິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງຄົນ ກ່ອນ. ໃນກໍລະນີຂອງດາວິດນີ້, ການເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນໄດ້ເອີ້ນເອົາເດັກຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຜູກຄວາມສາ ມາດອັນໃດໃຫ້ເຫັນເທື່ອ. ການເລືອກຂອງພຣະອົງໄດ້ອີງໃສ່ຄວາມສາມາດທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງຜູ້ຂອງ ດາວິດເອງ ເພິ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ຄິດວ່າຄວນຈະເອີ້ນເອົາດາວິດມາຈາກທົ່ງນາຊ້າ ເພື່ອມາຄັດເລືອກນຳຫມູ່. ຊາມູເອນຈຳ ຕ້ອງເປັນຄົນອົດທົນຄົງເສັ້ນຄົງວາ.

ລາງເທື່ອພວກເຮົາຄັດເລືອກຕາມຫນ້າທີ່, ແທນທີ່ຈະຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າເລືອກເອົາເຮົາສຳລັບຕຳແໜ່ງ ຫລືວ່າສຳລັບງານອັນໃດອັນນຶ່ງ. ຫລາຍເທື່ອຄວາມກະຕືລືລົ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຂອງພວກເຮົານັ້ນໄດ້ວາງລົງໃສ່ປັດ ຈັຍທີ່ຜິດໆ. ຈົ່ງຈຳໄວ້ວ່າການງານຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ບໍ່ມີຈັກເທື່ອເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນເບິ່ງສວຍງາມ; ແຕ່ມັນເຮັດໃຫ້ພຣະ ເຈົ້າເບິ່ງສວຍງາມຕ່າງຫາກ.

ຈົ່ງມອບຊີວິດຂອງທ່ານເພື່ອຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າເຫມືອນດັ່ງດາວິດໄດ້ເຮັດນັ້ນ. ກະສັດດາວິດບໍ່ໄດ້ຊອກສແວງ ຫາຕຳແໜ່ງ ຫລືວ່າຊື່ສຽງ. ເພິ່ນພຽງແຕ່ຕັ້ງໃຈໃນການລ້ຽງຝູງແກະຂອງເພິ່ນເອງເທົ່ານັ້ນ ໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ ເຜີຍແຜນການຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດຂອງເພິ່ນ.

ຈົ່ງອະທິຖານແລະຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີຄວາມຮັກຕໍ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະ ແມ່ນເພື່ອນາມຂອງເຮົາເອງ.

ທາງຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນທາງຂອງພວກເຮົາ

- 1- ກະສັດດາວິດບໍ່ໄດ້ເປັນລູກກົກ.
- 2- ພຣະອົງລ້ຽງແກະເຫມືອນຄົນຮັບໃຊ້ ແລະເປັນງານທີ່ຕຳຕ້ອຍໃນສມັຍເດີມ.
- 3- ພຣະອົງມີຮູບຮ່າງງາມ; ພຣະອົງບໍ່ມີລັກຊະນະແບບຮູບຮ່າງລ້ຳສັນແຂງແຮງ.
- 4- ພຣະອົງຕົກຕະລົງໃນການຖືກເລືອກນັ້ນ.
- 5- ເຢຊາຍກໍຕົກຕະລົງເຫມືອນກັນ.
- 6- ຊາມູເອນເອງ ກໍຕົກຕະລົງ.
- 7- ບັນດາພວກອ້າຍທັງຫມົດຂອງດາວິດກໍຕົກຕະລົງກັນທັງນັ້ນ.

ທ່ານເຄີຍຖືກເອີ້ນໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງທີ່ທ່ານຄິດວ່າຄົນອື່ນຄົງເໝາະສົມ ແລະເຮັດໄດ້ດີກວ່າທ່ານບໍ່? ມີເຫດການອັນໃດໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ເມື່ອທ່ານໄດ້ປະຕິເສດງານທີ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານເຮັດນັ້ນ?

(ອຸປະຖັນໂດຍ ລາວຊາວເທີນ ແບັບຕິສສັນຟັນ www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 11 ມີຖະຣາ 2004 (1-11-2004)

ພຣະເຈົ້າຊົງປະທານພະລັງ

ພຣະຄຳພີພື້ນຖານ: (1 ຊມອ 17:1-58)

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (1 ຊມອ 17:4,8-11,32,37-40,45-50)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ພະລັງແກ່ໄຟຟ້າຂອງພຣະອົງ ເພື່ອວ່າເຂົາຈະສາມາດຢືນຢູ່ຢ່າງກ້າຫານເພື່ອພຣະອົງ.

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສຳຄັນ: ດາວິດເວົ້າຕອບວ່າ, " ເຈົ້າມາຕໍ່ສູ້ກັບຂ້ອຍດ້ວຍດາບ, ຫອກ, ແລະຫລາວ ແຕ່ວ່າຂ້ອຍມາຕໍ່ສູ້ເຈົ້າໃນພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານ ຊຶ່ງເປັນພຣະເຈົ້າຂອງກອງທັບອິສຣາເອັນ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ເວົ້າທ້າທາຍນັ້ນ. (1 ຊມອ 17:45)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານເພິ່ງພຣະກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າໃນເວລາຫຼັງຍາກ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະປະສົບກັບພຣະກຳລັງຂອງເຈົ້າໃນເວລາຫຼັງຍາກໄດ້ຢ່າງໃດ?

ອາເຕີ ອູນຣິຕຣ໌ ຈູເນັຽ ໄດ້ເປັນຄົນໜຶ່ງໃນອະນຸສາສນາຈາມຈຳນວນ 2,416 ຄົນທີ່ຖືກຮັບຮອງຈາກສະພາບັບຕິສ໌ໃນອະເມຣິກາເຫນືອ. ໃນການຮັບໃຊ້ພິເສດຕໍ່ທະຫານອາກາດຂອງສະຫະຣັດ, ທ່ານ ອູນຣິຕຣ໌ ໄດ້ຈັດການກັບຄວາມເປັນຫວ່າງໂຍຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ ການຢ່າຮ້າງຂອງຄອບຄົວ, ບັນຫາຂອງການສົມຮົດ, ແລະຄວາມຍ້ານກົວ. ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກຝຶກຫັດຢ່າງດີແລ້ວກໍຕາມ, ສະມາຊິກໃນກຳລັງພິເສດເຫລົ່ານັ້ນກໍບໍ່ຖືກຍົກເວັ້ນຈາກຄວາມຍ້ານກົວ ຫລືວ່າຈາກບັນຫາການດື່ມລົມທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຖິງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໃຊ້, ແຕ່ວ່າເຂົາເຈົ້າຕ້ອງໄດ້ປະສົບກັບການທ້າທາຍເຫນືອນດັ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕຽມຕົວເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດງານໃຫ້ສຳເລັດຜົນ.

ເມື່ອພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮົາເຮັດງານຢ່າງໃດຢ່າງໜຶ່ງໃຫ້ພຣະອົງ, ມັກຈະມີການທ້າທາຍຕ່າງໆທີ່ໄປນຳກັນກັບຄຳສັ່ງອັນນັ້ນ. ພວກເຮົາຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການທ້າທາຍເຫລົ່ານັ້ນຢ່າງໃດນັ້ນ ຈະເປັນການຊ່ວຍໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງເຮົາໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາຄືຜູ້ໃດ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕຽມຈິດຕຽມໃຈເພື່ອຕ້ອນຮັບການທ້າທາຍແຕ່ລະຢ່າງທີ່ພວກເຮົາຈະປະສົບດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະພາເຮົາໄປເຖິງຄວາມສຳເລັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານການຍອມເຊື່ອຝັງຂອງພວກເຮົາ. ປັດຈຸບັນທີ່ເຮົາໄດ້ປະເຊີນ, ມີຄວາມອົດທົນ, ແລະໄດ້ມີຊັຍເຫນືອຄວາມຫຼັງຍາກຕ່າງໆນັ້ນ ມັນຂຶ້ນຢູ່ໃນຄວາມສຳພັນທີ່ເຮົາມີກັບພຣະຄຣິດ. (ອະນຸສາສນາຈາມ-ແມ່ນອາຈານປະຈຳຄຸກ, ໂຮງໝໍ, ຫລືກອງທັບທະຫານ)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຄາດຄິດເຖິງຄວາມຫຼັງຍາກສຸເມີ : (1 ຊມອ 17:4,8-11)

ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ປະສົບກັບຄວາມຍ້ານກົວໃນຫລາຍໆດ້ານ. ຊາຍອິສຣາເອນໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າອົງຊົງຮິດ. ແຕ່ເຖິງປານນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຍັງປ່ອຍໃຫ້ຄວາມຍ້ານກົວຄວບຄູ່າຊີວິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ຍົກໂກລິອາດ (1

ຊມອ 17:4,8-11) ແລະຈົ່ງຂີດກ່ອງການຕອບສນອງຂອງເຂົາເຈົ້າຕໍ່ຍັກໂກລິອາດ.

ໂຕຍັກໂກລິອາດເປັນອາວຸດດ້ານຈິດຕະວິທຍາທີ່ໄດ້ຜົນສຳລັບກອງທັບຂອງພວກຟິລິສຕິນ. ການປາກົດຂອງມັນມີຜົນກະທົບຄືເຮັດໃຫ້ກະສັດຊາອຸນ ແລະນັກຮົບຂອງເຜີນເສັຽຂວັນ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ຈາກບົດຮຽນໃນອາທິດກ່ອນ ທີ່ວ່າການເຫັນພາບເທົ່ານັ້ນກໍສາມາດຫລອກລວງໄດ້.

ໂກລິອາດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮູ້ຊ້າວ່າພວກອິສຣາເອນເປັນຕົວແທນຂອງໃຜ. ໃນຂໍ້ 8 ໂກລິອາດໄດ້ເວົ້າວ່າຊາວອິສຣາເອນເປັນຂ້າໃຊ້ຂອງໃຜ?.....

ຈົ່ງຫວນຄິດເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ບອກວ່າທ່ານຈະຢືນຢູ່ເພື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ປະສົບກັບການຕໍ່ຕ້ານ ຫລືຄວາມຫຼັຽຍາກຕ່າງໆນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ຕອບສນອງຢ່າງໃດ?

ທ່ານໄດ້ເຫັນຂະໜາດຄວາມໃຫຍ່ຂອງບັນຫາ ຫລືວ່າຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງໃຫ້ອະທິບາຍ.

ເມື່ອທ່ານຢືນເພື່ອພຣະເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ບາງຄົນມີຄວາມຄຽດຮ້າຍ, ຄວາມຄຽດນັ້ນສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ຄຽດໃຫ້ພຣະເຈົ້າໂດຍກົງ ແຕ່ແມ່ນຄຽດໃຫ້ທ່ານ. ທ່ານມີທາງເລືອກ, ຖ້າທ່ານຮັບເອົາມັນໂດຍສ່ວນຕົວ, ສ່ວນຫລາຍມັນຈະນຳທ່ານໄປເຖິງຄວາມເສັຽກຳລັງໃຈ, ຄວາມຢ້ານກົວ, ແລະຮູ້ສຶກວ່າຈະລົ້ມເຫລວ. ຫລືວ່າທ່ານຕ້ອງຄາດຫວັງໄວ້ວ່າຈະມີຄວາມຫຼັຽຍາກ ແລະຮັບຮູ້ວ່າການຕໍ່ສູ້ນັ້ນບໍ່ເປັນເລື່ອງຂອງທ່ານເອງ ແຕ່ວ່າເປັນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະຄວບຄຸມເອງ ແມ່ນແຕ່ໃນຂະນະທີ່ສົງຄາມນັ້ນກຳລັງດູເດືອດທີ່ສຸດ.

ຈົ່ງຮ້ອງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ຄາດຄິດໄວ້ວ່າຈະມີຄວາມຫຼັຽຍາກ ແລະໃຫ້ພຣະອົງປະທານກຳລັງແກ່ທ່ານເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮັບເອົາຄວາມຫຼັຽຍາກນັ້ນໂດຍສ່ວນຕົວ ຫລືວ່າການທ້າທາຍທັງປວງທີ່ທ່ານໄດ້ປະສົບຢູ່ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງ.

2. ຈົ່ງເພິ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຕໍ່ຊັບຍາກອນດ້ານເນື້ອຫນັງ (ພາກ 1): (1 ຊມອ 17:32,37-40)

ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 17:32,37 ແລະຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງການຕັດສິນໃຈຂອງດາວິດ. ຫລັງຈາກທີ່ດາວິດໄດ້ຮັບການຊະໂລມແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນແລ້ວ ເພິ່ນກໍໄດ້ກັບໄປລ້ຽງດູແກະຕາມລຳພັງ, ສືບຕໍ່ປະສົບກັບການທ້າທາຍຕ່າງໆ ທີ່ຊ່ອຍເສີມຂະໜາຍລັກສະນະຂອງເພິ່ນຂຶ້ນ. ຈົ່ງຫມາຍເອົາການທ້າທາຍສອງຢ່າງນັ້ນ. ດາວິດໄດ້ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນແກ່ໃຜ ໃນການທີ່ເພິ່ນໃຫ້ຖືກຊ່ອຍເອົາໄວ້ຈາກສິງ ແລະຫມີຮ້າຍນັ້ນ?

ຈົ່ງເວົ້າເຖິງປະສົບການທັງຫລາຍທີ່ເຮັດໃຫ້ລັກສະນະຂອງດາວິດໄດ້ພັກພາຂຶ້ນ.

ເມື່ອນັ້ນຍັກໂກລິອາດ ຊຶ່ງເປັນການທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ໃນເວລານັ້ນ, ແລະເພິ່ນໄດ້ປະເຊີນກັບມັນໂດຍປາສາຈາກການຊ່ອຍຊູ ຫລືການໃຫ້ຄວາມຫມູນໃຈຈາກຄອບຄົວຂອງທ່ານ ລວມທັງຊາວອິສຣາເອນທັງຫລາຍນຳ.

ພວກເຮົາຢູ່ໃນຍຸກທີ່ເບິ່ງເຫມືອນວ່າທຸກຄົນໄດ້ມີຈຸດຢູ່ບ່ອນວ່າ ມີຫຼັກທີ່ " ເຮົາ " ສາມາດເຮັດໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າ " ຖ້າພວກເຮົາເຊື່ອວ່າຈະເຮັດໄດ້, ພວກເຮົາກໍຈະເຮັດໄດ້. " ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ດາວິດໄດ້ເວົ້າວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຟື້ນໃນເມື່ອກ່ອນ ແລ້ວແມ່ນໃຜອີກຈະເປັນຜູ້ຊ່ອຍເພິ່ນໃຫ້ຟື້ນຈາກພວກຟິລິສຕິນ.

ຈົ່ງພິຈາລະນາການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານກັບພຣະເຈົ້າເບິ່ງ. ຈົ່ງຈິດຄວາມຫຼັຽຍາກທັງຫລາຍທີ່ທ່ານໄດ້ປະສົບມາ ແລະແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ຊ່ອຍທ່ານໃຫ້ຟື້ນເບິ່ງດູ.

ປະສົບການເຫລົ່ານີ້ໄດ້ປ່ຽນທັສນະຂອງທ່ານໃນການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້ານັ້ນຢ່າງໃດ? ມັນໄດ້ໃຫ້ກຳລັງແກ່ທ່ານບໍ່ ເພື່ອປະສົບກັບການທ້າທາຍໃນປະຈຸບັນນີ້ ຫລືວ່າມັນເຮັດໃຫ້ທ່ານໄດ້ລົ້ມລົງຊ້າ? ຈົ່ງອະທິບາຍ.

ທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈແລ້ວບໍ່ວ່າຈະເພິ່ງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າຈະມີຄວາມຫຼັຽຍາກໃດໆເກີດຂຶ້ນ, ຫລືວ່າທ່ານເປັນເຫມືອນກອງທັບພວກອິສຣາເອນທີ່ເຊົາເພິ່ງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງອະທິບາຍ.

ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເປັນຫວ່າງໃຍພວກເຮົາ; ພຣະອົງຮັກເຮົາ; ພຣະອົງມີແຜນທີ່ສົມບູນສຳລັບເຮົາ. ຖ້າວ່າພວກເຮົາ

ຫາກຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ພວກເຮົາຄວນຄິດເຖິງຄາວທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຊົາຢ້ານກົວ, ໄດ້ຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ຟື້ນຈາກສະພາບການທີ່ຫນ້າຢ້ານ, ອີກທັງໄດ້ປຶກຍ້ອງພວກເຮົາໄວ້ນຳ.

ດາວິດໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເຮັດທຸກສິ່ງ ເພື່ອໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບກຽດ. ດາວິດເປັນຊາຍໜຸ່ມທີ່ໄດ້ປະສົບກັບການທ້າທາຍໃຈຂະນະທີ່ເພິ່ນລ້ຽງແກະ. ຈາກການທ້າທາຍນັ້ນ ເພິ່ນໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຮຽນຮູ້ການເພິ່ງພຣະເຈົ້າ ແທນທີ່ຈະເພິ່ງຄວາມສາມາດຂອງຕົນເອງ. ຈາກປະສົບເຫລົ່ານັ້ນດາວິດຈຶ່ງເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນເພື່ອຈະປະເຊີນກັບການທ້າທາຍຂອງຍັກໃຫຍ່ໂກລົອາດ.

ຈຶ່ງອະທິຖານ ແລະຮ້ອງຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຕືອນທ່ານໃນເລື່ອງພຣະພອນທີ່ໄດ້ຮັບຜ່ານມານັ້ນ ເພື່ອວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມກ້າຫານເພື່ອການຕໍ່ສູ້ຕົນລົນໃນທຸກວັນນີ້.

3. ຈຶ່ງເພິ່ງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນຕໍ່ຊັບຍາກອນດ້ານເນື້ອຫນັງ (ພາກ 2): (1 ຊມອ 17:32,37-40)

ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມສອນການຂັບຮີດໃຫ້ກັບລູກຊາຍອາຍຸ 12 ປີຢູ່ທີ່ເດີ່ນຫລັງບ້ານ. ຫລັງຈາກລາວໄດ້ປິ່ນຂຶ້ນໄປນັ່ງເທິງເບາະຣິດກະບະຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ, ແລະໄດ້ຕິດເຄື່ອງ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ບອກລາວໃຫ້ໃສ່ເກີຣ໌ໄປຫນ້າແລ້ວຄ່ອຍໆຢຽບຄັນແລ້ງ. ແຕ່ວ່າລາວຕ້ອງໄດ້ຢຽດຂາຂອງລາວລົງໄປໃຫ້ເຖິງບ່ອນຢຽບຄັນແລ້ງ. ໃນຂະນະທີ່ລາວກຳລັງແລ້ງຄັນແລ້ງຢູ່ນັ້ນ, ລາວຮູ້ວ່າຣິດເກືອບຈະແລ່ນອອກໄປຈາກທາງ. ແທນທີ່ວ່າລາວຈະຢຽບເບຣກ, ລາວຊ້ຳຜັດຫລົງໄປຢຽບຄັນແລ້ງ, ແລ້ວຣິດກະບະຄັນນັ້ນກໍ່ເລີຍແລ່ນບຸໄປທົ່ວທິບໃນຫລັງບ້ານ. ໃນຂະນະທີ່ຣິດມຸ້ງຫນ້າໃສ່ຮີ້ວນັ້ນ, ລູກຊາຍກິກຂອງຂ້າພະເຈົ້າສາມາດກົດເບຣກສຸກເສີນລົງໄດ້, ຣິດຈຶ່ງໄດ້ຢຸດລົງ. ຣິດກະບະບໍ່ເໝາະສົມກັບລູກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພາະວ່າຂນາດຂອງຣິດແລະຄົນບໍ່ເໝາະສົມກັນ, ແລະລູກຊາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຍັງບໍ່ທັນໃຫຍ່ພໍທີ່ຈະຂັບຮີດຄັນນັ້ນເທື່ອ.

ອັນໃດທີ່ບໍ່ເໝາະສຳລັບດາວິດໃນ 1 ຊມອ 17:38-40 ? ຈຶ່ງຂີດກ້ອງຄຳຕອບທີ່ຢູ່ໃນເນື້ອເລື່ອງນີ້. ຈຶ່ງຂີດວົງມົນອ້ອມສິ່ງທີ່ດາວິດໄດ້ເລືອກໃຊ້. ທ່ານຄິດວ່າເປັນດ້ວຍເຫດໃດດາວິດຈຶ່ງໄດ້ເລືອກເຮັດສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດນັ້ນ?

ດາວິດໄດ້ຖືກບອກໃຫ້ເຮັດງານດ້ວຍຊຸດຮີບຂອງຄົນອື່ນ. ເພິ່ນຮູ້ວ່າມັນບໍ່ພໍດີກັບເພິ່ນສຳລັບທີ່ຈະເຮັດງານທີ່ພຣະເຈົ້າບອກໃຫ້ເຮັດນັ້ນ. ຈຶ່ງສັງເກດເບິ່ງດາວິດໄດ້ເວົ້າຢ່າງໃດກ່ຽວກັບຊຸດຮີບນັ້ນ: " ຂ້ານ້ອຍໄປສູ່ຮີບກັບເຄື່ອງແບບນີ້ບໍ່ໄດ້ຕອກຂ້ານ້ອຍບໍ່ເຄີຍໃສ່ມັນ."

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ປະສົບການຫລາຍຢ່າງແກ່ດາວິດ, ຈຳໄດ້ບໍ່ເລື່ອງສິ່ງ ແລະຫມີ? ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເກັບເອົາກ້ອນຫີນຢ່າງທົ່ວທິບ; ເພິ່ນໄດ້ເກັບເອົາແຕ່ກ້ອນຫີນໜ່ວຍກົມໆ, ຊຶ່ງຫມາຍເຖິງຄວາມຊຳນານໃນຫມາກກັນຖູນຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນຈັບເອົາໄມ້ຄ່ອນເທົ້າສຳລັບນ້ຳແກະໄປ, ສຳລັບປ້ອງກັນຄຸ້ມຄອງ, ແລະກູ້ຜັບເອົາແກະຂອງເພິ່ນ. ເພິ່ນໃຊ້ເຄື່ອງມືຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເພິ່ນແລ້ວ, ແລະໄດ້ເພິ່ງພຣະອົງແທນທີ່ຈະເພິ່ງເຮືອແຮງຂອງເພິ່ນເອງ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມທຸກຢ່າງໄວ້ສຳລັບຄົນທີ່ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນໂດຍສະເພາະເຈາະຈົງ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດເພິ່ງກຳລັງ, ຂອງປະທານ, ຄວາມຊຳນານ, ຫລືປະສົບການຂອງຄົນໃດຄົນນຶ່ງໄດ້ເລີຍ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ທ່ານເຮັດອັນໃດ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມຫຼັກແດ່ໃຫ້ທ່ານສຳລັບງານທີ່ພຣະອົງໃຫ້ທ່ານເຮັດນັ້ນ?

ຢ່າລືມເພິ່ງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢູ່ນັ້ນ. ພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ຕຽມທີ່ຈະຈັດຕຽມທຸກຢ່າງໃຫ້ທ່ານ, ແລະຈະແນະນຳທ່ານໃຫ້ເຮັດແຜນການຂອງພຣະອົງໃຫ້ສຳເຣັດຜົນ.

4. ຈຶ່ງທວງເອົາຊັບຊະນະ: (1 ຊມອ 17:45-50)

ການແຂ່ງຂັນຊຶ່ງແຊມຟຸດບອນກຳລັງຈົບລົງ, ແລະລູກທີມທີ່ຊະນະທັງຫລາຍໄດ້ຖືກສຳພາດ. ນຶ່ງໃນນັກຫລິ້ນຊັ້ນດາຣາຂອງທີມໄດ້ເວົ້າເຖິງການຫລິ້ນທີ່ຍອດຢ້ຽມຂອງລາວ. ລາວໄດ້ຄຸຍໂມ້ວ່າທີມຂອງລາວຈະບໍ່ສາມາດຊົງເອົາຊັບຊະນະໄດ້ຖ້າຫາກປາສາຈາກລາວເອງທີ່ມີປະສົບການແລະໂຫວຝິກດີ(ປຽບເໝືອນກັບຍັກໂກລົອາດ). ຄົນ

ອີ່ມກໍໄດ້ຂອບຄຸນພຣະເຈົ້າທີ່ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີຄວາມສາມາດຫລິ້ນໄດ້ດີ.

ນັກກິລາຫລາຍຄົນ, ບາງເທື່ອອາດເພາະມີແນວໂນ້ມ ຫລືອາດຈະມາຈາກໃຈຈິງກໍເປັນໄດ້, ເຂົາເຈົ້າມັກໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຊອບໃນການຫລິ້ນທີ່ໄດ້ຊັບຊະນະຂອງເຂົາ. ສ່ວນໃນກໍລະນີດາວິດນີ້ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນຄົນໆ ນຶ່ງທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຊອບໃນຊັບຊະນະທີ່ຈະໄດ້ມານັ້ນ. ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊຸມອ 17:45-50 ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມຊອບຫລືວ່າການຍ້ອງຍໍສຳລັບຊັບຊະນະທີ່ໄກ້ຈະມາເຖິງນັ້ນ. ດາວິດຫມັ້ນໃຈໃນຊັບຊະນະກ່ອນການຮີບ ວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ໂກລິອາດຍອມຕໍ່ໄຟຟົນຂອງພຣະອົງ. ໃນຂໍ້ 45 , ຈົ່ງຂີດວົງມົນອ້ອມໃສ່ສິ່ງທີ່ດາວິດໄດ້ຖືວ່າເປັນການຕໍ່ສູ້ຂອງລາວຕໍ່ໂກລິອາດ. ດາວິດໄດ້ຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຝິ້ນຖິ້ມນັ້ນບໍ່ແມ່ນໄມ້ຄ້ອນເທົ່າແຕ່ວ່າແມ່ນກະຕູນແລະກ້ອນຫີນ ແລະຍັງຮູ້ອີກວ່າບໍ່ແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງເຝິ້ນທີ່ຈະເອົາຊັບຊະນະຕໍ່ໂກລິອາດ, ແຕ່ວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າ.

ດາວິດໄດ້ພົບກັບໂກລິອາດໃນສະໜາມຮີບຢ່າງໃດ?

- ເຝິ້ນໄດ້ຈອບເຂົ້າຫາໂກລິອາດບໍ່?
- ເຝິ້ນຢ່າງເຂົ້າສະໜາມຮີບດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວບໍ່?
- ເຝິ້ນໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປຫາໂກລິອາດໃນສະໜາມຮີບບໍ່?

ດ້ວຍວິທີໃດໃນສະໜາມຢ່າງທີ່ເວົ້າມາໃນຂ້າງເທິງນີ້ ທີ່ທ່ານຈະຕອບສະໜອງຕໍ່ການທ້າທາຍທີ່ພຣະເຈົ້າວາງໄວ້ຕໍ່ຫນ້າຂອງທ່ານ?

ຈົ່ງອະທິຖານ ແລະຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ປະທານກຳລັງ ແລະຄວາມຫມັ້ນໃຈເພື່ອທວງເອົາຊັບຊະນະໃນພຣະອົງ, ເຖິງແມ່ນວ່າທ່ານຈະຢູ່ໃນຖ້ານກາງຄວາມຫວຽ່ຍາກທັງຫລາຍກໍຕາມ.

(ອຸປະຖັນໂດຍ ລາວຊາວເທີນ ແບັບຕິສສັນຜັນ www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 18 ມິຖະຈາ 2004 (1-18- 2004)

ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄຳສູງຕໍ່ຊີວິດຂອງມະນຸດ

ພຣະຄຳພີພື້ນຖານ: (2 ຊມອ 11:1- 12:25; ພສສ 139:13-16)

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (2 ຊມອ 11:1-5,14-17; 12:5,13; ພສສ 139:13-16)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄຳສູງແກ່ຊີວິດ ແລະຊົງໃຫ້ອະພິຍະຕໍ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນຄຳຂອງຊີວິດໃນເມື່ອກ່ອນ, ຖ້າເຂົາຍອມຖືມໃຈເກົ່າເຮົາໃຈໃຫມ່.

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສຳຄັນ: (ພສສ 139:13-14)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຮັບເອົາຄວາມຈິງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບຊີວິດຂອງມະນຸດ ໂດຍບໍ່ຖືຊາຕໍ່ການທຳຜິດໃນອະດີດຂອງທ່ານນັ້ນ.

**ຂ້າພະເຈົ້າຈະເຫັນພ້ອມນຳການຮູ້ຄຸນຄ່າຊີວິດມະນຸດໄດ້ຢ່າງໃດ
ໃນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍກະທຳຜິດມາແລ້ວໃນອະດີດ?**

ເກືອບ 51 ປີຜ່ານມາແລ້ວທີ່ໂຄງສ້າງຂອງ DNA ໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໃຫ້ຮູ້ເຫັນເປັນຄັ້ງທຳອິດ. ເປັນທີ່ເອີ້ນວ່າຄວາມລັບເລິກຂອງຊີວິດ ໄດ້ຖືກຄົ້ນພົບແລ້ວ. ເປັນໜ້າສົນໃຈຫລາຍ ໃນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດຂອງມະນຸດທີ່ໄດ້ພົບພາການກຳເນີດຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາບໍ່ເຄີຍເຫັນຄຸນຄ່າພຽງພໍຕໍ່ຄວາມສຳຄັນຂອງຊີວິດນັ້ນ.

ໃນລະຍະ 51 ປີນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ Roe V. Wade ໄດ້ເປີດຄລິນິກທຳແຫ້ງສຳລັບຄໍາຍະບັນຫາ. ຊີວິດຂອງຄົນຊະນາ ແລະຄົນທີ່ປ່ວຍເຖິງຂັ້ນສຸດທ້າຍແລ້ວນັ້ນ ໄດ້ຖືກປ່ອຍປະຢ່າງໂຮ່ຄຸນຄ່າຊຶ່ງບໍ່ເຫມືອນກັນກັບແຕ່ກ່ອນເລີຍ. ຄວາມຈິງນີ້ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄົນທີ່ເປັນຜູ້ໃຫວ່ແລ້ວນັ້ນໄດ້ໃຊ້ຮ່າງກາຍຂອງຕົນໄປໃນທາງທີ່ຜິດ ແລະເຮັດໃຫ້ເຫັນຄວາມບໍ່ນັບຖືຕໍ່ຄົນອື່ນນຳດ້ວຍ. ຮັບບານທີ່ເປັນອະພິຍະໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຳຂອງຊີວິດຕ່ຳລົງ ແລະມີບາງຄົນກໍທຳທຳເມີນເສີຍໄປເສັ້ນ. ຖ້າຫາກວ່າການຊອກຫາທີ່ມາຂອງຊີວິດຫາກສຳຄັນຈິງແທ້, ເປັນຫວັງເຮົາບໍ່ສາມາດສະແດງອອກໃນເຣື່ອງນີ້ຕໍ່ການປະຕິບັດຂອງເຮົາຕໍ່ຄົນອື່ນ?

ຍັງມີຂ່າວດີຢູ່. ພຣະເຈົ້າຍັງທຳງານຂອງພຣະອົງຢູ່. ການສຶກສາໃນວັນນີ້ຈະຊ່ວຍເຮົາເຂົ້າໃຈວ່າ ເຮົາຄວນສືບຕໍ່ຍົກຄຳຂອງມະນຸດເອົາໄວ້ ແລະຊ່ວຍໂລກໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້ານັ້ນເປັນຜູ້ສ້າງຊີວິດ ແລະເປັນຜູ້ຮັກສາຊີວິດນັ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຍອມຮັບຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດ : (ພສສ 139:13-16)

ຈັກເທື່ອແລ້ວທີ່ທ່ານໄດ້ເບິ່ງໜັງທີ່ຊື່ວ່າ " ຣະດູຄຣິສມາດກ່ອນນັ້ນຊີວິດຄືວ່າອັດສະຈັນແທ້ໆ ". ຈົ່ງໄດ້ສູບໜັງເຣື່ອງນີ້ໃຫ້ສັ້ນເຂົ້າເບິ່ງດູ:

ໜັງເຣື່ອງນີ້ເປັນໜັງທີ່ສະເລ່ມສລອງຊີວິດ. ມີຊາຍຄົນນຶ່ງທີ່ຄິດວ່າຊີວິດຂອງລາວສິ້ນລາຄາ ແລະບໍ່ມີຄວາມໝາຍ ແຕ່ວ່າໄດ້ສະແດງອອກມາໃຫ້ເຫັນວ່າ ອັນທີ່ຈິງແລ້ວຊີວິດຂອງລາວນັ້ນສຳຄັນທີ່ສຸດ. ທ່ານເຄີຍພິຈາ

ຣະນາເບິ່ງຊີວິດຂອງທ່ານວ່າມັນສໍາຄັນບໍ່?

ພສສ 139:13-16, ດາວິດໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມແປກປລາດ ແລະຄວາມອັດສະຈັດທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ ແລະໄດ້ໃຫ້ຄໍາແກ່ເຝິກກ່ອນທີ່ເຝິກຈະເກີດມາ. ພຣະຄໍາຕອນນີ້ເຝິກໄດ້ສເລີມສລອງຊີວິດທີ່ອັດສະຈັດຂອງເຝິກທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ກັບເຝິກ. ຈົ່ງອ່ານພຣະຄໍາຕອນນີ້ ແລ້ວຈົ່ງຂີດກ້ອງຄໍາທັງຫລາຍທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າດາວິດໄດ້ຮູ້ຈັກວ່າມີການພົວພັນເປັນການສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າໃນການສ້າງຕົວເຝິກຂຶ້ນມາ.

ທ່ານໄດ້ຂີດກ້ອງຄໍາເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວບໍ່? ... (ເບິ່ງດູວ່າມີຫຼັກແດ່)... ຈົ່ງຂຽນຄວາມຄິດຂອງທ່ານເບິ່ງດູວ່າມີຫຼັກແດ່ທີ່ສະແດງບອກເຖິງຄຸນຄ່າທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ກັບຊີວິດນັ້ນ.

ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍພຣະອົງເອງໃນການຊົງສ້າງດາວິດຂຶ້ນມາ, ແລະດາວິດເອງກໍໄດ້ຊາບໃນເຮືອງນີ້. ເຝິກທັງໄດ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກເຝິກແລ້ວກ່ອນເວລາທີ່ຈະເລີ່ມຂຶ້ນ. ການກ່ຽວຂ້ອງໂດຍສ່ວນຕົວຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຝິກນັ້ນ ຈົ່ງເປັນເຫດໃຫ້ດາວິດໄດ້ສເລີມສລອງຊີວິດອັນອັດສະຈັດນັ້ນ.

ພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຈົດຈໍາໃສ່ພຽງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະການຂຍາຍຕົວຂອງຊີວິດດາວິດໃນສາຍແຫຼ່ງນັ້ນເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າພຣະເນດຂອງພຣະອົງຍັງໄດ້ເບິ່ງເຫັນວັນຕ່າງໆຂອງຊີວິດດາວິດຊຶ່ງດາວິດເອງກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຫັນວັນທັງຫລາຍເຫລົ່ານັ້ນຊັ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຊົງສ້າງ ແລະຊີວິດປະຈຳວັນຂອງດາວິດ.

2. ຈົ່ງຮູ້ການທົດລອງໄວ້ລ່ວງໜ້າ : (2 ຊມອ 11:1-5)

ທ່ານສາມາດຮູ້ຊື່ຂອງຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງບາງຄົນໃນຂະນະທີ່ເຂົາເຈົ້າກໍາລັງໄດ້ຮັບຜົນສໍາເຣັດຢ່າງສຸດຍອດ ແຕ່ວ່າສູນເສັ້ນທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເພາະວ່າການປະພຶດອັນດຽວຂອງເຂົາທີ່ປາສາຈາກຄວາມຮັບຜິດຊອບບໍ່?

ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຄົນບາງຄົນຈຶ່ງໄດ້ເລືອກທີ່ຈະດັບສູນສິ່ງນັ້ນລົງ ໃນເວລາທຸກຢ່າງກໍາລັງດໍາເນີນໄປດ້ວຍດີໃນຊີວິດຂອງລາວ?

ດາວິດໄດ້ຖືກເລືອກຈາກພຣະເຈົ້າໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງອິສຣາເອນ. ເຝິກໄດ້ເຮັດງານຜ່ານການທ້າທາຍ ແລະຄວາມຫຼັງຍາກຫລາຍປະການ(ໄດ້ຂ້າຍັກ, ໄດ້ຊ້ອນຕົວຈາກກະສັດຊາອູນ, ແລະເຮັດສົງຄາມ). ພຣະເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເຝິກໃຫ້ເປັນຜູ້ນຳທີ່ຍິ່ງໃຫຼ່ຂອງອິສຣາເອນ. ເຝິກໄດ້ຢູ່ທີ່ສູງສຸດໃນຊີວິດຂອງເຝິກ. ແຕ່ປານນັ້ນເຝິກຍັງໄດ້ເລືອກປະພຶດທີ່ບໍ່ຮັບຜິດຊອບ. ຈົ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 11:1 ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງໃສ່ບ່ອນທີ່ດາວິດຜູ້ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຊີວິດຄວນຈະກະທຳ. ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງໃສ່ສິ່ງທີ່ເຝິກໄດ້ກະທຳໄປແລ້ວທັງໆທີ່ບໍ່ສົມຄວນຈະກະທຳເລີຍ.

ດາວິດ, ຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຊີວິດ, ຄວນຈະເປັນຜູ້ນຳພາກອງທັບອອກໄປສູ່ຮົບ. ແຕ່ແທນທີ່ຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ, ເຝິກຊ້ຳພັດໄດ້ສົ່ງໂຢອາບໃຫ້ນຳທັບອອກໄປ ແລະດາວິດເອງໄດ້ພໍ້ນັກຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ເປັນຫຼັງເຮືອງນີ້ຈຶ່ງເປັນເຮືອງສໍາຄັນຫລາຍ? ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າການທີ່ດາວິດສົນໃຈຫລາຍໃນເວລານັ້ນ ແມ່ນສົນໃຈໃນຊີວິດຂອງເຝິກເອງບໍ່? ຈົ່ງຈົດບັນທຶກຄວາມຄິດຂອງທ່ານເບິ່ງດູ:

ຂໍ້ 2-4 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນພາບວ່າແມ່ນຫຼັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າຫາກວ່າຄົນໜຶ່ງມີເວລາຫລາຍໂພດສໍາລັບຕົນເອງ. ດາວິດບໍ່ມີງານອັນໃດຈະເຮັດເລີຍ. ເຝິກໄດ້ປະຖິ້ມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຝິກເອງ ແລະເຝິກໄດ້ຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຫລໍ່ແຫລມໃນການທີ່ຈະຖືກທົດລອງໄດ້ງ່າຍ. ແລະແລ້ວດາວິດກໍໄດ້ຕົກໃນການທົດລອງນັ້ນເສັ້ນ, ແລະເຝິກໄດ້ເຮັດຕາມການທົດລອງນັ້ນແທ້ດ້ວຍການຫລິ້ນຊື່.

ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າກະສັດດາວິດໄດ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າຫລືບໍ່ວ່າຈະມີການທົດລອງເກີດຂຶ້ນ, ພຣະຄໍາກໍບໍ່ໄດ້ບອກໄວ້ວ່າເຝິກໄດ້ພະຍາຍາມຫລີກລ້ຽງຫລືວ່າໄດ້ຕຽມພ້ອມແລ້ວສໍາລັບການທົດລອງອັນນີ້. ໃນບ່ອນຍະຫວ່າງຂ້າງລຸ່ມນີ້, ຈົ່ງບັນທຶກເວລາໃດເວລາໜຶ່ງໃນຊີວິດຂອງທ່ານ ເມື່ອທ່ານໄດ້ປະສົບກັບຄວາມສໍາເຣັດອັນໃຫຼ່.

ແລະເວລາຂອງການທົດລອງກໍມາຕາມຫລັງຄວາມສໍາເຣັດນັ້ນ? ທ່ານໄດ້ສນອງຕອບຢ່າງໃດ? ທ່ານໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ລ່ວງໜ້າເຖິງການທົດລອງຢ່າງໃດ?

ດາວິດເຫັນຄຸນຄ່າຊີວິດຂອງນາງບັດເຊບາສູງເໝືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າເຫັນຄຸນຄ່າຂອງນາງບໍ່? ຈົ່ງອະທິບາຍ.

ດາວິດໄດ້ຍອມທຳຕາມການທົດລອງນັ້ນ, ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດມະນຸດເລີຍ, ແລະໄດ້ກະທຳບາບ. ເພິ່ນໄດ້ຫລັບນອນກັບຜົນຂອງຄົນອື່ນ. ຢ່າໄດ້ດວນຕັດສິນດາວິດໄວເກີນໄປ! ເຮົາທຸກຄົນໄດ້ປະສົບກັບການຍອມ ແພ້ຕໍ່ການທົດລອງກັນທັງນັ້ນ.

ຂ້າພະເຈົ້າອະທິຖານຢ່າງນີ້ເປັນປະຈຳ: " ພຣະເຈົ້າຂ້າ, ຂໍຢ່າໄດ້ປະປ່ອຍໃຫ້ຂ້າພຣະອົງກະທຳສິ່ງໃດຈັກ ຢ່າງທີ່ຈະນຳຄວາມອັບອາຍມາສູ່ຜົນ, ລູກ, ແລະຄຣິສຕັກຂອງຂ້າພຣະອົງ, ຫລືການງານໃນຮາຊແຜ່ນດິນຂອງ ພຣະອົງດ້ວຍເທີ້ນ. " ຂ້າພະເຈົ້າທຳທາຍໃຫ້ທ່ານຈົ່ງອະທິຖານແບບນີ້ໃນວັນນີ້. ຈົ່ງຈຳໄວ້, ໃຫ້ທ່ານຄິດໄວ້ໃນໃຈສເມີ ວ່າການທົດລອງອາດຈະມາເຖິງທ່ານເມື່ອໃດທ່ານຫາກປົນເຖິງຈຸດສຸດຍອດຂອງຜົນສຳເຣັດຂອງທ່ານ, ດັ່ງທີ່ໄດ້ເກີດ ຂຶ້ນແລ້ວໃນຊີວິດຂອງດາວິດນັ້ນ.

3. ຈົ່ງຮູ້ຜົນສະທ້ອນຂອງຄວາມບາບ : (2 ຊມອ 11:14-17; 12:5)

ຄັ້ງນີ້ຈົ່ງຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີກະຕ່າຍຕົວນຶ່ງ. ຄັ້ງແຮກທີ່ເຮົາໄດ້ໃຫ້ກະຕ່າຍຕົວນັ້ນເຂົ້າໃນເຮືອນຂອງ ເຮົາ, ມັນແລ່ນຈາກເຮົາໄປແລ້ວລີ້ຢູ່. ເມື່ອຫາມັນພົບແລ້ວ, ມັນໄດ້ແລ່ນຫນີໄປອີກ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາປ້ອງມັນເຂົ້າ ແຈເຮືອນ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຍ່າງເຂົ້າໄປຫາມັນເພື່ອຈະຈັບເອົາມັນຂຶ້ນມາ, ມັນພະຍາຍາມຈະກັດມືຂ້າພະເຈົ້າ! ມັນໄດ້ ຈົນມຸມແລ້ວ, ແຕ່ວ່າມັນບໍ່ຍອມໃຫ້ຈັບໂດຍປາສຈາກການຕໍ່ສູ້.

ດາວິດໄດ້ຈົນມຸມດ້ວຍຄວາມບາບຂອງເພິ່ນເອງ. ການຫລິ້ນຊູ້ຂອງເພິ່ນກັບນາງບັດເຊບາເປັນຜົນໃຫ້ມີການ ຖືພາມານ. ຫລັງຈາກໄດ້ພະຍາຍາມທີ່ຈະເຊື່ອງຄວາມບາບແຕ່ວ່າເຊື່ອງບໍ່ໄດ້, ດາວິດໄດ້ມີອຸບາຍທີ່ນຳເພິ່ນສູ່ທີ່ຕຳລົງ ແລະເຂົ້າສູ່ເສັ້ນທາງອັນມີດຸກກວ່າເກົ່າອີກ. ເພິ່ນໄດ້ວາງແຜນຂ້າອູຣິອາຊິ່ງເປັນສາມີຂອງນາງບັດເຊບາ, ເພື່ອເພິ່ນ ຈະໄດ້ແຕ່ງງານກັບນາງ. ຄັ້ງນີ້ເປັນຄັ້ງທີສອງທີ່ເພິ່ນໄດ້ຢຽບຢ່າຊີວິດຂອງມະນຸດ.

ຈົ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 11:14-17 ແລະຈົ່ງສັງເກດວ່າດາວິດໄດ້ມີເຈດຕະນາໃນການຂ້າອູຣິອາຢ່າງໃດ? ຈົ່ງໃຫ້ ທ່ານຂຽນຄວາມຄິດຂອງທ່ານເອງໃນກໍຣະນີເຊັ່ນນີ້ເບິ່ງດູ:

ຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຊາວຫນຸ່ມນັ້ນ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາກັບຕົນເອງວ່າຈະຮັກສາຄວາມລັບເອົາໄວ້. ແລະ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າກໍຮັກສາສັນຍານັ້ນບໍ່ໄດ້, ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບເຮືອງນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂີ້ຕົວວ່າຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ເຄີຍໄດ້ເຜີຍເຮືອງນີ້ເລີຍ. ເວລານີ້ຄວາມບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນໃດຄົນນຶ່ງຕາຍເລີຍ, ແຕ່ວ່າແນ່ ນອນທີ່ສຸດ ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫລາຍຄົນເຈັບປວດ. ໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຍອມຮັບວ່າເປັນບາບຂອງຂ້າພະເຈົ້າເອງ.

ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຮັດບາບແບບນຶ່ງເພື່ອຈະປົກປິດຄວາມບາບອີກອັນນຶ່ງເມື່ອໃດ? ບາບແບບນັ້ນໄດ້ມີຜົນສະ ທ້ອນຕໍ່ຊີວິດຂອງທ່ານ, ຕໍ່ການດຳເນີນຊີວິດກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະຕໍ່ຊີວິດຂອງຄົນອື່ນຢ່າງໃດ?

ຈົ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 12:5 ແລະຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງການຕອບສະໜອງຂອງດາວິດຕໍ່ເຮືອງນຶ່ງທີ່ນາທານໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງ ເຖິງການກະທຳທີ່ຜິດຂອງຄົນນຶ່ງ. ດາວິດໄດ້ເວົ້າວ່າຄົນທີ່ເຮັດຜິດຢ່າງນັ້ນສົມຄວນຈະຕາຍ. ນາທານໄດ້ບອກພາຍ ຫລັງວ່າຄົນທີ່ເຮັດຜິດຄົນນັ້ນແມ່ນດາວິດເອງ. ຄວາມຈິງເຮືອງຄວາມບາບຂອງດາວິດໄດ້ຕິຖືກຈຸດໃນເວລານັ້ນ. ຄວາມບາບນັ້ນມີຜົນຕິດຕາມມາສເມີ, ແລະເພິ່ນໄດ້ເຮັດສິ່ງນຶ່ງທີ່ຫນ້າຢ້ານໃນສາຍຕາຂອງຕົນເອງ.

ບາງເທື່ອພວກເຮົາໄດ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ ແຕ່ວ່າເຮົາມັກຈະຕິຕຽນຄົນອື່ນທີ່ກະທຳສິ່ງດຽວກັນກັບສິ່ງທີ່ເຮົາ ເຮັດນັ້ນ. ພວກເຮົາມັກຄິດວ່າຄົນອື່ນຄົງບໍ່ສາມາດຮູ້ເຮືອງເຮົາດອກ, ດັ່ງນັ້ນຈິ່ງມັກຊີ້ຄວາມຜິດໃນຊີວິດຂອງຜູ້ອື່ນ. ການຫລອກຂອງເຮົາອາດຈະບໍ່ນຳໄປສູ່ການຖືກຂ້າດອກ, ແຕ່ວ່າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດຂອງຄົນອື່ນສິ້ນຄາລົງ ໄປດ້ວຍການກະທຳທັງຫລາຍຂອງເຮົາ.

ທ່ານມີບາບທີ່ທ່ານປິດບັງໄວ້ບໍ່? ພຣະເຈົ້າຮູ້ຈັກທັງຫມົດ, ແລະພຣະອົງໄດ້ລໍຖ້າໃຫ້ທ່ານສາຣະພາບບາບ ຂອງທ່ານຢູ່. ຢ່າໄດ້ພະຍາຍາມປິດບັງເອົາໄວ້ດີນານເທີ້ນ. ມັນສາມາດຈະນຳທ່ານໄປສູ່ການຫລອກລວງຫລາຍ ກວ່າເກົ່າ ແລະຈະເພີ່ມຄວາມບາບໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນໄປອີກເທົ່ານັ້ນ.

4. ຈົ່ງປະສົບກັບການໃຫ້ອະພິຍາກພຣະເຈົ້າ : (2 ຊມອ 12:13)

ຄົນໜຶ່ງໄດ້ຖືກຄຸກເພາະລັກຂອງໃນເຮືອນຫລາຍຫລັງ. ລາວໄດ້ຖືກຈັບເພາະວ່າຂາດຄວາມລະມັດລະວັງຈົ່ງໄດ້ປ່ອຍລາຍມືໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ລາວໄດ້ຂັກນັ້ນ. ລາຍໄປມີອັນດຽວກໍພຽງພໍແລ້ວສໍາລັບນັກສືບຈະຈັບຕົວຂອງລາວ ແລະຖືກກ່າວຫາວ່າເປັນໂຈນໄດ້.

ດາວິດໄດ້ເຮັດບາບຄັ້ງແຮກດ້ວຍການບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຊີວິດຂອງນາງບັດເຊບາ, ຕໍ່ມາກໍແມ່ນຊີວິດຂອງອູຣິອາ ແລະຊີວິດຂອງທະຫານຄົນອື່ນໆທີ່ໄດ້ຕາຍໄປເພາະແຜນການທີ່ຈະທຳລາຍອູຣິອາ. ແຕ່ວ່ານາທານໄດ້ເຜີຍໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າດາວິດໄດ້ເປັນຜູ້ຖືກຕ້ອງຫາແລ້ວ. ທ່ານຄິດວ່າດາວິດໄດ້ເຮັດບາບຕໍ່ຜູ້ໃດແດ່: ນາງບັດເຊບາ..... ອູຣິອາ..... ທະຫານຄົນອື່ນໆ..... ພຣະເຈົ້າ ດາວິດເອງ ແລະຄົນອື່ນໆ

ຈົ່ງອ່ານ 2 ຊມອ 12:13 ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງຄົນນຶ່ງທີ່ດາວິດຍອມຮັບວ່າໄດ້ກະທຳບາບຕໍ່. ເປັນຫວັງຈົ່ງເປັນຢ່າງນັ້ນ?

ດາວິດໄດ້ຊາວຫາທີ່ມາຂອງມັນ. ຄວາມບາບຂອງເພິ່ນບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ມີສ່ວນເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນເທົ່ານັ້ນ, ຜູ້ທຳອິດນັ້ນແມ່ນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະທັງໝົດນັ້ນແມ່ນຕໍ່ສູ້ພຣະເຈົ້າທັງນັ້ນ. ຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ການໃຫ້ຄຸນຄ່າຕໍ່ຊີວິດມະນຸດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນຈະຮັກສາດາວິດໄວ້ຈາກການກະທຳຂອງເພິ່ນຕໍ່ຄົນອື່ນ. ທ່ານຄາດຄະເນວ່າພຣະເຈົ້າຈະສນອງການກະທຳຂອງດາວິດຢ່າງໃດ?

ດາວິດບໍ່ໄດ້ເຫັນພ້ອມນຳຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດເມື່ອເພິ່ນໄດ້ຫລິ້ນຊູ້, ຂ້າຄົນ, ແລະໄດ້ຫລອກລວງ. ນີ້ເປັນຄວາມບາບທີ່ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນທີ່ດາວິດຈຳຈະຕ້ອງໄດ້ສາຣະພາບ. ເມື່ອເພິ່ນສາຣະພາບແລ້ວ ຄວາມບາບຂອງເພິ່ນກໍໄດ້ຖືກຍົກໂທດໃຫ້.

ເປັນຫນ້າສົນໃຈແທ້ໆທີ່ວ່າມີການຕາຍຢ່າງຫລວງຫລາຍໄດ້ເກີດຂຶ້ນອ້ອມຮອບຄວາມບາບຂອງດາວິດ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຸນຄ່າແກ່ຊີວິດຫລາຍ ຈົ່ງໄດ້ສັນຍາຕໍ່ດາວິດວ່າຈະໃຫ້ຊີວິດດາວິດຍັງຢູ່. ດາວິດໄດ້ຮຽນບົດຮຽນໃນວັນນັ້ນເຖິງຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດ.

ທ່ານໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊີວິດໄຮ້ຄ່າລົງບໍ່, ຈະແມ່ນໃນການກະທຳທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດຕໍ່ຕົນເອງໄປແລ້ວ ຫລືວ່າໄດ້ເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນໄປແລ້ວ? ຈົ່ງໃຫ້ຄຳອະທິບາຍ. ຖ້າຫາກວ່າໄດ້ກະທຳ, ທ່ານໄດ້ສາຣະພາບແລ້ວບໍ່? ຈົ່ງອ່ານ 1 ຢຣ 1:9 . ພຣະເຈົ້າຢາກຈະອະພິຍາບພວກເຮົາ, ເຫມືອນກັບທີ່ໄດ້ອະພິຍາບໃຫ້ແກ່ດາວິດ, ແລະພຣະອົງຢາກປິ່ນປົວການເຈັບເພາະຄວາມບາບຂອງທ່ານ. ທ່ານອາດໄດ້ສາຣະພາບບາບແລ້ວ. ຄວາມບາບອາດຈະກ່ຽວຂ້ອງກັບການແທ້ໆລູກຫລືວ່າການກະທຳທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຄິດຖີ້ຖ້ວນ. ຈະແມ່ນບາບອັນໃດກໍຕາມ, ພຣະເຈົ້າອະພິຍາບໃຫ້ໄດ້. ເກິນກວ່າການອະພິຍາບນັ້ນ, ພຣະອົງຈະຊຳຮະໃຫ້ບໍລິສຸດຈາກບາບ. ພຣະອົງສາມາດປິ່ນປົວການເຈັບປວດໃນຈິດໃຈຂອງທ່ານໄດ້.

ໃນຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານຕໍ່ໄປໃນ 2 ຊມອ, ທ່ານຈະພົບວ່າມີເຮືອງຫລາຍເຮືອງທີ່ດາວິດຈະຕ້ອງໄດ້ຈັດການອີກກັບບາບຂອງເພິ່ນ ເຖິງແມ່ນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຍົກໂທດໃຫ້ເພິ່ນແລ້ວກໍຕາມ. ເພິ່ນຍັງຈະໄດ້ປະສົບກັບສະພາບການຢ່າງນັ້ນດ້ວຍຫົວໃຈທີ່ສະອາດ ແລະຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໄປ.

ຈົ່ງໃຊ້ເວລາດຽວນີ້, ເພື່ອໂອ້ລົມກັບພຣະເຈົ້າໃນເຮືອງບາບທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ສາຣະພາບແລະຄວາມເຈັບປວດຈາກບາບທີ່ໄດ້ເຮັດຜ່ານມານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າຍັງລໍຖ້າທີ່ຈະໃຫ້ອະພິຍາບ: ພຣະອົງຢາກໃຫ້ທ່ານປະສົບກັບການໃຫ້ອະພິຍາບແລະການປິ່ນປົວຈາກພຣະອົງ. ທ່ານຈະຍອມໃຫ້ພຣະອົງຊຳຮະທ່ານຈາກຄວາມບາບທັງຫລາຍຈົນໝົດສິ້ນບໍ່?

(ອຸປະຖັນໂດຍ ລາວຊາວເທີນ ແບັບຕິສສັນຜັນ www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 25 ມິຖະຈາ 2004 (1-25- 2004)

ພຣະເຈົ້າຊົງທຳງານຕາມເວລາຂອງພຣະອົງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີໃນບົດຮຽນ: (1 ຊມອ 26:1-25)

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ຈົດຈຳ: (1 ຊມອ 26:7-11,17-25)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ເບົ້າໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າເປັນຫລັກ ໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມໄຝ່ຝັນແລະແຜນການທັງຫລາຍຂອງມະນຸດ.

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສຳຄັນ: (1 ຊມອ 26:23-24)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍທ່ານໃຫ້ປັບຄວາມໄຝ່ຝັນ ແລະແຜນການສ່ວນຕົວຂອງທ່ານໃຫ້ເຂົ້າກັນກັບເບົ້າໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຈະວາງໃຈພຣະເຈົ້າດ້ວຍສິ່ງປົກຍ່ອຍ
ຂອງຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຢ່າງໃດ?

ປະມານສິ່ງປົກຍ່ອຍແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທຳງານໃໝ່ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງພາຄອບຄົວຍ້າຍໄປຈາກເມືອງແລະໂບດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັກຫລາຍ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳພາຂ້າພະເຈົ້າ, ແຕ່ວ່າການຍົກຍ້າຍນັ້ນບໍ່ແມ່ນເປັນເລື່ອງງ່າຍເລີຍ. ການທຳທາຍອັນນຶ່ງແມ່ນການຂາຍເຮືອນ ແລະການຊື້ເຮືອນຫລັງໃໝ່. ຂ້າພະເຈົ້າຄິດບໍ່ອອກເລີຍວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊ່ອຍເລື່ອງນີ້ຢ່າງໃດ.

ຂ້າພະເຈົ້າຍ້າຍບ້ານໃນເດືອນກຸມພາ. ຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໄວ້ວ່າຈະຍ້າຍໃນເດືອນພຶສພາ. ໃນລະຍະນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນພ້ອມນຳ ແລະອີກຢ່າງນຶ່ງທຸກສິ່ງກໍຢູ່ໃນຄວາມຄວບຄຸມຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່. ເມື່ອເບິ່ງຄືວ່າພວກເຮົາຈະຂາຍເຮືອນບໍ່ທັນໄດ້ນັ້ນ, ພວກເຮົາກໍຂາຍໄດ້ແຕ່ວ່າໄດ້ລາຄາຖືກ. ແລະເມື່ອຄິດວ່າຄົງຈະບໍ່ສາມາດຊື້ເຮືອນຕາມທີ່ເຮົາມັກໄດ້, ແຕ່ວ່າເຮົາພັດສາມາດຊື້ໄດ້ຕາມທີ່ມັກແທ້. ໃນຖານະກາງບັນຫາຕ່າງໆນັ້ນ, ທຸກສິ່ງກໍເບິ່ງຄ້າຍກັບວ່າ ບໍ່ມີອັນໃດທີ່ໄກ້ກັບຄວາມສົມບູນເລີຍ. ເຮົາໄດ້ຕ້ານຢັນກັບຄົນອື່ນ, ກັບການເລືອກເອົາສິ່ງທີ່ງ່າຍກວ່າ ແລະໄດ້ຕ້ານຢັນກັບການຢູ່ຢ່າງສວຍງົບງາມກັບການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ເຫັນພ້ອມນຳພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງທີ່ມີສຳລັບເຮົາເລື້ອຍໆ.

ຫລາຍເທື່ອພວກເຮົາກາຍເປັນຄົນໃຈບໍ່ເຢັນສຳລັບຂອງຕະປືດຕະປືໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ແລະເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາຖືກທົດລອງໃຫ້ເຮົາໄດ້ກຳກັບນັບຊານຳສິ່ງມະຍົກມະຍ່ອຍໄວ້ໃນອ້ອມແຂນຂອງເຮົາເອງທັງຫມົດ. ຕາວິດໄດ້ຖືກທົດລອງ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ເລືອກທາງໂດຍຍອມໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງນຳພາໃນເລື່ອງການທຳງານທີ່ເປັນປົກຍ່ອຍຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ສັນຍາກັບເພິ່ນໄວ້ແລ້ວນັ້ນ.

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ຈົ່ງຍອມຮັບເອົາເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ: (1 ຊມອ 26:7-11)

ທ່ານ ອັຟສິນ ຊີອາຟັດ ໄດ້ເຕີບໃຫຼ່ຂຶ້ນໃນຊີວິດທີ່ເປັນນູສລິມ, ເພິ່ນຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງເພິ່ນເປັນນາຢ່າງໃດ, ແຕ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ປ່ຽນສິ່ງນັ້ນແລ້ວເມື່ອເພິ່ນໄດ້ມາເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະຄຣິດ. ເພິ່ນໄດ້ເວົ້າວ່າ, " ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໄວ້ກັບທຸກສິ່ງແລ້ວສໍາລັບການແຕ່ງງານໃນອະນາຄົດ, ການງານ, ຄວາມປອດພິຍ, ແຕ່ບໍ່ມີຈັກສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນການໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງແຜນໃຫ້ກັບຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນ. " ການເລືອກທີ່ຊັດເຈນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ເປັນການເລືອກທີ່ຖືກຕ້ອງສເມີໄປ. ສ່ວນຫລາຍແມ່ນຕາມຫລັກແຫ່ງເຫດຜົນແລ້ວ, ແຜນການຕ່າງໆ ນັ້ນມັກຈະອອກມາເປັນແຜນການທີ່ໃຊ້ບໍ່ໄດ້.

ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 26:7-11. ມີຫລັກຖານອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນວ່າດາວິດໄດ້ຮັບເອົາເວລາຂອງພຣະເຈົ້າໄວ້ໃນໃຈ?

ກະສັດຊາອູນໄດ້ຫລັບນອນຢູ່ຂ້າງຫອກທີ່ສັກລົງພື້ນດິນໂກ້ງກັບຫົວຂອງເພິ່ນ. ມັນເປັນໂອກາດທີ່ດີທີ່ສຸດແລ້ວ! ທີ່ດາວິດສາມາດຂ້າກະສັດຊາອູນໄດ້ ແລະເປັນເຈົ້າຊີວິດ ດັ່ງທີ່ຊາມເອັນໄດ້ໃຫ້ສັນຍາໄວ້.

ທ່ານເຫັນໂອກາດນີ້ຂອງດາວິດຢ່າງໃດ? ☐ ເປັນໂອກາດທີ່ພຣະເຈົ້າມອບໃຫ້

☐ ເປັນເວລາເລືອກທີ່ເໝາະດີ

☐ ເປັນປະຕູໂອກາດທີ່ເປີດແລ້ວ

☐ ຖ້າໂອກາດນີ້ເປັນຂອງກະສັດຊາອູນເພິ່ນຄິດໄດ້ຂ້າເຮົາແລ້ວ

ແລະແລ້ວເປັນດ້ວຍເຫດໃດກະສັດດາວິດຈຶ່ງໄດ້ລໍອີກ ທັງທີ່ໂອກາດໄດ້ເປີດໃຫ້ແລ້ວ?

ດາວິດຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາກະສັດຊາອູນໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ, ແລະພຣະອົງຈະປົດເພິ່ນລົງຕາມເວລາຂອງພຣະອົງເອງ. ດາວິດໄດ້ເລືອກທີ່ຈະລໍຖ້າຈົນເຖິງເວລາຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການລໍຖ້ານັ້ນເປັນການທໍຣະມານຫລາຍ. ສັງຄົມທຸກວັນນີ້ເຂົາບໍ່ລໍກັນອີກແລ້ວ. ແຕ່ວ່າການລໍຖ້າພຣະເຈົ້າທໍາງານຕາມເວລາຂອງພຣະອົງນັ້ນ ເປັນເລື່ອງຈໍາເປັນໃນການເຕີບໃຫຼ່ຝ່າຍວິນຍານຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອໂອກາດເປີດໃຫ້ແລ້ວ ພໍດີບໍ່ຈັບເອົາຕາບນັ້ນ, ເຫມືອນດັ່ງດາວິດທີ່ຍອມປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າທໍາງານຕາມເວລາຂອງພຣະອົງ.

2. ຈົ່ງຕີລາຄາການກະທໍາສ່ວນຕົວ: (1 ຊມອ 26:17-20)

ທ່ານ ໂຣບາກ ໄດ້ກ່າວວ່າ, " ໂຄລົມເບີຽ ຮູສຕັນ ", ໃນຂະນະທີ່ໜ່ວຍຄວບຄຸມການປະຕິບັດງານກໍາລັງປ່ຽນຄື້ນໃສ່ຊ່ອງອື່ນຢູ່ນັ້ນ. ບໍ່ມີຄໍາຕອບຢ່າງໃດ, ທ່ານ ໂຣບາກ ໄດ້ເວົ້າຢ້າອີກວ່າ, " ໂຄລົມເບີຽ ຮູສຕັນ ". ປາກົດວ່າງຽບ, ບໍ່ສົ່ງສຽງຕອບໃດໆ, ທ່ານ ມິນ ເຮັຟລິນ, ຫົວໜ້າໝວດການບິນໄດ້ເວົ້າວ່າ " ພວກເຮົາເສັຽຂໍ້ມູນທັງໝົດໃນຍານນັ້ນ ". " ນັ້ນແມ່ນເວລາເມື່ອພວກເຮົາເລີ່ມຮູ້ວ່າເປັນວັນຮ້າຍຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ". ນີ້ແມ່ນເລື່ອງໃນວິນາທີສຸດທ້າຍຂອງຍານອາວະກາດທີ່ມີຊື່ວ່າ " ໂຄລົມເບີຽ " ໄດ້ລຸກໂຫມ່ເປັນແປວໄຟ ພາຍຫລັງການກັບເຂົ້າມາຍັງບັນຍາກາດຂອງໂລກໃນວັນທີ 1 ກຸມພາ 2003. ການສູນເສັຽຂອງຍານອາວະກາດໂຄລົມເບີຽນັ້ນ ເປັນເລື່ອງຮ້າຍຫລາຍກວ່າ " ວັນຮ້າຍ " ສໍາລັບການບິນອາວະກາດ ແລະຕໍ່ບັນດາຄອບຄົວຂອງຄະນະນັກບິນອາວະກາດທັງຫລາຍນັ້ນດ້ວຍ.

" ວັນຮ້າຍ " ໄດ້ມາຫາເຮົາດ້ວຍຫລາຍຮູບແລະຫລາຍຂະໜາດ. ດາວິດໄດ້ມີ " ວັນຮ້າຍ " ເມື່ອກະສັດຊາອູນໄດ້ຕາມລໍາເຜີ້ອຈະເອົາຊີວິດເພິ່ນ.

ເຖິງແມ່ນວ່າມີໂອກາດທີ່ຈະຂ້າກະສັດຊາອູນໄດ້ກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າດາວິດເລືອກທີ່ຈະລໍຖ້າພຣະເຈົ້າກ່ອນ. ເພິ່ນຍອມໃຫ້ອາຢີຊາຍນໍາເອົາຫອກຂອງກະສັດຊາອູນພ້ອມດ້ວຍຖົງນໍ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ຈາກບ່ອນທີ່ເຫັນວ່າປອດພິຍດີ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ປຸກຄົນທັງຫລາຍໃນຄ້າຍໃຫ້ຕື່ນຂຶ້ນ ແລະໄດ້ສົນທະນາກັບກະສັດຊາອູນ.

ດາວິດໄດ້ກ່າວວ່າ, ເປັນດ້ວຍເຫດໃດເລື່ອງນີ້ຈຶ່ງເປັນຮ້າຍແທ້ສໍາລັບພວກເຮົາ. ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 26:17-20 ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງ ຄໍາຖາມທັງສາມຂໍ້ຂອງເພິ່ນ:

ທ່ານເຄີຍມີ " ວັນຮ້າຍ " ບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ທ່ານຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງໃຫ້ເລືອກເອົາຄວາມຫຼ້າງຍາກອັນໃດອັນ

ນຶ່ງທີ່ທ່ານເຄີຍໄດ້ປະສົບມາ ແລະໃຫ້ນຳເອົາຄຳຖາມຂອງດາວິດມາຖາມໃນສະພາບນັ້ນເບິ່ງດູ. ໃນດ້ານລຸ່ມນີ້, ໃຫ້ທ່ານຂຽນຄຳຖາມຂອງດາວິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນກັບບັນຫາຄວາມຫຼຸ້ງຍາກຂອງທ່ານ:

1. _____
2. _____
3. _____

ໃນຂໍ້ທີ 19 ດາວິດໄດ້ຕອບຄຳຖາມຂອງເພິ່ນເອງດ້ວຍການຕີລາຄາເຫດຜົນທີ່ອາດຈະມີສຳລັບສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນມານັ້ນ:

(1) ຖ້າແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຫາກໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ຜູ້ຂ້າ...ຫລືວ່າ (2) ຖ້າແມ່ນມະນຸດຫາກໃຫ້ທ່ານເປັນຜູ້ຕໍ່ສູ້ຜູ້ຂ້າ...

ພວກເຮົາສາມາດນຳເອົາການຕີລາຄາຂອງດາວິດມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອບັນຫາມາເຖິງພວກເຮົາໃນຊີວິດນີ້ (ການເຈັບເປັນ, ການເງິນ, ບັນຫາຜົວເມັດ, ການຖືກຂົ່ມເຫັງ), ພວກເຮົາຄວນຖາມພຣະເຈົ້າເຖິງເຫດຜົນແລະຈຸດປະສົງຂອງການທົດລອງນັ້ນ. ຈົ່ງບອກເຫດຜົນຂອງບັນຫາທີ່ທ່ານກຳລັງປະເຊີນຢູ່ໃນເວລານີ້. ຈົ່ງນຳເອົາວິທີການຕີລາຄາຂອງດາວິດມາໃຊ້. ຈົ່ງໄຈ້ແຍກເບິ່ງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖານກາງບັນຫາຂອງທ່ານ. ຈົ່ງໄດ້ບັນທຶກເອົາສິ່ງທີ່ທ່ານໄດ້ຄົ້ນພົບນັ້ນ.

3. ຈົ່ງຍອມຈຳນົນຕໍ່ສິດທິອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (ພາກ 1): (1 ຊມອ 26:21-25)

ໃນຂະນະທີ່ທະຫານອະເມຣິກາໄດ້ຄົບຫນ້າໄປສູ່ແບກແຕດນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ພະຍາຍາມບອກໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ມາເພື່ອຊ່ອຍເຫລືອ ບໍ່ແມ່ນມາເພື່ອທຳລາຍປະຊາຊົນທີ່ບໍ່ຮູ້ເຫດການອັນໃດ. ມີເຫດການທີ່ມີການຖ່າຍທອດທາງໂທຣະທັດໃຫ້ເຫັນວ່າ ພວກທະຫານອະເມຣິກາພະຍາຍາມເຄື່ອນທັບຜ່ານເມືອງເຂົ້າໄປໃກ້ກັບໂບດວິຫານຂອງຊາວມູສລິມ. ຄົນທັງຫລາຍໃນເມືອງມີຄວາມກັງວົນຫລາຍໃນເຫດການນີ້. ພວກທະຫານໄດ້ຢືນປາຍປົນລົງດິນ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກບອກວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ມາເພື່ອຈະທຳລາຍໃຜ. ທະຫານບາງຄົນກໍໄດ້ຄູ່ເຂົ້າລົງເພື່ອໃຫ້ກຽດຝູງຊົນຊາວເມືອງ. ເມື່ອຮູ້ຄັກແນ່ແລ້ວວ່າເຂົາເຈົ້າຈະເຄື່ອນທັບຕໍ່ໄປອີກບໍ່ໄດ້ແລ້ວ, ເຂົາເຈົ້າກໍຄ່ອຍໆເຍື່ອນຜີກຝູງຊົນອອກໄປທາງອື່ນດ້ວຍຄວາມຣະມັດຣະວັງ, ຊຶ່ງເປັນການພະຍາຍາມສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນວ່າເຂົາເຈົ້າມີຄວາມໂຄຣົບນັບຖືປະຊາຊົນ ແລະຈະບໍ່ເຮັດອັນຕະລາຍໃດໆໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ຈົ່ງອ່ານ 1 ຊມອ 26:21-22 . ມີຫຼັກຖານທີ່ບັງເອີນໄດ້ມາຈູໂຈມທ່ານ?

ດາວິດໄດ້ຮູ້ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບເພິ່ນວ່າ ວັນນຶ່ງເພິ່ນຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດອົງນຶ່ງຂອງອິສະຣາເອນ. ເຖິງປານນັ້ນ ເພິ່ນຍັງໃຫ້ຄວາມໂຄຣົບນັບຖືກະສັດຊາອູນຊຶ່ງເປັນເຈົ້າຊີວິດອົງປະຈຸບັນ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າດາວິດບໍ່ໄດ້ພະຍາຍາມຂ້າກະສັດຊາອູນ ແຕ່ພວກເຮົາຍັງເຫັນວ່າເພິ່ນຍັງພະຍາຍາມຈະສົ່ງຫອກໃຫ້ພຣະອົງອີກດ້ວຍ. ທ່ານຄິດວ່າເປັນຫຼັກດາວິດຈົ່ງໄດ້ກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ?

ການກະທຳເຊັ່ນນີ້ມີຜົນອັນດີໃຫ້ແກ່ເພິ່ນ. ຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງຄວາມຣະມັດຣະວັງຂອງເພິ່ນທີ່ມີຕໍ່ກະສັດຊາອູນ. ດາວິດມີສອງທາງທີ່ຈະເລືອກ. ເພິ່ນສາມາດຍ່າງກັບໄປຍັງຄ້າຍຝັກຂອງກະສັດຊາອູນແລະຍື່ນຫອກນັ້ນຄືນໃຫ້ກັບພຣະອົງດ້ວຍຕົນເອງກໍໄດ້, ແຕ່ວ່າເພິ່ນໄດ້ເລືອກເອົາທະຫານຫນ່ວຍນ້ອຍຄົນນຶ່ງຂອງກະສັດຊາອູນໃຫ້ມາຫາເພິ່ນເພື່ອຮັບເອົາຫອກນັ້ນກັບໄປ. ຫອກນັ້ນເປັນສັນຍາລັກຂອງສິດອຳນາດ ແລະຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດທີ່ດາວິດໄດ້ໃຫ້ຄວາມໂຄຣົບນັບຖື. ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້?

1- ຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມຫ່ຽງຫັມຂອງດາວິດໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້ເຫັນຢ່າງຊັດເຈນໃນການກະທຳຂອງເພິ່ນຕໍ່ກະສັດຊາອູນ.

2- ດາວິດໄດ້ສະແດງຄວາມສາມາດຂອງເພິ່ນດ້ວຍການຈັບເອົາຫອກຂອງກະສັດຊາອູນໄປ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນມີ

ເຈຕະນາຈະສົ່ງທອກນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຄືນ.

ບັດນີ້ ຈົ່ງຟື້ຈາຣະນາເບິ່ງການດຳເນີນຊີວິດຂອງທ່ານເອງກັບພຣະເຈົ້າເບິ່ງດູ. ເມື່ອໃດທ່ານຮູ້ວ່າທ່ານໄດ້ເຮັດສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະຮູ້ຈັກວ່າພຣະອົງມີແຜນການ, ທ່ານໄດ້ສນອງຕອບຕໍ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານຢ່າງໃດ?

ຈົ່ງຟື້ຈາຣະນາເບິ່ງຄວາມສັດຊື່ແລະຄວາມທ່ຽງທັນຂອງທ່ານເອງເບິ່ງດູ. ການສນອງຕອບຂອງທ່ານຕໍ່ຄູ່ຕໍ່ສູ້ຂອງທ່ານນັ້ນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າທ່ານໄດ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າສຳລັບອະນາຄົດຂອງທ່ານຢ່າງໃດ?

ທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມເຊື່ອໃນນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ທ່ານ ໃນທາງທີ່ໄດ້ຊ່ອຍຄົນອື່ນທີ່ຕໍ່ສູ້ກັບທ່ານ ໃຫ້ໄດ້ເຫັນຄວາມເຊື່ອຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ?

4. ຈົ່ງຍອມຈຳນົນຕໍ່ສິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ (ພາກ 2): (1 ຊມອ 26:21-25)

ຄຳທີ່ວ່າ, " ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດເປັນເກາະດອນ " ມີຄວາມໝາຍວ່າຢ່າງໃດ?

ມີອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ກະທຳຫລືເວົ້າ ທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຂ້າງທ່ານ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາເຈົ້າອາດຈະບໍ່ມັກທ່ານກໍຕາມ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາອ່ານ 1 ຊມອ 26:13-25 ນັ້ນ, ເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າການກະທຳຂອງດາວິດຕໍ່ກະສັດຊາອູນນັ້ນ ມີອິດທິພົນຫລາຍທີ່ສຸດ. ຈົ່ງອ່ານຄືນໃໝ່ແລະໝາຍ(ຂີດກ້ອງ)ການກະທຳຂອງດາວິດຕໍ່ໄປນີ້:

- 1- ດາວິດໄດ້ເວົ້າຢ່າງໃດທີ່ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຮາງວັນ. (ຂໍ້ 23)
- 2- ດາວິດໄດ້ເວົ້າຢ່າງໃດທີ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າເພິ່ນຕັ້ງໃຈເຮັດຕາມນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ. (ຂໍ້ 23)
- 3- ດາວິດໄດ້ບອກວ່າພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຮາງວັນໃນຄວາມສັດຊື່ແລະທ່ຽງທັນຂອງເພິ່ນ. (ຂໍ້ 24)
- 4- ຈົ່ງຟື້ຈາຣະນາເບິ່ງກະສັດຊາອູນໄດ້ມາເຜື່ອຈະຂ້າດາວິດ, ກະສັດໄດ້ຄິດຢ່າງໃດກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າຈະປ້ອງກັນຮັກສາດາວິດເອົາໄວ້. (ຂໍ້ 25)
- 5- ສິ່ງທີ່ກະສັດຊາອູນໄດ້ເຊື່ອນັ້ນ ຈະໄດ້ແທນທີ່ຊີວິດຂອງດາວິດ. (ຂໍ້ 25)

ຈົ່ງເບິ່ງໃຫ້ເຫັນພາບໃຫ້ຮູ້. ກະສັດຊາອູນເຈົ້າຊີວິດຂອງອິສຣາເອນ, ໄດ້ຕິດຕາມດາວິດເຜື່ອຈະຂ້າເພິ່ນ. ດາວິດຄວນຈະຂ້າກະສັດຊາອູນ, ແຕ່ວ່າເພິ່ນບໍ່ຂ້າ. ດາວິດໄດ້ກະທຳກັບກະສັດຊາອູນຢ່າງສັດຊື່ ເຫມືອນດັ່ງຊາຍຊາດທະຫານ. ກະສັດຊາອູນໄດ້ອວຍພອນດາວິດ ແລະວ່າດາວິດຈະກະທຳສິ່ງໃດກໍຂໍໃຫ້ສຳເລັດທຸກຢ່າງເທີ້ນ!

ມີສິ່ງໃດທີ່ກະທົບ ເມື່ອທ່ານຄິດວ່າເຮື່ອງນີ້ຫາກໄດ້ແກ້ດຂຶ້ນໃນກອງທັບ ໃນເມື່ອເຂົາເຈົ້າໄດ້ຟື້ຈາຣະນາ ເຖິງຄວາມຊື່ສັດແລະຄວາມເຊື່ອຂອງດາວິດ ແລະການສນອງຕອບຂອງກະສັດຊາອູນ?

ຖ້າວ່າດາວິດໄດ້ຂ້າກະສັດຊາອູນ, ສິ່ງໃດຈະໄດ້ກະທົບຕໍ່ອະນາຄົດຂອງອິສຣາເອນ?

ດາວິດໄດ້ຮູ້ແຜນການອັນສົມບູນຂອງພຣະເຈົ້າ, ໄດ້ໂຄຣບນັບຖືຕຳແໜ່ງຂອງເຈົ້າຊີວິດ, ແລະໄດ້ຍອມຕໍ່ພຣະອາຊອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ເພິ່ນຈົ່ງບໍ່ໄດ້ຂ້າກະສັດຊາອູນ. ເພິ່ນໄດ້ຮູ້ວ່າ, ມັນເປັນເວລາຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນສຳລັບເພິ່ນຈະໄດ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດ. ຂ້າພະເຈົ້າອັສຈັນໃຈເມື່ອເຫັນປະສົບການຕ່າງໆຂອງດາວິດຈາກການຊະໂລມເພິ່ນໃຫ້ເປັນເຈົ້າຊີວິດໂດຍຊາມເອັນ, ເພິ່ນຍິ່ງໄດ້ຕອບສັດຮູ້ຂອງເພິ່ນດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ແລະທ່ຽງທັນ. ຈົ່ງອ້ອມວອນຂໍນຳພຣະເຈົ້າ ເພື່ອປະທານກຳລັງແກ່ທ່ານ ເພື່ອວ່າຈະໄດ້ຕອບສນອງດ້ວຍຄວາມທ່ຽງທັນ ແລະສັດຊື່ຕໍ່ຄວາມຫວັງຢາກທີ່ທ່ານອາດຈະໄດ້ພົບໃນເວລາທີ່ທ່ານຍອມຕໍ່ພຣະອາຊອຳນາດຂອງພຣະອົງ.

(ອຸປະຖັນໂດຍ ລາວຊາວເທີນ ແບັບຕິສສັນຜັນ www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 1 ເດືອນ ກຸມພາ 2004 (2- 01 - 2004)

ຝຶກຫັດລະບຽບວິນິຍົມໃນການນະມັສການພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້: (ເພງສັອສເສີນ 95: 1-11, ເຮັບເຮີ. 10: 19-25)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄົນຂອງພຣະເຈົ້າສິນຄວນຈະຕ້ອງມີການນະມັສການພຣະອົງໃຫ້ເປັນປົກກະຕິ.

ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ສຳຄັນ: ໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າມາກັບຂາບນະມັສການພຣະອົງ ຈົ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງຕໍ່ຫນ້າພຣະຜູ້ສ້າງຄົພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. (ເພງສັອສເສີນ 95: 6)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີການຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ລົ້ງເຄີຍໃນການເຂົ້າຝຶ້ນນະມັສການ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຄວນຈະມີການນະມັສການພຣະເຈົ້າຢ່າງສມັກສະເໝີ?

ໃນເດືອນ 8 ປີ 2008 ຈະມີການແຂ່ງຂັນກິລາໂອລິມປິກແລະຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນໃນເມືອງ ອາແຖນ, ປະເທດກຣີກ. ບຸກຄົນທີ່ຈະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການແຂ່ງຂັນຄັ້ງນີ້ໄດ້ມີການຝຶກແອບຕຽມພ້ອມທັງຮ່າງກາຍແລະຈິດໃຈເພື່ອທີ່ຈະເອົາຊະນະໃຫ້ໄດ້. ເຂົາຮູ້ດີວ່າຈະຕ້ອງມີການຝຶກຝົນຈົນທີ່ສຸດ, ເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຮ່າງກາຍໄດ້ມີຄວາມເຄີຍຊື່ນໃຫ້ຫຼາຍກວ່າທີ່ເຂົາຄິດໄວ້. ເຂົາຈະຝຶກຝົນຈົນຄິດວ່າເຖິງທີ່ສຸດແລ້ວແລະບໍ່ສາມາດຝຶນຕໍ່ໄປໄດ້ອີກ. ແຕ່ນັກກິລາທີ່ຈະມີການແຂ່ງຂັນຄັ້ງນີ້ຈະບໍ່ມີການຍອມແພ້ງ່າຍໆ ຫຼືແມ່ນແຕ່ຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນຕັ້ງແລະຖືກຝຶກຊ້ອມພຽງແຕ່ກຳລັງແຂນແລະມີໃນການທີ່ຈະເນັ້ນກົດເທິງປຸ່ມໄດ້ເທົ່ານັ້ນ ກໍຈະອອກແຮງຈົນສຸດກຳລັງເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຕົວທີ່ຕົນສົມມຸດຕິເຫດເອງນັ້ນໄດ້ຊະນະແລະໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ແລະຕັ້ງໃຈໃສ່ໃນການກິລາເທົ່ານັ້ນເພາະເຂົາບໍ່ສາມາດເຮັດສິ່ງໃດໄດ້ດີໄປກວ່ານີ້.

ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກແນວໃດກັບການທີ່ທ່ານໄດ້ມີຕົວແທນນັກກິລາຈາກປະເທດຂອງທ່ານເອງໄດ້ມີຊື່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການແຂ່ງຂັນກິລາໂອລິມປິກໃນຄັ້ງນີ້? ການຝຶກແອບມີຄວາມບົກພ່ອງໃນຫຼາຍຈຸດທີ່ມີຊ່ອງວ່າງໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ເດືອນນີ້ເປັນເດືອນທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນແລະຄົ້ນພົບທີ່ຈະເກັບຮັກສາໄວ້ຈາກການປູກຝັງແລະຝຶກຝົນຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາ. ການຮຽນໃນອາທິດນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຮູ້ເຖິງການໝູນໃຈໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ເຂົ້າຝຶ້ນນະມັສການພຣະເຈົ້າໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ກັບຕັ້ງແລະໄຊ້ກຳລັງແຂນໃນການກົດປຸ່ມນັ້ນ. ບົດຮຽນນີ້ຈະສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈຝັນຖານຂອງຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການນະມັສການ, ໂດຍຮ່ວມໃນທາງກົງ, ແລະໂດຍຜ່ານການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງຕິດວົນຢູ່ກັບຄວາມບົກພ່ອງແລະຝຶກຝົນນ້ອຍໄປໃນການນະມັສການທາງສ່ວນຕົວຂອງພວກເຮົາ.

1. ຈົ່ງຕອບສນອງໃນການຖືກເຊື່ອເຊີນ: (ເພງສັອສເສີນ. 95: 1-2)

ທ່ານມີຄວາມຮູ້ສຶກຢ່າງໃດໃນເມື່ອຖືກແຕ່ງໃຫ້ເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງ?

___ ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ___ ມີຄວາມຄຽດຮ້າຍ ___ ມີຄວາມຢາກຮັບຜິບຊອບ ___ ຫຼືກລ້ຽງ

ມີຫຼາຍໆ ລ້ານຄົນທີ່ຢູ່ໃນໂລກນີ້ທີ່ນັບຖືສາສນາອື່ນໆໄດ້ຖືກແຕ່ງໃຫ້ນະມັສການຢ່າງບໍ່ຕ້ອງຢ້ານກົວ. ແຕ່ໃນອີກດ້ານນຶ່ງ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ພວກເຮົານະມັສການພຣະອົງ, ແຕ່ກັບເຊີນຊວນໃຫ້ພວກເຮົາໃຫ້ມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງເພື່ອທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂອງປະທານທີ່ຈະຊົງປະທານໃຫ້ລ້າໆ ຄືອົງພຣະເຢຊູ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ລໍຄອຍການນະມັສການຈາກພວກເຮົາແຕ່ບໍ່ໄດ້ຝຶນໃຈ. ຈົ່ງອ່ານໃນ ພສສ 95: 1-2 , ດາວິດຮູ້ວ່າເພິ່ນມີຄຸນລັກສະນະສ່ວນຕົວທີ່ມີຄວາມສຸກໃນການນະມັສການແລະເພິ່ນກໍໄດ້ເຊື່ອເຊີນເພື່ອນຄົນນຶ່ງໃຫ້ມາຮັບປະທານອາຫານແລງຮ່ວມກັນແລະຍັງຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນໆໃຫ້ໄດ້ມາຮ່ວມສລອງກັບເພິ່ນອີກດ້ວຍ. ພວກເຮົາກໍເຮັດໄດ້ເໝືອນກັນກັບດາວິດ ທີ່ໄດ້ເຊີນເພື່ອນໃຫ້ມາຮັບປະທານອາຫານແລງ. ດາວິດກໍໄດ້ເຊີນຄົນໃຫ້ມາຮ່ວມນະມັສການດ້ວຍກັນ. ທ່ານຈະສາມາດເຊີນເພື່ອນໃຫ້ມາຮ່ວມອາຫານແລງໄດ້ບໍ່?

☐ ເພື່ອແບ່ງປັນຄວາມສົນໃຈແລະຈຸດມຸ້ງຫມາຍທັມມະດາ ☐ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຮູ້ຈັກກັນໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມ

□ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ຫຼຸດຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາຫຍຸ້ງຍາກ
ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຊື່ອເຊີນທ່ານໃຫ້ມານະມັສການ? ດາວິດໄດ້ໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າເປັນຫຍັງນະມັສການຈຶ່ງຄວນນະມັສການພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັນ. ຈຶ່ງກວດເບິ່ງຕົວທ່ານເອງໃນການນະມັສການວ່າທ່ານມີປະຕິກິຣິຍາແນວໃດທີ່ໄດ້ບອກໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄໍານີ້. __ຮ້ອງເພງດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊື່ນຍິນດີ, __ຮ້ອງອອກມາດ້ວຍສຽງດັງ, __ຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພຣະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຮູ້ສຶກຖ່ອມຕົວເຖິງຮິດແລະອໍານາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ, __ຈຶ່ງເຂົ້າມາຫາພຣະອົງດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນ, __ແລະອື່ນໆ. ພິຈາລະນາເບິ່ງການທີ່ທ່ານໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃນແຕ່ລະວັນແລະແຕ່ລະອາທິດເພື່ອນະມັສການພຣະເຈົ້າທັງເປັນການສ່ວນຕົວແລະຮ່ວມນະມັສການກັບຜູ້ທີ່ເຊື່ອຄືນອື່ນໆ. ທ່ານໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນແລະໄດ້ຕອບຮັບດ້ວຍການຖວາຍຂອງຂວັນແລະໂຄຣບິນັບຖືເຈົ້າພາບ(ພຣະເຈົ້າ) ຫລືບໍ່? ທ່ານໄດ້ມີແຜນການແນວໃດໃນການຕອບສນອງການເຊື່ອເຊີນຈາກພຣະເຈົ້າ?

2. ເບິ່ງຈຸດສູນກາງຄືພຣະເຈົ້າ: (ເພງສັອເສີນ. 95: 3-7ກ)

ມີອັນໃດແດ່ທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງຜ່ານການໄດ້ຍິນແລະຈາກຄໍາເວົ້າໃນຂະນະທີ່ທ່ານນະມັສການ?
__ດິນຕຣີແຮງເກີນໄປ, __ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າມັນບໍ່ເປັນການສົນຄວນທີ່ຈະມີການຕົບມືຫຼັງຈາກດິນຕຣີຈົບ, __ຂ້າພະມັກເພງສັອເສີນອັນດັງເດີມ, __ການນະມັສການຍາວໂພດ, __ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມັກການຖວາຍເພງພິເສດ.
ຄຣິສະຕຽນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ຄາດຄະເນຈຸດສຳຄັນຂອງການນະມັສການຜິດໄປ. ຄິດເບິ່ງດູ, ຖ້າຫາກຂ້າພະເຈົ້າມີວແຕ່ກັງວົນໃຈນຳສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມັກຫຼີບໍ່ມັກຫຼາຍກວ່າການນະມັສການ ບັນຫາແມ່ນຢູ່ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເອງແທນທີ່ຈະຕັ້ງໃຈຈິດໃສ່ພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຈຸດປະສົງຂອງການນະມັສການ ແມ່ນບໍ່? ໃນເພງສັອເສີນ 95: 3-7ກ, ພວກເຮົາມີ 3 ເຫດຜົນເພື່ອທີ່ພຣະເຈົ້າຈະສົນໃຈໃນການນະມັສການຂອງພວກເຮົາ. ຈຶ່ງອ່ານໃນແລະຂີດວົງມົນເຖິງເຫດຜົນທີ່ທ່ານໄດ້ຕັ້ງໃຈຈິດຈຳຕໍ່ການນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ເຫດຜົນຂອງທ່ານມີສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຫຼືບໍ່? **ນຶ່ງ**, ພຣະເຈົ້າແມ່ນພຣະຜູ້ສ້າງພວກເຮົາ, ນະມັສການພຣະອົງດ້ວຍການຮັບຮູ້ເຖິງພຣະຄຸນ. **ສອງ**, ພຣະເຈົ້າເປັນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງໄດ້ເຊີນຊວນແລະຊົງປະທານໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ ໂດຍຜ່ານພຣະບຸດສຸດທີ່ຮັກຂອງພຣະອົງ. **ສາມ**, ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງພວກເຮົາ (ຂໍ້ 7) ພວກເຮົາເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງພໍພຣະທັຍແລະຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງພຣະອົງ. ເພາະວ່າຄວາມຮັກຄວາມເອັນດູທີ່ພຣະອົງຊົງມີຕໍ່ພວກເຮົາ, ພຣະອົງຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ເຮົາສົນຄວນນະມັສການ. ໃນສາມຢ່າງນີ້ແມ່ນຂໍ້ໃດທີ່ຫຼຸດຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ທ່ານມີການນະມັສການພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຫມູ່? ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ?
ທ່ານໄດ້ເຄີຍສັງເກດບໍ່ວ່າ ຊາຕານໄດ້ພະຍາຍາມຫາທາງໃຫ້ທ່ານຫັນເຫຄວາມສົນໃຈໄປທາງອື່ນໃນລະຫວ່າງການນະມັສການພຣະເຈົ້າ? ພວກເຮົາຕົກເປັນເຍື່ອຂອງຊາຕານຢ່າງງ່າຍດາຍເມື່ອເຖິງຍາມນະມັສການ ຊາຕານຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານມີອາລົມສັບສົນວຸ້ນວາຍຈາກການລຸກແຕ່ເຊົ້າແລະຟ້າວເດີນທາງມາໂບດເພື່ອນະມັສການ, ຫຼືມີຫຼາຍຢ່າງຢູ່ໃນໃຈທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດໃນວັນນັ້ນ, ຫຼືອາດມີເດັກນ້ອຍສົ່ງສຽງລົບກວນໃນເວລານະມັສການ ມັນເປັນສິ່ງທີ່ເຫັນໄດ້ງ່າຍໃນການລໍ້ລວງຂອງຊາຕານທີ່ຈະຫັນເຫຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາຈາກພຣະເຈົ້າໄປຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ສຳຄັນອື່ນໆ. ມີຫຍັງທີ່ລົບກວນທ່ານໃນເວລານະມັສການໃນແຕ່ລະວັນ? ທ່ານໄດ້ເຮັດວິທີໃດຈຶ່ງສາມາດກຳຈັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ອອກຈາກຈິດໃຈຂອງທ່ານເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ມີຄວາມສຽງແລະມີຈິດໃຈຈິດຈຳຕໍ່ການນະມັສການພຣະເຈົ້າຢ່າງດຽວ?

3. ຈຶ່ງເຂົ້າໄກ້ສນິດກັບພຣະເຈົ້າ : **ພາກ1, ພາກ 2 :** (ເຮັບເຮີ 10: 19-23)

ພາກ1, ເຄີຍມີຈັກເທື່ອທີ່ທ່ານກຳລັງເວົ້າໂທຣະສັບຈາກຄືນຜູ້ນຶ່ງຕໍ່ໃສ່ອີກຜູ້ນຶ່ງແລະທ່ານຢູ່ສາຍທີສາມທີ່ກຳລັງລໍຟ້າຄຳຕອບໃນການຊ່ວຍເຫຼືອ? ຫລັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າອອກລູກຜູ້ທີ່ແລກແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຫມິດຄວາມຄິດທີ່ວ່າ ຈະໃຊ້ເວລາຫລາຍເທົ່າໃດເພື່ອເວົ້າກັບປະກັນພີພີເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນພີພີແລ້ວ. ແລະໃນທີ່ສຸດຂ້າພະເຈົ້າກໍຮ້ອງຂໍໃຫ້ມີຜູ້ດູແລຊ່ວຍເຫຼືອທີ່ມີປະສົບການແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍໄດ້ຂີດວົງມົນອ້ອມຊູ້ຜູ້ນຶ່ງໃນນ້ຳເບີ 800 ແລະໄດ້ຫມຸນເລກໂທຣະສັບຫາທັນທີແລະຕໍ່ໃສ່ຄືນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າຈະສາມາດຊ່ວຍແກ້ໄຂໄດ້.

ທ່ານແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍມີເລກພິເສດທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່ກັບພຣະບຸກຄົນອົງພຣະເຢຊູໂດຍກົງ. ໃນພຣະຄັນພິເດີມ, ມະນຸດເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະປາກົດຢູ່ທາງຫຼັງຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານທີ່ເຊື່ອວ່າກັນຣະວ່າງສະຖານທີ່ສັກສິດເປັນບ່ອນທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດ. ເຖິງປານນັ້ນແມ້ແຕ່ທັມມະຈານຜູ້ທີ່ປະກອບພິທີໂດຍການນຳເລືອດທີ່ຂ້າຈາກສັດໄປພົມແທ່ນບູຊານັ້ນກໍມີສິດທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນສະຖານທີ່ສັກສິດທີ່ສຸດນັ້ນພຽງປະລະຄັ້ງເທົ່ານັ້ນ. ໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູສິ້ນພຣະຊົນ, ໃນທັນໃດນັ້ນຜ້າກັ້ງໃນພຣະວິຫານຈິກອອກຜ່າເຄິ່ງກາງ ຈາກລຸ່ມຈົນເຖິງຂ້າງເທິງ ທີ່ສະແດງໃຫ້ມະນຸດໄດ້ຮູ້ວ່າມະນຸດຈະສາມາດຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍຜ່ານທາງພຣະເຢຊູ.

ອ່ານໃນ ເຮັບເຮີ 10: 19-23 ຈະໄດ້ຄົ້ນພົບວ່າພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດຢ່າງໃດໃນເມື່ອພວກເຮົາສາມາດຕິດຕໍ່ພຣະເຈົ້າໄດ້? ທ່ານເດໄດ້ຄົ້ນພົບຫຍັງແດ່?

ພວກເຮົາມີໂອກາດທີ່ຈະຫຍັບເຂົ້າໄປພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ໃນຂໍ້ 22-23 ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ສັນຍາກັບຕົວເອງກ່ອນ. ຈົ່ງຂໍດຳລັງໃນຂໍ້ພຣະຄັນພິຕິໄປນີ້, ຈົ່ງຂໍດຳລັງຈາກຂໍ້ 22-23, ແລະຊົ່ງຊາເບິ່ງຕົວເອງຈາກ 1 ເຖິງ 10 ຄືຂຽນຈາກຕຳທີ່ສຸດແມ່ນ 1 ແລະ ດິທີ່ສຸດແມ່ນ 10 ໃສ່ທາງຫນ້າຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປນີ້.

___ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຄວາມນັບຖືແລະຍ້ອງຍໍພຣະເຈົ້າ; ___ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າມານະມັສການດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ.
___ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມເຊື່ອແລະຫມັ້ນຄົງໃນອົງພຣະຄຣິດ; ___ຂ້າພະເຈົ້ານະມັສການດ້ວຍໃຈເຫຼື້ອມໃສ (ຍອມສາ
ຣະພາບໃນຄວາມບາບ).

ມັນເປັນສິ່ງທີ່ຫນ້າພາກພູມທີ່ພວກເຮົາສາມາດຕິດຕໍ່ກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ໂດຍຜ່ານພຣະເຢຊູໃນເວລາທີ່ພວກເຮົານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

- ທ່ານເຄີຍມີຈັກຄັ້ງບໍ່ທີ່ທ່ານຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວແຕ່ທ່ານໄດ້ຢຸດຕົວເອງໄວ້ ແລະທ່ານໄດ້ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າອີກ?
- ຄວາມບາບແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຕ້ອງໄດ້ຢູ່ໄກຈາກພຣະເຈົ້າບໍ່?
- ທ່ານມີຄວາມຍ້ານກົວທີ່ພຣະເຈົ້າຈະບອກໃຫ້ທ່ານເຮັດສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ທ່ານບໍ່ປາຖນາຢາກຈະເຮັດບໍ່?

ຈົ່ງຂໍແລະສາຣະພາບຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຫຍັບເຂົ້າໄປພຣະອົງ. ເຫດຜົນທີ່ຈະຕ້ອງຫຍັບເຂົ້າໄປພຣະອົງຄື, ທ່ານຈະພົບກັບຄວາມຫມັ້ນໃຈໃນພຣະອົງຍິ່ງຂຶ້ນໄປແລະຮູ້ວ່າພຣະອົງຈະຊົງຮັກສາທ່ານໄວ້ໃຫ້ຢູ່ໄກພຣະອົງ.

ພາກ 2, ມີຢູ່ສອງວິທີທີ່ຈະສາມາດນຳທ່ານໃຫ້ເຂົ້າໄປສູ່ສິດແລະນະມັສການກັບພຣະເຈົ້າຄື ໜຶ່ງ ແມ່ນການນະມັສການໃນເວລາເປັນສ່ວນຕົວແລະອີກອັນໜຶ່ງນັ້ນແມ່ນການນະມັສການແບບຮວມກຸ່ມ. ນີ້ນີ້, ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນຝຶກຝົນຕົວເອງໃຫ້ມີການນະມັສການເປັນການສ່ວນຕົວເອງ, ການນະມັສການແບບນີ້ຈະມີເວລາເປີດກວ້າງແລະມີເວລາສະເພາະແລະຜູກພັນກັບພຣະເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ. ສະເພາະບາງຄົນ, ການນະມັສການນີ້ອາດຈະມີການຮຽນພຣະຄັນພິຢ່າງເລິກເຊິ່ງ, ຮຽນດ້ວຍການເອົາໃຈໃສ່, ໃຊ້ປຶ້ມສັບສັນພັນແລະປຶ້ມຕິຄວາມຫມາຍພຣະຄັນພິ ຈົດຂໍ້ຄວາມຕາມຜົນສະທ້ອນໃນຂໍ້ພຣະທັມນັ້ນ. ການນະມັສການສ່ວນຕົວນີ້, ບາງຄົນອາດຈະໃຊ້ຂໍ້ພຣະທັມແບບສັ້ນໆ ຫຼືອາດຈະໃຊ້ສິ່ງທີ່ໄດ້ບັນທຶກຫຼືຈົດຂໍ້ຄວາມໄວ້ແລ້ວນັ້ນເຊັ່ນ ອະທິຖານຕາມທີ່ໄດ້ຖືກຮ້ອງຂໍ ແລະຄຳອະທິຖານທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບແລ້ວ. ບາງຄົນກໍໄດ້ໃຊ້ດິນຕຣີເນັ້ນຫນັກໃນການຮ້ອງເພງເປັນການນຳໃນການນະມັສການສ່ວນຕົວນີ້ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນການດຶງດູດຕົນເອງໃຫ້ເຂົ້າໄປພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ການທີ່ທ່ານຈະໃຊ້ວິທີໃດກໍຕາມໃນການທີ່ຈະໃຫ້ຫຍັບເຂົ້າໄປກັບພຣະເຈົ້າໃນແຕ່ລະວັນນັ້ນບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງສຳຄັນ ແຕ່ທີ່ສຳຄັນຄືທ່ານໄດ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ. ອາດຈະມີພຽງບາງຄົນໃນຈຳນວນເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດດ້ວຍການຝຶກຕົວເອງໃຫ້ມີຄວາມລັ້ງເຄີຍແລະມີເປົ້າຫມາຍໃນການແບ່ງເວລາໃນການນະມັສການສ່ວນຕົວ. ນີ້ຄືຄຳຖາມຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ທ່ານຄວນຈະມີການເລີ່ມຕົ້ນໃນການຝຶກແອບແລະໃຊ້ເວລາໃນການນະມັສການສ່ວນຕົວກັບພຣະເຈົ້າໃນແຕ່ລະວັນຄື:

1. ຂ້າພະເຈົ້າຈະ ເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ນະມັສການໃນວັນນີ້ (ຕັ້ງໃຈຮຽນພຣະຄັນພິ, ໃຊ້ຂໍ້ພຣະທັມສັ້ນໆ, ສົນທະນາດ້ວຍການອະທິຖານ, ບັນທຶກຂໍ້ຄວາມທີ່ມີໃນການອະທິຖານ, ອະທິຖານດ້ວຍການຖວາຍດິນຕຣີ, ຫຼືອື່ນໆ)
2. ຂ້າພະເຈົ້າຈະຈັດເວລາສຳລັບການນະມັສການສ່ວນຕົວແນວໃດ (ໃນເວລາທີ່ຫາກໍ່ຕົ້ນຂຶ້ນ, ໃນ 2-3 ນາທີແລກໃນ

ທ້ອງຖານກ່ອນຈະເລີ່ມທຳງານ, ໃນລະຫວ່າງຝັກກິນເຂົ້າທ່ຽງ, ໃນຕອນແລງ ຫຼືອື່ນໆ .) ?

3. ເຮັດຢ່າງໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງມີປະໂຫຍດຜູ້ນຶ່ງ (ຊວນເຜື່ອນຜູ້ນຶ່ງມາຮ່ວມໃນການນະມັສການຢ່າງງົບປຸງ ກັບຂ້າພະເຈົ້າ, ນະມັສການຮ່ວມກັນກັບຄູ່ຄອງຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ອື່ນໆ) ?
4. ເຮັດວິທີໃດການນະມັສການຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະມີຄວາມສົດຊື່ນແລະດູດດຶງໃຈ (ຖາມຄືນອື່ນໆ ວ່າເຂົາເຈົ້າຮຽນຫຼັກແລະເຮັດແນວໃດ, ປ່ຽນເວລາບໍ່ໃຫ້ຊ້າຊາກເວລາເກົ່າ, ປະເມີນເບິ່ງຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນການນະມັສການສ່ວນຕົວ) ?

ຈົ່ງອ່ານຄືນໃນ ເຮັບເຮີ 10: 19-23 , ເພື່ອຈະໄດ້ຄົ້ນພົບຂໍ້ຄວາມທີ່ໃຫ້ຄຸນປະໂຫຍດ ຄືການເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຫຍັບເຂົ້າໄກ້ພຣະເຈົ້າ. ສິ່ງນັ້ນຄືຫຍັງທີ່ທ່ານໄດ້ຄົ້ນພົບ? ໃນເວລານະມັສການສ່ວນຕົວ, ພວກເຮົາສາມາດເອົາພຣະເຈົ້າເປັນທີ່ເພິ່ງເພາະຄວາມຈິງເປັນສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຢຶດຖືໄດ້. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ທ່ຽງທັມແລະຈະຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກເຮົາຫຍັບເຂົ້າໄກ້ພຣະອົງຫຼາຍເທົ່າໃດ ຍິ່ງຈະໄດ້ເຫັນຄວາມໝັ້ນຄົງທີ່ມີໃນພຣະອົງແລະຈະໄດ້ຮູ້ພຣະອົງຍິ່ງຂຶ້ນໄປອີກກວ່າເກົ່າ. ທ່ານເດຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງຫຍັບເຂົ້າໄປໄກ້ພຣະເຈົ້າຂຶ້ນຕື່ມອີກບໍ່?

4. ຈົ່ງປະກອບສ່ວນຮັບຜິດຊອບວຽກງານໃນໂບດ: (ເຮັບເຮີ. 10: 24- 25)

ພວກເຮົາອາດຈະຄິດເຂົ້າຂ້າງຕົວເອງວ່າໄດ້ມີສ່ວນໃນການຝຶກຝົນຢ່າງເຕັມທີ່ແລ້ວໃນການນະມັສການພຣະເຈົ້າໃນຖານເປັນຄຣິສະຕຽນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງໝັ້ນຄົງຜູ້ນຶ່ງ. ການນະມັສການກໍເຫມືອນກັບວິນັຍອື່ນໆ ໃນການດຳເນີນຊີວິດ ອາດມີບາງຢ່າງທີ່ດູດດຶງຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາໃຫ້ຫັນອອກໄປໃນເວລາເຮົານະມັສການ. ແມ່ນຫຼັກແດ່ທີ່ດຶງຈິດໃຈຂອງທ່ານອອກໄປໃນຍາມນະມັສການຮ່ວມກຸ່ມ?

___ ພັກຜ່ອນຫຼັບນອນບໍ່ພຽງພໍໃນຄືນກ່ອນ. ___ ໄປຮ່ວມລາຍການຝຶກແຂ່ງຂັນກິລາຂອງລູກໆ. ___ ມີການເກີດລູກໃໝ່ໃນຄອບຄົວ. ___ ເຮັດສິ່ງທີ່ຕົນເອງມັກເຮັດໃນຍາມວ່າງ. ___ ຢູ່ໃນຄວາມວ່າງເປົ່າ. ___ ມີສິດເສຣີໃນການທ່ອງທ່ຽວ. ___ ມີໜ້າທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເຮັດໃນລະຫວ່າງການນະມັສການ. ___ ການງານ. ___ ອາກາດບໍ່ດີຫຼືອາກາດດີ.

ມີຄຣິສະຕຽນຫຼາຍຄົນໄປຮ່ວມນະມັສການແບບຢຸດໆ ຢ່ອນໆ , ບາງຄົນພະຍາຍາມຊອກຫາຂໍ້ແກ້ຕົວໃນການທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການນະມັສການ. ການຝຶກຝົນຕົນເອງໃນການໄປນະມັສການ ການມີສ່ວນໃນການນະມັສການຮ່ວມກຸ່ມ, ພາກພຽນອິດທິນ, ໃຫ້ພຣະວິນັດທຳພາຣະກິດຂອງພຣະອົງ, ຈະເປັນການໝູນໃຈຄົນທີ່ເຊື່ອອື່ນໆອີກນຳ.

ຈົ່ງອ່ານໃນເຮັບເຮີ 10: 24-25. ໃນຂໍ້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຜັນປະໂຫຍດອັນໃດແດ່ທີ່ໄດ້ບອກໄວ້? ຖ້າທ່ານເປັນຄົນມັກເບິ່ງໜັງຄາວບອຍ, ທ່ານອາດຈະເປີດເບິ່ງຢູ່ໃນ *New International Version* ໃນຂໍ້ 24 . ໃນຄຳວ່າ **promote the NIV** ໄດ້ມີການໝູນໃຈຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫຼາຍ " ໃຫ້ກຳລັງໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ " ພວກທ່ານເຫັນບໍ່ການທີ່ ຄາວບອຍມັກຂໍ້ມ້າທີ່ໃຊ້ກຳລັງບັງຫຼັກຊ່ອຍກະຕຸ້ນໃຫ້ມ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່ານາຍຢາກໃຫ້ມັນໄປຫຼີຢູ່? ໃນປະໂຫຍດນີ້ມີຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຄືໃຫ້ກຳລັງໝູນໃຈໃຫ້ມີພະລັງທີ່ສະແດງອອກດ້ວຍການກະທຳ ຜູ້ຂຽນພຣະຄົມພິເສດເຮັດໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າພວກເຮົານະມັສການດ້ວຍກັນໃຫ້ການໝູນໃຈແລະໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ກັນແລະກັນເພື່ອ **ທີ່ຈະມີຄວາມຮັກ ແລະເຮັດການດີທຸກຢ່າງ.**

ທ່ານຈະໝູນໃຈຕົນເອງດ້ວຍຄວາມຮັກແລະກະທຳການດີ ຈາກການຝຶກແອບວິນັຍໃນການນະມັສການຢ່າງໃດ?

ຫຼັງຈາກໂສກນາຕະກັນທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ 9. 11, ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນແລະເຊື່ອແລ້ວວ່າຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອທັງຫຼາຍໄດ້ເຂົ້າມາຮ່ວມກັນນະມັສການແລະອະທິຖານ. ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນວ່າໃນໂລກນີ້ມີອັນຕະລາຍແລະອາດຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ໃນທຸກໆ ວັນ, ແລະກໍເປັນຈຸດສຳຄັນທີ່ພວກເຮົາຄວນນຳເອົາມາເນັ້ນໜັກໃນການນະມັສການໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຫຍັບເຂົ້າໄປໄກ້ພຣະເຈົ້າຂຶ້ນຕື່ມແລະມີການໝູນໃຈຊຶ່ງກັນແລະກັນ.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 8 ເດືອນ ກຸມພາ 2004 - (02 - 08 - 2004)

ຝຶກຝົນໃຫ້ມີວິນິຍົມໃນການອະທິຖານອອນວອນ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້: (ເອັຊຣາ 8: 21- 23)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຄວາມເປັນມະນຸດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ຄວາມເຊື່ອ, ແລະຄວາມຊອບທັມແມ່ນມີຜົນສະທ້ອນໃນການອະທິຖານໃນການດຳລົງຊີວິດ.

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບ: ຈົ່ງອະທິຖານດ້ວຍໃຈຮັບຜິດຊອບ (1 ເທຊະໂລນິກ 5: 17)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເຜື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີການຝຶກຝົນໃນການອອນວອນອະທິຖານ.

ຮັດຢ່າງໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະມີຄວາມຈະເຣີນເຕີບໂຕທາງດ້ານການອະທິຖານປະຈຳວັນ?

ຄຸນພໍ່ *W.T Cummings* ເປັນຄົນອະເມຣິກັນ *Army Chaplain* ເປັນຜູ້ສັງເກດການ, "ໃນສະໄໝສົງຄາມໂລກຄັ້ງທີ 2, ເວົ້າວ່າມັນບໍ່ມີສິ່ງໃດຄ້ຳປະກັນຄວາມປອດພິພິດໃນຮົງມາຈອກນັ້ນ" *Cummings* ໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝາຍໃນຂໍ້ນີ້ວ່າ "ຄຣິສຕຽນໃນຮົງມາຈອກ" ຊຶ່ງແປຄວາມໝາຍເຖິງເວລາທີ່ຄຣິສຕຽນເຂັ້ມແຂງແລະກຳລັງໄດ້ພົບກັບຄວາມຕາຍຂ້າງໜ້າ. ທ່ານເປັນຄົນທີ່ຕັ້ງໜັ້ນຄົງຢູ່ໃນການອະທິຖານບໍ່ ໃນຂະນະທີ່ປະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາອັນໃຫຍ່ຫຼວງແລະສີ່ຢູ່ໃນຮົງມາຈອກ? ພວກເຮົາຈະຟ້າວຟັງໃນການອະທິຖານໃນເມື່ອພວກເຮົາຕ້ອງການສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດຫຼືໃນເວລາອັດຕະໂນຢູ່ເທົ່ານັ້ນບໍ່? ໃນເວລາທີ່ພວກເຮົາອິດເມື່ອຍພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຄິດອອກ, ຈົ່ງຄິດສເມີວ່າເວລານັ້ນໄດ້ເຂົ້າມາແລ້ວຫຼືທີ່ສຸດປາຍເຊື່ອກຂອງພວກເຮົາໄດ້ຈະເຖິງແລ້ວ, ແລ້ວພວກເຮົາຈະຫັນໜ້າຫາພຣະເຈົ້າບໍ່? ແນ່ນອນສິ່ງແລກທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດກໍຄືຫັນຫາພຣະເຈົ້າແລະອະທິຖານຊຶ່ງເປັນສິ່ງຢຶດໝັ້ນຽວສຸດທ້າຍ. ການອະທິຖານອາດຈະບໍ່ເປັນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຫຼາຍຄົນ. ບາງຄົນບໍ່ອະທິຖານເພາະລາວຄິດວ່າລາວອະທິຖານບໍ່ເປັນ, ມີຫຼາຍຄົນບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພາະມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ, ມີບາງຄົນບໍ່ໄດ້ອະທິຖານເພາະວ່າບໍ່ມີຄວາມອິດທິພົນໃນການຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ລົງເຄີຍກັບການອະທິຖານ. ດ້ວຍເຫດຜົນແກ້ຕົວເຫຼົ່ານີ້, ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງມີການອະທິຖານ, ຂ່າວປະເສີດຈະມີການຈະເຣີນແລະເປັນທີ່ສົນໃຈ ກໍຕໍ່ເມື່ອມີການພັດທະນາທາງດ້ານຈິດວິນຍານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆ, ແຕ່ຄວາມຈິງກໍຄືການຝຶກຝົນທີ່ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນນັ້ນຕ້ອງຜ່ານຂັ້ນຕອນຂອງການຮຽນຮູ້ສັງເກດແລະມີການຝຶກແອບຢູ່ສເມີ.

1. ຝຶກແອບການຖອມຕົນ: (ເອັຊຣາ 8:21- 23)

ໃນຫ້າຍການໄປ *vacation* ທ່ານກໍຈະເວົ້າວ່າ, ກັບບ້ານສາທິ, ມັນກໍເປັນການດີທີ່ນານທີ່ມີຄັ້ງນຶ່ງ ທີ່ໄດ້ອອກຈາກບ້ານໄປທ່ອງທ່ຽວໃນສະຖານທີ່ອື່ນໆ, ແລະກໍເປັນການດີທີ່ສຸດທີ່ຈະໄດ້ກັບບ້ານມາຫາຄອບຄົວໃນທີ່ສຸດ. ຄິດເຖິງໝອນ, ບ່ອນນອນທີ່ເຄີຍນອນ, ເຮືອນຄົວແລະທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ມີຢູ່ແລະເປັນຂອງເຮົາ. ແຕ່ກ່ອນທີ່ຈະກັບບ້ານກໍຕ້ອງໄດ້ສະສາງຕຽມມ້ວນມັດເຄື່ອງຂອງ, ເບິ່ງຕາມກ້ອງຕຽງແລະທີ່ອື່ນໆໃນຫ້ອງໂຮງແຮມກ່ອນທີ່ຈະ *check out* ເກັບຂອງຂຶ້ນຮີດແລະໃນທີ່ສຸດກໍຂັບຮີດມາຕາມທາງເພື່ອກັບບ້ານ. ເອຊາຣາກໍພົບຕົນເອງຢູ່ໃນສະພາບດຽວກັນ ແຕ່ຕ້ອງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ໃຫຍ່. ໃນເອັຊຣາ 8: 21-23, ເຮົາໄດ້ຮູ້ວ່າເອຊາຣາໄດ້ຕຽມພ້ອມໃນທຸກສິ່ງເພື່ອຄົນອີສຣາເອນໃນການທີ່ຈະກັບຄືນບ້ານ, ແຕ່ເອຊາຣາກໍມີຄວາມຫວັງໃຍໃນບາງຢ່າງຫຼາຍກວ່າການເກັບມ້ວນສິ່ງຂອງແລະພາຫະນະໃນເມື່ອເຂົາເຈົ້າອອກເດີນທາງກັບບ້ານ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເອຊາຣາກ້ວົນໃຈໃນການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ການເຄື່ອນທີ່ກັບບ້ານຂອງຄອບຄົວຂອງລາວ? ເອຊາຣາໄດ້ສຳຮວດໃນສິ່ງທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນການເດີນທາງຄັ້ງນີ້ຄື:

- ເອຊາຣາຮູ້ແລ້ວວ່າຄອບຄົວຂອງລາວຈະເດີນທາງກັບບ້ານດ້ວຍຄວາມປອດພິພິດນັ້ນແມ່ນເຂົາເຈົ້າຕ້ອງການຄວາມຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະເຈົ້າ.

ດ້ວຍການທີ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງທີ່ເບິ່ງບໍ່ເຫັນ, ເອຊາຣາຕ້ອງການເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນການທີ່ຈະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງໃນການເດີນທາງໃນຄັ້ງນີ້. ທີ່ແລກເອັຊຣາຕ້ອງຕຽມພ້ອມທາງດ້ານຈິດວິນຍານກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນກວ່າຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຮ່າງກາຍຂອງຄົນອີສຣາເອນ. ມີຄວາມສຳພັນອັນໃດກັບພຣະເຈົ້າທີ່

ໄດ້ປາກົດໃນຂໍ້ພຣະທັມ ເອັຊຣາ. 8: 21- 23 ທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນການນຳພາ ແລະຄົນທັງຫຼາຍກໍໄດ້ຕອບສນອງໃນການນີ້. ຈົ່ງຂີດກ່ອງວ່າບ່ອນໃດທີ່ເອຊາຣາໄດ້ນຳພາຄົນເຮັດ, ແລະໃຫ້ຂີດວົງມົນສອງບ່ອນທີ່ຄົນໄດ້ເຮັດຕາມ. ເອສຣາໄດ້ຖືສິບອົດອາຫານແລະພາຄົນທັງຫຼາຍຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າໃຫ້ຄຸ້ມຄອງເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເດີນທາງກັບບ້ານດ້ວຍຄວາມປອດຜົນ. ການຖືສິນອົດອາຫານກໍຄືການຝຶກແອບຈິດໃຈໃຫ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ເພື່ອການອະທິຖານແລະການນະມັສການເທົ່ານັ້ນໂດຍທີ່ອາຫານແລະນ້ຳເອົາໄວ້ຂ້າງນຶ່ງກ່ອນ. ການທີ່ມີການຝຶກແອບຈິດວິນຍານໃນການຖືສິນແບບນີ້ແມ່ນເປັນກຸນແຈສອງຂັ້ນທີ່ຈະເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຖືສິນ. ທ່ານເດີໄດ້ມີການຝຶກແອບດ້ວຍຄວາມອົດທົນແບບໃດເພື່ອພຣະເຈົ້າ?

ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບຄືນຂອງພຣະອົງຜູ້ທີ່ມີຄວາມອົດທົນແລະເຝິງໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງແນວໃດ? ຈົ່ງຂີດຮູບສີ່ຫຼ່ຽມອອມຄຳຕອບ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ບອກທ່ານກ່ຽວກັບປະຕິກິຣິຍາຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຕອບສນອງແກ່ຄົນທີ່ມີຄວາມອົດທົນທີ່ສຸດຂອງພວກເຮົາ?

ການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມຈິງແລະຖ່ອມຕົວຢູ່ສະເໝີແມ່ນການສະແດງອອກຂອງຄວາມອົດທົນແລະເຝິງໃນພຣະເຈົ້າໃນທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງການ, ຈຸດນຶ່ງຫມາຍທີ່ສຳຄັນບໍ່ແມ່ນເພື່ອສນອງຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາ, ຄວາມຮ້ອງຂໍ, ຫຼືເພື່ອພວກເຮົາແຕ່ຢ່າງໃດ. ແຕ່ຈຸດນຶ່ງຫມາຍແມ່ນເພື່ອຄວາມສຳພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ. ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາຖ່ອມຕົວລົງຕໍ່ໜ້າພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ, ແມ່ນພວກເຮົາໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ມີໂອກາດໄດ້ສະແດງພຣະອົງໃຫ້ຄົນອື່ນໆ ໄດ້ເຫັນໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຝິງພາໃນພຣະອົງເທົ່ານັ້ນອອກມາ.

ທ່ານເດີໄດ້ໃຊ້ເວລາຫຼາຍປານໃດໃນການອະທິຖານຂອງທ່ານແລະໄດ້ມອບທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີໃຫ້ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ນຳພາເພື່ອທ່ານແລ້ວບໍ່?

2. ພັດທະນາຄວາມຫນັກແຫນ້ນ: ພາກ1, ພາກ2, (1 ທຊລນ 5:16-18; ຢກບ 5: 13-14)

1. ຄຣິສຕຽນສ່ວນຫຼາຍແລ້ວມີຊີວິດທີ່ຖືວ່າເທົ່າກັນມາດຕະຖານກັບຄົນຕີ goft, ຊຶ່ງຄົນຕີທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານກໍຄືຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເຮັດໄດ້ດີກວ່າ ແຕ່ຖືວ່າຕົນມີຄວາມສາມາດຫຼິ້ນໄດ້ດີແລ້ວແຕ່ບໍ່ຢາກຈະໄປແຂ່ງຂັນກັບຄົນທີ່ເກັ່ງໆເພື່ອຈະເອົາຊະນະ, ນັ້ນໄດ້ປຽບທຽບກັບຄຣິສຕຽນທີ່ຖືວ່າຕົວເອງພໍແລ້ວບໍ່ຕ້ອງສຶກສາແລະຝຶກຝົນຫຍັງອີກ. ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ການຫນູນໃຈແກ່ຄຣິສຕຽນທີ່ຢູ່ໃນໂບດທີ່ເມືອງເທສະໂລນິກໃຫ້ມີການປັບປຸງພັທນາຕົນເອງໃຫ້ຈະເຣີນຂຶ້ນໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການດຳລົງຊີວິດແຕ່ລະວັນກັບພຣະເຈົ້າ, ພິເສດກໍຄືການອະທິຖານໃຫ້ມີໃນຊີວິດ. ຈົ່ງຂີດວົງມົນອ້ອມໃນ 3 ຢ່າງທີ່ເປັນຄຳແນະນຳທີ່ພົບຢູ່ໃນ (1 ທຊລນ 5: 16-18)

ຄຳແນະນຳທີ່ນຶ່ງ, ຄືຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີຢູ່ສະເໝີ, ນີ້ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນເຢັນຊາບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກທຸກຮ້ອນຫຍັງກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດ. ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີບໍ່ແມ່ນຄວາມປ່ຽນແປງຂອງອາລົມແລະການສະແດງອອກຂອງຄວາມຮູ້ສຶກ. ຄຣິສຕຽນສາມາດສະແດງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີທີ່ຫມາຍເຖິງບໍ່ນ້ອຍກວ່າການສະແດງອອກເຖິງຄວາມດີໃຈໃນທຸກສະພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ພວກເຮົາກໍຍັງສະແດງຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອອກມາຢູ່ສະເໝີເພາະພວກເຮົາເຊື່ອແລ້ວວ່າພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳໃນຂະນະທີ່ມີຄວາມຍາກລຳບາກເກີດຂຶ້ນແລະປ້ອງກັນເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີກັບການມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ.

ຄຳແນະນຳທີສອງ, ຄືຈົ່ງອ້ອມວອນຢູ່ບໍ່ຂາດ. ການອະທິຖານທີ່ໄດ້ຜືນກໍຄືການອະທິຖານດ້ວຍໃນຮ້ອນຮົນ, ຕັ້ງໃຈແລະຕໍ່ເນື່ອງ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະອະທິຖານຕລອດ 24 ຊົ່ວໂມງຕໍ່ມື້ບໍ່ໄດ້, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດມີປະຕິກິຣິຍາຄືສະແດງອອກມາວ່າເຮົາມີການອະທິຖານຕລອດເວລາ. ການອະທິຖານທີ່ຕໍ່ເນື່ອງຢູ່ສະເໝີມີຜົນໃຫ້ມີຄວາມຈະເຣີນຂຶ້ນໃນຊີວິດໃນຖານະຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດຜູ້ນຶ່ງ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ສະແດງອອກໃນຊີວິດແລະການອະທິຖານຂອງທ່ານວ່າທ່ານມີຄວາມຕັ້ງໃຈແລະອະທິຖານຢ່າງສະເໝີ ຢູ່ໃນລະດັບໃດ?

___ ກາຍທີ່ຄາດຫມາຍໄວ້; ___ ພໍດີເຫມາະສົມ; ___ ຕຳເກີນໄປ, ທ່ານມີບາດກ້າວແນວໃດທີ່ຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ຕົວເອງໄດ້ມີການພັທນາເຮັດໃຫ້ດີຂຶ້ນ "ໃນຊີວິດການອະທິຖານ" ?

ຄຳແນະນຳທີສາມ, ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນໃນທຸກສິ່ງ. ການຂອບພຣະຄຸນແມ່ນການສະແດງອອກ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກພວກເຮົາອາດຈະບໍ່ຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມຂອບຄຸນ, ແຕ່ຈຸກສຳຄັນຄືຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າວ່າພຣະອົງຊົງເປັນຜູ້ທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນຢູ່, ແລະໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງໄດ້ກະທຳແລ້ວ, ແລະໃນຮິດອຳນາດຂອງພຣະອົງທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໃດໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ.

2. ການລົ້ມເຫຼວໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງການຝຶກແອບແລ່ນນຳພາໃຫ້ຕົນເອງເປັນຄົນລົ້ມເຫຼວໃນທີ່ສຸດ. ຟັງຄືງ່າຍຄືຮຽນ ຊັ້ນປະຖົມ, ແຕ່ຖ້າຄິດເລິກເຊິ່ງ, ມັນມີເຫດຜົນນຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າລົ້ມເຫຼວໃນການທີ່ຈະລົດຄວາມອ້ອນກໍຄືຂ້າພະ ເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເລີ່ມປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການຂັ້ນຕອນທີ່ວາງໄວ້. ຂ້າພະເຈົ້າລົ້ມເຫຼວທີ່ຈະແຂ່ງຂັນແລ່ນກໍຍ້ອນຂ້າ ພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍທີ່ຈະຄິດເລີ່ມຕົ້ນຝຶກແລ່ນ. ຫຼັງຫມົດນີ້ກໍຄືທຸກສິ່ງຈະຕ້ອງມີຈຸດທີ່ຈະເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ແລ້ວ ທີ່ຜ່ານມາພວກເຮົາ ໄດ້ຮຽນເຖິງຄຳສັ່ງທີ່ວ່າຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີຢູ່ສເມີ, ຈົ່ງອ້ອນວອນຢູ່ບໍ່ຂາດ, ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນໃນທຸກສິ່ງ. ບົດຮຽນນີ້ເບິ່ງ ໃນຢາໂກໂບ. 5: 13-14, ແລ້ວຕື່ມໃສ່ລາຍການອະທິຖານຂອງທ່ານ, ຈົ່ງອ່ານພຣະທັມຂໍ້ນີ້ແລະບອກແຈ້ງເຖິງຂໍ້ໃຫວ່ ໃຈຄວາມມາສັ້ນໆ . ຢາໂກໂບ ເປັນ ນ້ອງຄົນລະພໍ່ຂອງພຣະເຢຊູ, ໄດ້ເລີ່ມຄຳຖາມນີ້, " ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານມີບັນຫາ, ມີຄວາມດີໃຈ, ຫຼືເຈັບໄຂບໍ່? " ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ກ່ຽວກັບຕົວທ່ານ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ດີວ່າຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍປະສົບກັບສິ່ງເຫລົ່າ ນີ້ໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຊິ່ງໃນແຕ່ລະອັນນັ້ນມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນຄວາມຕ້ອງການຂອງແຕ່ລະຊີວິດ, ແຕ່ຈຸດສຳ ຄັນຄືຊີວິດແຕ່ລະຄົນມີຄຳເທົ່າທຽມກັນຄືມີສິດອະທິຖານເທົ່າກັນ. ທ່ານເດ ຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຫນູນໃຈບໍ່ໃນປັດຈຸ ບັນນີ້? 1 2 3

— ຊົງເຮັດໃຫ້ເຫດການຜ່ອນຄ່າຍລົງ.
— ຊົງທຳງານໃນຊີວິດຂອງທ່ານ
— ຊ່ວຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜ່ານຜ່າເວລາແຫ່ງຄວາມຍາກລຳບາກ.

3. ໃຫ້ຄວາມເຊື່ອເປັນຈຸດສູນກາງ: (ຢາໂກໂບ 5: 15-16ກ)

3

ຄຣິສຕຽນອື່ນໆອີກ? ເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມເຊື່ອໃນການອະທິຖານເພື່ອໃຫ້ເປັນໄປຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າທານເຮັດແນວໃດ? ການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມເຊື່ອເປັນກຸນແຈ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າປິ່ນປົວ, ພຣະອົງຈະຊົງກະທຳດ້ວຍພຣະຄຸນມີຫຼາຍຄັ້ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ເຕັມບໍລິບູນສຳຮັບຄົນຂອງພຣະອົງທີ່ໄດ້ອະທິຖານ. ຢາໂກໂບໄດ້ແນວຈຸດມຸ້ງຫມາຍໃສ່ການອະທິຖານຜິດບາບໃນຂໍ້ 15, ຄົນເຈັບປ່ວຍທັງຫຼາຍແມ່ນຫມາຍຄວາມວ່າມີສ່ວນພົວພັນກັບຄວາມຜິດບາບທັງຫມົດຫຼື? ບໍ່ແມ່ນແນວນັ້ນດອກ, ຈົ່ງອ່ານໃນໂຍຮັນ 9: 1-3 ຈະເຫັນວ່າພຣະເຢຊູມີຄວາມຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຄິດກ່ຽວກັບເລື່ອງການພົວພັນຮະວ່າງຄວາມເຈັບປ່ວຍແລະຄວາມບາບ. ຢາໂກໂບໄດ້ກ່າວເຖິງການພົວພັນຮະວ່າງການສາຣະພາບແລະຄວາມບາບທີ່ມີໃນໂບດ, ແລະມີຄວາມສຳຄັນຄືກັນ ຄືການອະທິຖານເພື່ອການປິ່ນປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍເພື່ອການຕິດຕາມຂອງຄຣິສຕຽນ. ພວກເຮົາກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນຕ້ອງໄດ້ສາຣະພາບຄວາມຜິດບາບຕໍ່ກັນແລະກັນແລະອະທິຖານເພື່ອການປິ່ນປົວທາງດ້ານຈິດວິນຍານນຳ. ດ້ວຍການສາຣະພາບແລະການອະທິຖານກໍ່ຈະໄດ້ມາຊຶ່ງຄວາມເຊື່ອ. ຄຣິສຕຽນຈະເຫັນພຣະເຈົ້າກະທຳພາຣະກິດຂອງພຣະອົງໂດຍການປິ່ນປົວທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະຈິດວິນຍານໄປພ້ອມໆ ກັນ.

4. ຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ເປັນຄົນຊອບທັມ: (ຢາໂກໂບ 5: 16- 18)

ທ່ານເຄີຍອະທິຖານແລະມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າມັນບໍ່ໄດ້ຜ່ານເທິງເພດານອອກໄປບໍ່? ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳພະຍານບໍ່ເຖິງເລື່ອງຮີດອຳນາດຂອງການອະທິຖານ, ແຕ່ຕົວທ່ານເອງບໍ່ເຄີຍໄດ້ສຳຜັດດ້ວຍຕົວເອງເທື່ອ? ຈົ່ງອ່ານໃນ ຢາໂກໂບ, ຂໍ້ 5:16, ແລະໃຫ້ຂີດວົງມົນອ້ອມໃນ 2 ເຫດການທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຍ້ອນການອະທິຖານແລະຜົນທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານຂູນສະດູດ (ຈົ່ງຂີດກ່ອງຜົນທີ່ປາກົດອອກມາ), ມີຄຳໃດໃນຂໍ້ພຣະທັມນີ້ທີ່ເປັນທີ່ຂູນສະດູດຕໍ່ຕົວທ່ານ? ໃນການຊົ່ວຊາແຕ່ 1, ແມ່ນນ້ອຍທີ່ສຸດຈົນເຖິງ 10 ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ທ່ານຈະບອກວ່າທ່ານເຮັດໄດ້ດີຂະນາດໃດໃນການອະທິຖານຂອງທ່ານ? ຄວາມຊອບທັມມີສ່ວນພົວພັນກັບການອະທິຖານແນວໃດ? ຄວາມຊອບທັມນັ້ນຄືຄວາມມີສຳພັນອັນດີກັບພຣະເຈົ້າ, ແລະກໍ່ເປັນເຫດຜົນນຶ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງທຳພາຣະກິດຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນເຮົາແລະເພື່ອເຮົາ. ການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການອູ້ມຂູດດ້ວຍຄວາມຊອບທັມເພື່ອການອະທິຖານຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຈະເກີດຜົນ. ຢາໂກໂບໄດ້ໃຊ້ການອະທິຖານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເອລີຢາເປັນຕົວຢ່າງວ່າເພິ່ນເປັນຄົນຊອບທັມແລະການອະທິຖານຂອງເພິ່ນໄດ້ຮັບຄຳຕອບ. ຈົ່ງອ່ານໃນ 1 ພົງກະສັດ 17- 18, ເພື່ອຈະໃຫ້ຮູ້ເພິ່ນເຕີມເລື່ອງເອລີຢາທີ່ຢາໂກໂບໄດ້ຂຽນໄວ້ໃຫ້ເປັນຕົວຢ່າງ. ທ່ານອາດຈະເວົ້າວ່າ " ແນ່ນອນ, ທ່ານເອລີຢາ ເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະທັງເປັນຜູ້ຊອບທັມອີກດ້ວຍຈະຕ້ອງການສິ່ງໃດກໍ່ຈະເປັນໄປຕາມນັ້ນ " ຢາໂກໂບເວົ້າແນວໃດກ່ຽວກັບເອລີຢາໃນ ຢກບ. 5: 117

— ເພິ່ນເປັນພຣະເຈົ້າ.

— ເພິ່ນມີທັມຊາດເປັນມະນຸດຄືພວກເຮົາ.

— ເພິ່ນມີເອກລັກພິເສດຄົນນຶ່ງ.

ເມື່ອຄົນໃດຄົນນຶ່ງມີການຝຶກແອບຄວາມເຊື່ອໃນຖານະທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນຜູ້ນຶ່ງ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາພະຍາຍາມໃຫ້ຄຳແກ້ຕົວເຊັ່ນ " ເພາະວ່ານາງຮູ້ເລື່ອງໃນຂໍ້ພຣະຄຳພິດຫຼາຍ ", " ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນັ້ນເປັນສິດຍາພິບານ " ທ່ານຫາຂໍ້ອ້າງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ທ່ານຢູ່ສູງກວ່າມາດຕະຖານຂອງຄຣິສຕຽນ ເພື່ອທ່ານຈະບໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີການຝຶກຝົນແມ່ນບໍ່? ເອລີຢາໄດ້ເປີດໂອກາດໃຫ້ເກີດການທົດລອງ, ມີຄວາມອ່ອນແອ, ແລະຄວາມແຂງກະຕ້າງເຫມືອນກັນກັບພວກເຮົາ. ແຕ່ເພິ່ນເປັນຜູ້ທີ່ຊອກຫານ້ຳພຣະທັຍແລະຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງກັບພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງທຳພາຣະກິດຂອງພຣະອົງ. ເພາະເອລີຢາມີຄວາມສຳພັນທີ່ຖືກຕ້ອງ, ເພິ່ນຈຶ່ງສາມາດອະທິຖານດ້ວຍຫມັ້ນໃຈ. ຈົ່ງເບິ່ງຄືນ 17-18, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຕອບສະໜອງການອະທິຖານຂອງເອລີຢາແນວໃດ? ດ້ວຍຮີດອຳນາດຂອງການອະທິຖານໄດ້ສະແດງອອກມາຈາກຄວາມທ່ຽງທັມແລະບໍ່ແມ່ນດ້ວຍການເຮັດເອົາເອງ, ແຕ່ແມ່ນມີໃນຄວາມສຳພັນກັບພຣະຄຣິດໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ. ຈົ່ງເບິ່ງຄືນໃນການຮຽນບົດຮຽນໃນອາທິດນີ້. ຈົ່ງຂໍຈາກພຣະເຈົ້າເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົ່ວແນວທາງອອກທີ່ມີປະສິດທິພາບເພື່ອຈະມີຜົນຕໍ່ການອະທິຖານເພື່ອທີ່ທ່ານຈະໄດ້ມີເພິ່ນທະວີຄຸນໃນວັນຂ້າງຫນ້າ. ແລ້ວສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າດ້ວຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງພຣະອົງທ່ານຈະໄດ້ມີຄວາມຈະເຣີນຂຶ້ນແລະມີປະສິດທິພາບແລະການຝຶກຝົນໃນການອະທິຖານ.

(ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນ ແບັບຕິສສັນພັນ www.lsb.org)

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ 15 ເດືອນ ກຸມພາ 2004 - (02 - 15 - 2004)

ຝຶກຝົນວິນັຍໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້: (ໂຢຊຸຍ 1:6-9 ; ເພງສັຣເສີນ 1: 1-6; 2 ຕມທ 2:15-16)

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ຈົ່ງອົດສາພະຍາຍາມສະແດງຕົນເຫມືອນເປັນຄົນທີ່ພໍສົດແລ້ວຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ, ເປັນຄົນງານທີ່ບໍ່ຕ້ອງອາຍແລະໃຊ້ພຣະທັມແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ. (2 ຕມທ 2: 15)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ຜູ້ທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ອິດທິພົນໃນຂ່າວປະເສີດໂດຍສະເພາະຕົວຂອງຕົນເອງໃນການທີ່ຈະໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນແລ້ວ.

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີການຝຶກຝົນຕົນເອງໃຫ້ລ້ຽງເຄີຍໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ.

ການສຶກສາພຣະຄຳພີເປັນປົກກະຕິຈະຊ່ວຍໃຫ້ມີຄຸນຄ່າຫຍັງແດ່?

ຕາມສະຖິຕິການຄົ້ນຄວ້າຫຼາຍໆ, ທັມຊາດຂອງມະນຸດເຮົາແມ່ນມີຄວາມຢາກຮູ້ໃນທຸກສິ່ງຫລາຍຂຶ້ນ. ມີການບັນທຶກໄວ້ວ່າມີຜູ້ໃຫຍ່ຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍໄດ້ອາໄສສັນນິຖານຊື່ເຂົ້າຮຽນໃນໂຄງການ ການສຶກສາຕໍ່. ມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ໄດ້ຜ່ານການຮຽນແລະສົມຄວາມປາຖນາ. ໂຮງຮຽນໄດ້ມີການໝູນໃຈແລະທ້າທາຍແລະໃຫ້ຄວາມສະດວກແກ້ໄກສຶກສາທີ່ມີຄວາມສົນໃຈສະເພາະໃນເລື່ອງການດຳລົງແລະຄວາມຕ້ອງການໃນຊີວິດ. ຄົນທັງຫລາຍມີຄວາມສົນໃຈໃນການເພີ່ມພູນຄວາມຊຳນານແບບໃຫມ່ສຳລັບການປ່ຽນແປງຢ່າງລວດເລວຂອງວຽກງານ.

ແຕ່ຫນ້າເສົ້າໃຈ, ໃນຄົນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ວ່ານີ້ບໍ່ມີຄວາມຫົວກະຫາຍຢາກຈະຮູ້ຈັກເລື່ອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ເພາະວ່າບາງຄົນບໍ່ມີໃຈຮັກໃນການຈະຮຽນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ແຕ່ຫລາຍຄົນມີຄວາມຕ້ອງການຢາກຈະຮຽນຮູ້ເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ ຢາກໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຈາກການຮຽນພຣະຄຳພີ, ແຕ່ບໍ່ເຄີຍຮຽນເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານຫລືພັກການຝຶກຝົນໃຫ້ຮູ້ຈັກຄົ້ນຄວ້າຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີແລະນຳເອົາໄປໃຊ້ໃນການດຳລົງຊີວິດ.

ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ຕົນເອງກາຍເປັນນັກຮຽນພຣະຄຳທີ່ດີກໍຄື ຈະຕ້ອງຍອມຝຶກຝົນຕົນເອງແລະຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນການຮຽນພຣະຄຳເປັນການສ່ວນຕົວຢູ່ເພີ່ມ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳສັນຍາວ່າຈະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານສ່ວນຕົວຂອງຄົນທີ່ຮັບເອົາພຣະຄຳຂອງພຣະອົງຢ່າງຈິງຈັງ. ໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີໃນອາທິດນີ້ຈະຊ່ວຍໝູນໃຈໃຫ້ທ່ານໄດ້ຫຍັບເຂົ້າມາ ແລະໃຊ້ເວລາກັບການສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຍັງຈະເຮັດໃຫ້ເວລາຂອງທ່ານໄດ້ມີຄຸນຄ່າ ແລະມີການປ່ຽນແປງເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດອີກ.

1. ມີຄວາມສຳເລັດ : ພາກ 1, ພາກ 2: (ໂຢຊຸຍ 1: 6-9)

1. ທ່ານມີບົດບາດເປັນຜູ້ນຳປະເພດໃດໃນຊີວິດຂອງທ່ານ? ແມ່, ຟ່, ນາຍທີ່ທຳງານ, ນາຍຄຣູ, ຄຣູກິລາ, ຄູ່ຄອງ, ເພື່ອນ? ບໍ່ວ່າໃນທາງໃດທີ່ທ່ານພົບວ່າທ່ານມີບົດບາດໃນການເປັນຜູ້ນຳ, ທ່ານກໍມີໂອກາດທີ່ຈະເປັນຜູ້ນຳພາບໍ່ທາງໃດກໍທາງນຶ່ງ. ຈົ່ງຄິດເຖິງເລື່ອງການຮຽນພຣະຄຳພີວ່າມີຈຸດອ່ອນຢູ່ບ່ອນໃດທີ່ເຮັດໃຫ້ມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ການເປັນຜູ້ນຳຂອງທ່ານ.

ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາເຮັດ ກຳລັງຈະສິ້ນສຸດການເດີນທາງຈາກເອຢິບ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໂຢຊຸຍໃຫ້ເຮັດຫນ້າທີ່ຂອງໂມເຊແທນ, ໂຢຊຸຍຮູ້ດີວ່າວຽກງານການເປັນຜູ້ນຳຂອງລາວເປັນຫນ້າຢ້ານກົວ. ລາວເຄີຍໃຊ້ຊີວິດກັບປະຊາຊົນແລະໄດ້ເປັນພະຍານເຖິງຄວາມບໍ່ຫນັກແຫນ້ນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແລະບັດນີ້ຊາຕາກັນຂອງເຂົາເຈົ້າແມ່ນຢູ່ເທິງບ່າ

ຂອງລາວ **ອ່ານໃນໂປຊຍ 1: 6-7** ແລະຈົ່ງຂີດກ້ອງໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ໂປຊຍເຮັດ.

ເປັນຫຍັງພຣະອົງຈຶ່ງບອກໃຫ້ໂປຊຍໃຫ້ມີການຝຶກຝົນຕົນເອງທັງສອງດ້ານ ຄືຄວາມເຂັ້ມແຂງແລະການ
ຫຼຸບໃຈ ທີ່ຈະຕ້ອງລະມັດລະວັງໃນການຮັບຮູ້ຖ້ອຍຄຳຂອງພຣະອົງໂດຍຜ່ານໂມເຊ? ທ່ານເດເຮັດວິທີໃດຈຶ່ງຈະເຫັນ
ຜົນສະທ້ອນໃນການເປັນຜູ້ນຳຂອງທ່ານ ໂດຍການຖືປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫມົດ?

ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳຫມັ້ນສັນຍາອັນໃດໃຫ້ກັບໂປຊຍໃນການທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະອົງ, ຈຶ່ງຂີດ
ວົງມົນອ້ອມຖ້ອຍຄຳນັ້ນ.

ຜົນສຳເຣັດໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກຄວາມຄິດຂອງ
ຄົນຝ່າຍໂລກ, ຄວາມສຳເຣັດອັນແທ້ຈິງໃນຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແມ່ນຂຶ້ນຢູ່ກັບນິສັຍໃນການສຶກສາແລະຍອມເຊື່ອຟັງ
ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຄິດວ່າສຳເຣັດຜົນແລ້ວ ຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ຮຽນໃນການຮຽນພຣະຄົມຟີ?

2. ມັນເປັນສິ່ງຫນ້າລະອາຍທີ່ພວກນັກສາສນາໃຫມ່ທີ່ໄດ້ມີການລອກລຽນແລະປ່ຽນແປງຂໍ້ພຣະທັມຈົນເຮັດໃຫ້
ຄຣິສະຕຽນມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະບໍ່ເຫັນດີນຳກັບການປ່ຽນແປງຄວາມຫມາຍຂອງພຣະຄຳນັ້ນ. ຈຶ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງ
ການນັ່ງພາວະນາພຣະຄຳ. ຫລາຍຄັ້ງປານໃດທີ່ພວກເຮົາເຫັນວ່າການພາວະນາພຣະຄຳກັບໂຢກາຫລີສາສນາໃຫມ່
ນັ້ນຄືກັນ ແທນທີ່ພວກເຮົາຈະໄຈ້ແຍກໃຫ້ເຫັນແຈ້ງວ່າການພາວະນາພຣະຄຳແມ່ນການປະຕິບັດທາງຄວາມເຊື່ອຂອງ
ຄຣິສຕຽນເທົ່ານັ້ນ.

ໃນພຣະທັມໂປຊຍ 1: 8-9, ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກໃຫ້ໂປຊຍໃຫ້ເອົາຄວາມເຊື່ອທີ່ຕົນມີນັ້ນເປັນຕົວຢ່າງໃນ
ການນຳພາ, ຈຶ່ງອ່ານແລະຂີດກ້ອງຄຳແນະນຳນັ້ນ. ທ່ານໄດ້ເຫັນຄວາມເສັຽສະລະຫຍັງແດ່ໃນການຝຶກຝົນຮຽນພຣະ
ຄົມຟີໃນການຊຸ່ງຊານັບຈາກ 1 ແມ່ນຕຳສຸດ, ໄປເຖິງ 10 (**ທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ**), ທ່ານຄິດວ່າທ່ານໄດ້ຮັກສາ
ແລະປະຕິບັດຕາມພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈສັດຊື່ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ປາກເວົ້າອອກມາເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຫມາຍໃສ່:

1.....10,

ວິຖີທາງພາວະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ:

- ເລືອກເອົາຂໍ້ພຣະຄຳຫຼືຂໍ້ພຣະຄຳເຝື່ອຈະອ່ານ.
 - ໃຫ້ຮູ້ຈັກສລຸບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ.
 - ເວົ້າຂໍ້ພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນແລະໃຫ້ໃສ່ຊື່ຂອງທ່ານແທນໄວ້ຕາມບ່ອນທີ່ເຫມາະສົມ.
 - ຈົ່ງຄິດຫາວິທີທີ່ຈະນຳເອົາຂໍ້ພຣະທັມນີ້ມາໃຊ້ໃນຊີວິດຂອງທ່ານເອງ.
 - ຂຽນຂໍ້ພຣະຄຳໃສ່ໃນ card ຫຼາຍໂບແລະເອົາໄວ້ໃນບ່ອນທີ່ທ່ານຈະໄດ້ເຫັນຫຼາຍໆ ເທື່ອໃນແຕ່ລະວັນ.
 - ພະຍາຍາມທ່ອງຈຳຂໍ້ພຣະຄົມຟີເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ໄດ້.
 - ອະທິຖານອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າເຝື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງຊ່ອຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ໃຊ້ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເຂົ້າໃນຊີວິດ.
- ມີຫຼາຍວິທີທີ່ຈະເອົາພຣະຄຳພຣະເຈົ້າມາພາວະນາ. ຈຶ່ງເລືອກເອົາໃນຂໍ້ທີ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນທີ່ເຫມາະສົມກັບ
ວິທີການຮຽນແລະປະຕິບັດຝຶກຝົນວິນັຍຂອງຄຣິສຕຽນໃນການພາວະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງໃຊ້ພຣະຄຳ
ທີ່ໄດ້ຮຽນຮູ້ໃນວັນນີ້ເປັນແບບຢ່າງໃນການເລີ່ມຕົ້ນ.

ແທ້ຈິງ ການພາວະນາພຣະຄຳທີ່ກ່າວມານີ້ພວກເຮົາຈະເຫັນແຈ້ງແລະແຕກຕ່າງກັບການປະຕິບັດຂອງພວກສາສ
ນາໃຫມ່ (ເບິ່ງຄືນໃນຂໍ້ຄວາມຂ້າງເທິງນີ້ອີກ "**ວິຖີທາງພາວະນາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ**) ພຣະເຈົ້າໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃຫ້
ໂປຊຍເຮັດຕາມດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ກົດບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າສຳເຣັດຜົນ. ມີທາງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ໂປ
ຊຍຈະຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນໄດ້ກໍຄື ອ່ານພຣະຄຳເປັນປະຈຳ, ຍອມຮັບເອົາຄວາມຫມາຍຂອງພຣະຄຳ, ແລະຮຽນຮູ້
ຫລັກສຳຄັນໃນຂະນະທີ່ລາວພາວະນາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຕາມທີ່ກ່າວມານີ້, ທ່ານຄິດວ່າທ່ານມີຄວາມສຳ

ເຮັດຫລາຍປານໃດ ໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງອະທິບາຍ.

ຈົ່ງຂີດກ້ອງບ່ອນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳໝັ້ນສັນຍາແກ່ໂຢຊອຍໃນຂໍ້ທີ 9, ແມ່ນຫຍັງແມ່ນເຫດແລະຈຸດສຳຄັນ, ທີ່ທ່ານຄິດວ່າຄຳສັນຍານີ້ຈະເປັນຜົນສຳເຣັດ?

3. ອວຍພຣະພອນ: ພາກ 1, ແລະ ພາກ 2: (ພສລສ. 1: 1- 6)

1. ແມ່ຂອງທ່ານເຄີຍໄດ້ເຕືອນທ່ານເຖິງເລື່ອງການຄົບເຝື້ອນຊະນິດໃດແລະຄວນຄົບກັບຜູ້ໃດບໍ່? ທ່ານເດເຄີຍໄດ້ແບ່ງປັນຄຳສັ່ງສອນທີ່ສາດນັ້ນກັບລູກຫຼານທີ່ກຳລັງໃຫຍ່ເປັນຫນຸ່ມສາວຂອງທ່ານຕ່າງໄປຫຼືບໍ່? ມັນບໍ່ເປັນການຍາກເລີຍທີ່ຈະເຫັນຄວາມກ້າວໜ້າແລະຄວາມເສື່ອມສລາຍລົງ ເມື່ອພວກເຮົາເລີ້ມສ້າງຄວາມສັມພັນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຄິດເຫັນແບບຄຣິສຕຽນ.

ໃນບົດເພງສັອເສີນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ຄ້າຍຄືກັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະທັມພຣະເຈົ້າແລະຜູ້ທີ່ຕິດຕາມທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ຈົ່ງອ່ານໃນເພງສັອເສີນ 1: 1-2 , ຈະເຫັນໄດ້ງ່າຍທີ່ສຸດຄືຄົນຜູ້ນຶ່ງໄດ້ຖືກຊັກຈູງໃຫ້ໄປໃນທາງທີ່ຜິດ. ໃນພຣະທັມເພງສັອເສີນໄດ້ກ່າວເຖິງຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ຟັງການແນະນຳຊັກຈູງຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍໃນຂະນະທີ່ກຳລັງເດີນໄປຕາມທາງນັ້ນ. ມີຜູ້ທີ່ໃຫຍ່ແລ້ວໃນຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຫາກຍັງໄດ້ຮັບເອົາຄຳແນະນຳທີ່ຜິດນັ້ນເປັນບາດກ້າວແລກໄດ້ຢ່າງໃດ?

ກ້າວຕໍ່ໄປກໍຄື, ລາວໄດ້ດຳເນີນເດີນຕໍ່ໄປຕາມທາງແຫ່ງຄວາມບາບ ຊຶ່ງລາວອາດຈະເລີ້ມມີຄວາມຊົມຊື່ນກັບເຜື່ອນທີ່ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ. ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍອາດຈະອ້ອມຮອບລາວຢູ່ ແລະໃນທີ່ສຸດລາວກໍຍອມຮັບເອົາຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫລົ່ານັ້ນ. ຂັ້ນສຸດທ້າຍ ແມ່ນລາວໄດ້ຍອມຮັບຮ່ວມກັບຜູ້ເຮັດຊົ່ວ ທົ່ວຂວັນແລະເຍີ້ຍຫຍິນທຸກສິ່ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບພຣະເຈົ້າ.

ມີຂໍ້ໃດໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້ທີ່ທ່ານຈະໝາຍໃສ່ວ່າເປັນການຫຍັບເຂົ້າໄປໃກ້ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍແລ້ວ?

— ຢືນຢູ່ທ່າມກາງຄົນທີ່ກຳລັງປ້ອຍດ່າແລະໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ຜິດ.

— ຫົວເລາະດ້ວຍຄວາມພໍໃຈໃນຄຳເວົ້າຕລົກທີ່ລາມິກອານາຈານ.

— ມັກຟັງເລື່ອງຄວາມຄິດເຫັນຂອງການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີຊື່ສຽງແທນທີ່ຈະຢາກຟັງຄຳໝາຍໃຈໃນເລື່ອງຂອງພຣະເຈົ້າ.

— ຢາກຮັບພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າການທີ່ຈະເຮັດສິ່ງໃດຖວາຍພຣະເຈົ້າ.

ທ່ານເດທ່ານໄດ້ເຫັນຈຸດສຳຄັນໃນຂໍ້ຂ້າງເທິງເພື່ອຈະເຮັດໃຫ້ຕົວເອງໄດ້ຫຼີກຫນີຈາກຄວາມຊົ່ວຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ຫຼືຍັງ ຊຶ່ງໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ແລ້ວຢູ່ໃນພຣະທັມເພງສັອເສີນ?

ອ່ານລິ້ນຄືນຢູ່ໃນຂໍ້ 1-2 ຈົ່ງຂີດວົງອ້ອມຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພວກຄົນຖ່ອຍຮ້າຍ. ຄືຄົນທີ່ໄດ້ອະທິບາຍໄວ້ແລ້ວວ່າເປັນຜູ້ມີຄວາມສຸກ. ຄຳນີ້ສ່ວນຫລາຍມີຄວາມໝາຍວ່າ " ພຣະພອນ." ທ່ານໄດ້ສັງເກດເຫັນແລ້ວເຖິງ "ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ" ຂອງຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ມີພຣະພອນອັນໃດແດ່ທີ່ລືຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີອັນໃດທີ່ປາກົດໃນຊີວິດຂອງທ່ານຈາກການຮຽນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ?

ຜູ້ທີ່ເຮັດຕາມຄຳສັ່ງສອນທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງວາງໄວ້ແລ້ວກໍໄດ້ຮັບພຣະພອນແລະມີຄວາມສຸກ. ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີນັ້ນບໍ່ມາຈາກການເຮັດດ້ວຍການຝຶນໃຈ, ດ້ວຍຫນ້າທີ່, ຫຼືດ້ວຍຄວາມຢ້ານກົວ. ແຕ່ຄວາມສຸກໃນການຮຽນພຣະຄຳພິກຝປຽບເຫມືອນຄົນທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມຮັກແລະຕິດຕາມການອ່ານຈົດໝາຍຮັກຈາກສູດທີ່ຮັກຂອງລາວ. ການອ່ານພຣະຄຳພິບໍ່ແມ່ນແຕ່ວັນອາທິດເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ຈະຕ້ອງມີການຕິດຕາມແລະຄົ້ນຄວ້າຕລອດທັງອາທິດ. ຜູ້ທີ່ເອົາພຣະທັມພຣະເຈົ້າໄປພາວະນາຈະມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມເຕີມອີກທັງຈະມີຄວາມສຳພັນກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຄຣິສຕຽນໄດ້ຮັບພຣະພອນຫລາຍປະການຈາກການສຶກສາພຣະຄຳພິເປັນປະຈຳ. ທ່ານມີສິ່ງໃດທີ່ຈະປ່ຽນແປງຈາກການພົວພັນກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ຫຼືມີສັຍການສຶກສາພຣະຄຳພິ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີແລະພຣະພອນເຫມືອນດັ່ງພຣະທັມເພງສັອເສີນໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວນັ້ນ?

4. ທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ : (2 ຕມທ. 2: 15-16)

ຈະມີສິ່ງໃດເກີດຂຶ້ນຖ້າຜູ້ທີ່ເຊື່ອໄດ້ມີການຮຽນພຣະທຳຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຈິງຈັງ? ມີຫຼາຍຄັ້ງເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະເຊີນກັບຜູ້ທີ່ບໍ່ຢາກຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊຶ່ງກ່າວວ່າຢ່າງໃດ ແຕ່ມີຄວາມກະຫຍາຍຢາກຈະໄດ້ຖຽງກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 2:15-16 ນັ້ນ ໂປໂລໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງການຕອບໂຕ້ອັນເໝາະສົມຕໍ່ການຂົ່ມຂູ່ຂອງພວກຄຣູສໂຕນ. ຈົ່ງອ່ານໃນຂໍ້ພຣະຄຳເຫລົ່ານັ້ນແລະໃຫ້ຄຳຄິດເຫັນປະມານບໍ່ນ້ອຍກວ່າສິບຢ່າງມາເບິ່ງດູ. ໂປໂລໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ຕີໂມທຽວ**ຈົ່ງຫລິກ.....ຖ້ອຍຄຳອັນບໍ່ເປັນປໂຍດ**. ທ່ານຄິດຢ່າງໃດໃນຄວາມໝາຍຂໍ້ນີ້? ມັນຈະນຳໄປສູ່ຄວາມອະທັມຫຼາຍປານໃດ? ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຄຳແນະນຳແນວໃດໃຫ້ແກ່ຕີໂມທຽວກ່ຽວກັບພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ? ຖ້າວ່າຄຳແນະນຳທີ່ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ຕີໂມທຽວເຮັດນັ້ນສາມາດຫລິກເວັ້ນຈາກການນຳໄປສູ່ທາງແຫ່ງຄວາມອະທັມ, ຂໍແນະນຳຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ 15 ນັ້ນວ່າແນວໃດ?.....

ສຳລັບໂຕທ່ານເອງເດ ມີການປະຕິບັດຕາມທາງແຫ່ງຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າແທ້ຈິງຫຼືຍັງ?

— ບໍ່ເຮັດຕາມທາງພຣະເຈົ້າ,

— ເຮັດຕາມທາງພຣະເຈົ້າ, ເປັນຫຍັງ?

ມັນເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ເດັດຂາດຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທັງຫຼາຍ ໃນການທີ່ຈະປະຕິບັດຢ່າງຖືກຕ້ອງໃນເລື່ອງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ສຳລັບຄຣິສະຕຽນແລ້ວຍັງມີພຣະທັມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍທີ່ພວກເຮົາຈະຕ້ອງໄດ້ສຶກສາ. ຍັງມີອີກຫຼາຍວິທີທີ່ຈະສຶກສາແລະຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ພຣະຄຳຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ດ້ວຍການຝຶກແອບຕີນເອງໃຫ້ມີຄວາມເຄີຍຊົມ ເພື່ອທີ່ຈະໄດ້ມີການໃຊ້ພຣະທັມແຫ່ງຄວາມຈິງຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ການຮຽນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ແມ່ນການອ່ານຂໍ້ຄວາມສັ້ນໆນ້ອຍໆເທົ່ານັ້ນ, ຕ້ອງໄດ້ເຈາະເລິກເຂົ້າໄປເຖິງຄວາມໝາຍທີ່ໄດ້ຖືກວາງໄວ້ ຊຶ່ງນັ້ນກໍ່ໝາຍເຖິງຕ້ອງໃຊ້ເວລາແລະຄວາມສາດຂອງທ່ານເອງ?

ຈົ່ງເບິ່ງຄືນໃນເລື່ອງອຸປະກອນໃນການຮຽນ ຂ້າງລຸ່ມນີ້ ແລະຈົ່ງບອກມາວ່າທ່ານມີຫຍັງເປັນອຸປະກອນ ຫຼືເຄື່ອງມື? ທ່ານຕ້ອງການສິ່ງໃດ?

ເຄື່ອງອຸປະກອນໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ການແລກປ່ຽນ)

ອັດສາວິກໂປໂລບອກຕີໂມທຽວວ່າ ຈົ່ງສະແດງຕົນເຫມືອນເປັນຄົນທີ່ພິສູດແລ້ວຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ; ເຄື່ອງມືອັນໃດທີ່ທ່ານຕ້ອງການເພື່ອເປັນຄົນງານຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອ**ຝຶກຝົນວິນັຍໃນການສຶກສາພຣະຄຳພີ** ຢ່າງສະເໝີ?

— ປຶ້ມພຣະຄຳພີ

— ປຶ້ມສຶກສາພຣະຄຳພີ Life Truths

— ສະຖານທີ່ງຽບງ

— ປຶ້ມຕີຄວາມໝາຍພຣະຄຳພີ ຫລື ປຶ້ມວັຈນານຸກົມພຣະຄຳພີ

— ສໍ ແລະ ເຈ້ຍກະດາດ ຫລືປຶ້ມສຳລັບຈົດບັນທຶກ

ການຝຶກຝົນຢູ່ເປັນປະຈຳໃນເລື່ອງການຮຽນພຣະຄຳພີເປັນສິ່ງຈຳເປັນແລະຈະຕ້ອງມີການປະຕິບັດ. ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງກຳນົດການ ຈະກົດດັນໃຫ້ການສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງທ່ານມີຄວາມສຳຄັນນ້ອຍລົງ. ການສຳຮວດໃນການຝຶກຝົນການຮຽນພຣະຄຳພີຂອງຄຣິສະຕຽນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອຈະສາມາດເຮັດໃຫ້ເຫັນການດຳເນີນຊີວິດໃນພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງອວຍພອນທ່ານແລະທ່ານໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະອົງຢ່າງໃກ້ຊິດຫລາຍຂຶ້ນ.

ທ່ານມີແຜນການອັນໃດທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດເພື່ອພັທນາຕົວເອງຂຶ້ນໃນການ "**ຝຶກຝົນຮຽນພຣະຄຳພີ**" ຊຶ່ງຈະສາມາດນຳທ່ານໃຫ້ໄປສູ່ຄວາມສຳເລັດ, ຮັບພຣະພອນ, ແລະດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໃນຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະເຈົ້າ?

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນທີ ໒ ເດືອນ ກຸມພາ ໒໐໐໔ - (໐໒ - ໒໒ - ໒໐໐໔)

ຝຶກຝົນວິນັຍໃນການຖວາຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້: (ມາລາກີ ໓: -1໒ , 1 ໂກຣິນໂທ 16: 1-4)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ພຣະເຈົ້າຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຄົນຂອງພຣະອົງໄດ້ມີການຝຶກຝົນໃນການຖວາຍ.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: ຈົ່ງນຳເງິນເຕັມນຶ່ງສ່ວນສົບມາຍັງພຣະວິຫານເພື່ອວ່າໃນທີ່ນັ້ນຈະມີອາຫານຢ່າງເຕັມ
ບໍ່ອົບອຸ່ນ. ຈົ່ງລອງເຮັດຢ່າງນັ້ນກັບເຮົາເບິ່ງແລະພວກເຈົ້າຈະເຫັນວ່າເຮົາຈະໂຂປະຕູ
ສວັນແລະຖອກເທພຣະພອນທຸກໆຊະນິດມາຍັງພວກເຈົ້າ. (ມາລາກີ ໓:10)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ມີການຝຶກຝົນວິນັຍໃນການຖວາຍ.

ເປັນຫຍັງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະຕ້ອງຝຶກຝົນວິນັຍໃນການຖວາຍ?

ມີການປະກາດໂຄສະນາເຖິງການສຳມະນາໃນເລື່ອງການຄວບຄຸມການເງິນຂອງຄຣິສະຕຽນ. ຮິຈາຊາດ ແລະ
ເລັກ ເກີດຄວາມຮ້ອນຮົນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງການສຳມະນາ, ທີ່ໄດ້ມີການແນະນຳໃຫ້ມີການສຳຮວດ ແລະໃຫ້ຕີ
ຮາຄາຕົວເອງໃນການສັ່ງໂກງໃນບາງໂອກາດ. ເຂົາເກີດມີການປະຕິເສດຕາມຄຳແນະນຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ເຊັ່ນດຽວກັນໃນ
ບາງໂອກາດຄຣິສະຕຽນກໍອາດມີການສັ່ງໂກງເຊັ່ນກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຜ່ານ
ການອົບຮົມໄປຊົ່ວລະຍະນຶ່ງ ປະຕິກິຣິຍາທີ່ຕໍ່ສູ້ນັ້ນກໍປ່ຽນໄປ. ຄຳຖາມສຸດທ້າຍທີ່ຢາກໃຫ້ມີການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບ
ແມ່ນເຮັດໃຫ້ທັງສອງມີຄວາມສົນໃຈຢ່າງຈິງຈັງ. ໃນຂະນະທີ່ເຂົາທັງສອງໄດ້ຮຽນຮູ້ວ່າການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບແມ່ນ
ການຝຶກຝົນໃນການຖວາຍຂອງຄຣິສະຕຽນທຸກໆ ຄົນ, ເຂົາບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າການເຮັດຢ່າງນັ້ນຈະບໍ່ພຽງພໍໃນ
ການໃຊ້ຈ່າຍຕາມງົບປະມານເລີຍ. ຄວາມບໍ່ພໍໃຈໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ປ່ຽນໄປເປັນການສາຣະພາບແລະເຫັນແຈ້ງເຖິງ
ການສຳມະນາຄັ້ງນີ້ ພວກເຂົາທັງສອງໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນ. ໃນການໃຊ້ຫົວຂໍ້ທີ່ວ່າເງິນເປັນສິ່ງທີ່ຮ້ອນ, ສຳມະນາສະ
ເພາະຄຣິສະຕຽນ, ອອກອາກາດທາງວິທະຍຸ, ຄູ່ມືຕ່າງໆ, ແລະຍັງມີປຶ້ມຄູ່ມືຫຼາຍຫົວທີ່ມີຫົວຂໍ້ກ່ຽວກັບການວາງ
ແຜນການງົບປະມານໃນຄອບຄົວ. ເຖິງປານນັ້ນກໍຍັງມີຄົນເປັນຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ເປັນຫົວຫນ້າຄອບຄົວຍັງມີ
ຄວາມຕຶງຄຽດ ແລະມີບັນຫາເລື່ອງການງົບປະມານເປັນທີ່ນຶ່ງໃນຖ້ຳມາກາງບັນຫາອື່ນໆ. ຄຣິສະຕຽນຍັງມີທາງທີ່
ຈະໃຊ້ຕົ້ນຕຳຣາຄືໃນພຣະຄຳພີ ໃນການແກ້ໄຂແລະຫນຸນໃຈຢ່າງມີສິດເສຣີພາບໃນການທີ່ຈະຕັ້ງງົບປະມານ. ການ
ຮຽນໃນວັນນີ້ຈະຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ທ່ານມີຕໍ່ການຝຶກຝົນໃນການຖວາຍໃຫ້ແກ່ພຣະເຈົ້າ.

1. ພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງ (ມາລາກີ ໓: 6- 9)

ນ້ອຍທີ່ສຸດຈະມີຄຣິສະຕຽນກາຍເປັນຄົນປຸ້ນຈີ້ທະນາຄານຫຼືຮ້ານສັຟສິນຄ້າຕ່າງໆ . ເພາະພວກເຮົາໄດ້ຖືກສົ່ງ
ສອນວ່າບໍ່ໄດ້ເອົາສິ່ງໃດໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງເຮົາ. ແຕ່ປານນັ້ນ, ຍັງມີຜູ້ອາວຸໂສຫຼາຍຄົນກໍຍັງໄດ້ສັ່ງໂກງຈາກພຣະເຈົ້າຄືບໍ່
ໄດ້ຖວາຍເຕັມນຶ່ງສ່ວນສົບ, ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ກໍມີການເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນປັດຈຸບັນນີ້ ແລະເຫດການແບບນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນໃນສະໄໝ
ລູກຫຼານຂອງຄົນອິສຣາເອນກັບມາຈາກທີ່ໄດ້ຖືກອົບພີຍຫມີໄປຢູ່ຖິ່ນອື່ນ. ອ່ານໃນ ມາລາກີ. ໓: 6-9, ຊຶ່ງແຕກຕ່າງ
ຈາກຄົນອິສຣາເອນບາງກຸ່ມທີ່ຄິດ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ມີການປ່ຽນແປງບໍ່ວ່າຈະມີຈັກຊົ່ວເຊັ່ນຄົນກໍຕາມ. ພຣະອົງກໍຍັງຄົງຮັກ
ສາຄຳຫມັ້ນສັນຍາທີ່ໄດ້ໃຫ້ໄວ້ແກ່ລູກຫຼາຍຂອງອິສຣາເອນ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ປ່ຽນແປງເບິ່ງໃນ (ຂໍ້ 7)? ອ່ານໃນມາລາ
ກີພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງໃຫ້ຄົນອິສຣາເອນເຫັນເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຫັນກັບມາສົນໃຈ. ຈົ່ງຂີດກ້ອງຄຳຖາມຕໍ່ລົງໄປນີ້ຊຶ່ງມີ

ສ່ວນພົວພັນໃນການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບ. ຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບແປວ່າແນວໃດ? ຄວາມເຂົ້າໃຈທີ່ທ່ານມີນັ້ນສອດຄ້ອງກັບພຣະຄຳໃນຂໍ້ 8 ຫຼືບໍ່? ການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບຕໍ່ພຣະເຈົ້າກໍຄືນຳເອົາສົບໃນ ຮ້ອຍຂອງລາຍໄດ້ມາຖວາຍແກ່ພຣະເຈົ້າ. ຖ້າຈະເວົ້າຕາມຄວາມຈິງແລ້ວພຣະເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງສັງເກດສິ່ງ, ເພື່ອສະ ແດງຄວາມສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະພຣະອົງຈະປະທານທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການຈາກ 90 ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອໃຫ້ພຽງພໍໃນຊີ ວິດປະຈຳວັນ. ລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນໂກງພຣະເຈົ້າໂດຍຍັກຍອກລາຍໄດ້ນຶ່ງສ່ວນສົບໄວ້ບໍ່ຖວາຍ. ພວກເຂົາຈຶ່ງ ໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໂດຍຖືກສາບແຊ່ງເພາະວ່າເຂົາບໍ່ຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນເຈົ້າຂອງສັງເກດສິ່ງ ແລະສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນກໍຕ້ອງໄດ້ຖວາຍຄືນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຈຶ່ງຈະເປັນການຖືກຕ້ອງ. ທ່ານເດຣູແລະເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງ ເປັນເຈົ້າຂອງທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານມີຢູ່? ທ່ານຈະຕອບສນອງຕໍ່ການເປັນເຈົ້າຂອງພຣະເຈົ້າເປັນນັ້ນດ້ວຍການຖວາຍນຶ່ງ ສ່ວນສົບບໍ່? ທ່ານສົມຄວນຈະເລີ່ມເຮັດສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ເລີ່ມຈາກອາທິດນີ້ໂດຍກັບຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າແລະມີຄວາມຮູ້ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງການທີ່ພຣະອົງຊົງເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະເປັນເຈົ້າຂອງສັງເກດສິ່ງຮວມທັງທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ທ່ານ ແລະຕົວທ່ານເອງອີກດ້ວຍ?

2. ການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບແມ່ນຫລັກຖານຢູ່ໃນພຣະຄຳພີ, ພາກ 1- 2 (ມາລາກີ. 3: 10-12)

1. ທ່ານເຄີຍມີຄວາມຮູ້ສຶກຜິດເຖິງການໃຫ້ພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ " tipping God " ເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຄວາມໝາຍນີ້ອາດຈະ ເປັນສິ່ງແປກໃໝ່ໃນຍຸກນັ້ນ, ແຕ່ບາງທີກໍມີຄວາມໝາຍຫຼາຍກວ່າທັມດາຢ່າງທີ່ທ່ານຄິດ. ເຮົາໄດ້ເຫັນຢ່າງນ້ອຍກໍ ສອງຊົ່ວເຊັ່ນຄືນມາແລ້ວທີ່ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຄືກັນຢູ່ໃນໂບດໃນການຖວາຍຂອງພວກເຮົາທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປຸກຝັງຝຶກ ຝົນການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບເທື່ອ. ໃນຂນະທີ່ພວກເຂົາຈົກລົງໄປທີ່ກິນຖືງເພື່ອຊອກຫາເງິນເສດເຫຼືອໃນຂນະທີ່ມີ " ການຖວາຍ ", ໃນຕອນມີການນະມັສການ, ຖືວ່າຕາມມິຕານເກີດ, ທີ່ມີເຫຼືອ, ແລະຕາມຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຈະຕ້ອງເຮັດ ຕາມ " ອິດຕາມຄອງຂອງການຖວາຍ " ຊຶ່ງຄວາມໝາຍກໍຄືການໃຫ້ (tip) ເທົ່ານັ້ນ. ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ວາງມາດ ຕະຖານການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບນີ້. ມາລາກີພຽງແຕ່ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງຄວາມນີ້ມາຕາມຄຳສັ່ງວ່າ ຕ້ອງເຮັດ ຫຍັງ, ຢູ່ທີ່ໃດ, ແລະເປັນຫຍັງຈຶ່ງຕ້ອງມີການຖວາຍ? ຈົ່ງອ່ານໃນ ມາລາກີ 3:10 , ແລະຈົ່ງອ່ານຕໍ່ໃຫ້ໝົດວ່າ ລູກຫຼານອິສະຣາເອນຄວນຈະຖວາຍສິ່ງໃດ? ຢູ່ທີ່ໃດ? ຂ້າພະເຈົ້າເດຄວນຈະຖວາຍສິ່ງໃດ? ແລະຢູ່ສະຖານທີ່ໃດ?

ຄຳແນະນຳຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ບອກໃຫ້ແກ່ລູກຫຼານຂອງອິສະຣາເອນວ່າ ຈົ່ງນຳຊັບຈຳນວນນຶ່ງສ່ວນສົບມາທີ່ ວິຫານເພື່ອວ່າຈະມີອາຫານໃນພຣະວິຫານ, ຫຼືໂບດ. ໃນປັດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນຂໍ້ນີ້ວ່າແມ່ນໂບດທີ່ເຮົາເປັນ ສະມາຊິກຢູ່. ການຖວາຍໂດຍຜ່ານໂບດຂອງເຮົາກໍເພື່ອການຊ່ວຍເຫຼືອອູ່ມຊື່ອາຈານ, ຜູ້ປະກາດ, ແລະຜູ້ທີ່ອອກໄປ ເປັນຜູ້ເສີຍແຜ່ທົ່ວໂລກ. ການຖວາຍໃຫ້ແກ່ອາຈານອື່ນໆ ເດເປັນແນວໃດ? ຄຣິສຕຽນຄວນຈະມີຄວາມຍິນດີໃນ ການຖວາຍໃຫ້ແກ່ການຮັບໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ນອກເໜືອໄປຈາກການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບຂອງຕົນ, ການຖວາຍທາງນອກ ຈະເອົາມາຫັກອອກຈາກການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບໃນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້.

ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະຄຣິດທີ່ສັດຊື່ຈະຕ້ອງມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບວ່າບໍ່ແມ່ນ ກົດເກນທີ່ວາງໄວ້ເປັນມາຕະຖານ ການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບທັງໝົດແມ່ນການວັດແທກເຖິງການເຊື່ອແລະຟັງຄວາມ ພຣະເຈົ້າຂອງແຕ່ລະສ່ວນບຸກຄົນ, ເຊື່ອຫມັ້ນໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະຮັກພຣະເຈົ້າ. ທ່ານເດຈະມີການວັດແທກຕົວທ່ານເອງ ໃຫ້ຢູ່ໃນຂະໜາດໃດ?

2. ໃນຂນະທີ່ ເມັກ ໃຊ້ຈ່າຍຢ່າງລະມັດລະວັງທຸກໆໜູນແລະຮິຈຊາດ ມີຄວາມກັງວົນເຖິງບັນຫາໃຫຍ່ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ມີ ບັນຫາທາງດ້ານງົປະມານການເງິນ. ເພື່ອໃຫ້ຄອບຄົວທີ່ຈັດຢູ່ໃນຖານະດີໃຫ້ຢູ່ສະເໝີຕົ້ນສະເໝີປາຍ, ເຂົາທັງສອງໄດ້ ກັກເງິນນຶ່ງສ່ວນສົບທີ່ຈະຖວາຍນັ້ນເອົາໄວ້ໃຊ້ສຳລອງຖ້າວ່າມີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ. ສິ່ງທີ່ເຂົາທັງສອງເຮັດນີ້ ເຂົາກໍຖືວ່າມີເຫດຜົນ, ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າກໍຕ້ອງການໃຫ້ພວກເຂົາເບິ່ງແຍງຄອບຄົວຂອງຕົນເອງ. ໃນບົດນີ້ໃຫ້ທ່ານ ອ່ານຄືນໃນມາລາກີ 3:10 ແລະ 10ຂ. ຈົ່ງຂີດໝາຍໃສ່ປະໂຫຍກທີ່ທ່ານຈະໄດ້ຈາກການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບທີ່ທ່ານ ເຫັນໃນຂໍ້ພຣະທັມຂ້າງເທິງນີ້. ພວກເຮົາຈະຕ້ອງມີການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສົບນີ້ເພື່ອສອງຢ່າງຄື: ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກາດຂອງ

ໂບດແລະເຮັດໃຫ້ ເຮົາໄດ້ຊົດກັບພຣະເຈົ້າຫຼາຍຂຶ້ນ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແນະນຳຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ທົດລອງພຣະອົງດ້ວຍການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບຂອງເຂົາ. ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າອ້າງອີງຖ້າວ່າຄົນເຮົາຫາກປະຕິບັດຕາມໂດຍການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບ? ຖ້າຫາກວ່າພວກເຮົາຫາກປະຕິບັດຕາມຄືການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບທັງໝົດຂອງລາຍໄດ້ໃຫ້ແກ່ໂບດຂອງເຮົາ, ພວກເຮົາສາມາດໄດ້ຮັບປະກັນໃນສິ່ງຕໍ່ໄປນີ້ຄື: - ພຣະພອນ, - ຕອບແທນດ້ວຍການເງິນທີ່ຫມັ້ນຄົງ, - ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາບໍ່ຄວນຄິດຫວັງແລະກວດເບິ່ງວ່າການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບນັ້ນແມ່ນການງົບະມານການເງິນທີ່ຫມັ້ນຄົງເປັນສິ່ງຕອບແທນ, ມີສອງເຫດຜົນທີ່ຜິດໃນຂໍ້ນີ້. **ທີໜຶ່ງ**, ທີ່ເຮົາຄວນຈະເຮັດຄືເຮົາຕ້ອງຖວາຍດ້ວຍໃຈຍິນດີຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບສິ່ງຕອບແທນເປັນການສ່ວນຕົວ. **ທີສອງ**, ຄຳວ່າ **ພຣະພອນ** ຈາກສັນຍາດາວະບໍ່ໄດ້ມາໃນຮູບແບບຂອງການເງິນຫຼືສຸຂະພາບ ແມ່ນອັນ ພຣະເຈົ້າຈະປະທານໃຫ້ມີຄວາມພໍດີແກ່ລູກທັງຫຼາຍຂອງພຣະອົງ, ແຕ່ພຣະພອນທາງດ້ານການເງິນອາດຈະບໍ່ໄດ້ທຸກໆ ຄົນສເມີໄປ. ຮິຈຊາດແລະເມັກ ພະຍາຍາມເພິ່ງໃນຕົນເອງ, ແທນທີ່ຈະຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບ, ພວກເຂົາໄດ້ເກັບເງິນຈຳນວນນີ້ໄວ້ເພື່ອໃຊ້ຈ່າຍ ຖ້າມີເຫດການສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ. ເຂົາໄດ້ວາງຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາໄວ້ກັບຕົວເຂົາເອງແທນຮີດອຳນາດທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ຈະສາມາດນຳພວກເຂົາໃຫ້ຜ່ານຜ່າກັບບັນຫາການເງິນທຸກຢ່າງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງສຸກເສີນບໍ່ວ່າຈະນ້ອຍຫຼືໃຫຍ່ກໍຕາມ. ແທນການໄວ້ວາງໃນພຣະເຈົ້າເຂົາກັບເລືອກເອົາທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຢູ່ຢ່າງກັງວົນແລະຢ້ານວ່າອາດຈະມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນເລື່ອງການເງິນໃນຄອບຄົວ. ໃນຂະນະທີ່ທັງສອງຢູ່ໃນລະຫວ່າງການຮຽນສຳນະນາເລື່ອງການເງິນ, ທັງສອງມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບການຜ່ອນຄາຍຈາກບາງຢ່າງທີ່ໃຫ້ຮູ້ກ່ຽວກັບການເງິນອີກ ເມື່ອເຂົາທັງສອງໄດ້ຮູ້ວ່າມີບັນຫາເລື່ອງການເງິນໃນຄອບຄົວແລ້ວຍັງມີຄວາມໝັ້ນຄົງກັບເລື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້ານ້ອຍລົງໃນລະຍະທີ່ຜ່ານມາ. ເຂົາທັງສອງຈຶ່ງເລືອກເອົາຄວາມເຊື່ອແລະປະຕິບັດຕາມ ໃຫ້ຢູ່ເໝືອນຄວາມກັງວົນແລະຢ້ານກົວທີ່ມີຢູ່. ທ່ານເດໄດ້ຮັບພຣະພອນຫຍັງແດ່ໃນຕອນທີ່ທ່ານໄດ້ເລືອກຕັດສິນໃຈເອົາຄວາມເຊື່ອແລະນຳນຶ່ງສ່ວນສິບມາຖວາຍໃນວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ? ຫຼືທ່ານພາດໄປໃນການເລືອກກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ?

3. ຖວາຍປະຈຳແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງໃນການນະມັສການ, ພາກ 1-2 (1 ໂກຣິນໂທ, 16: 1- 4)

1. ໃນຂະນະພວກເຂົາມີຄວາມຢ້ານກົວ ຮິຈຊາດແລະເມັກໄດ້ມີປະສົບການກັບບັນຫາໝັ້ນຄົງທາງດ້ານການເງິນ, ແມ່ຂອງເມັກໄດ້ເສັຽຊີວິດໄປຢູ່ຕ່າງຣັດ, ແມ່ຂອງນາງບໍ່ມີປະກັນພັນຊີວິດແລະບໍ່ມີເງິນຈ່າຍຄ່າຜັງສິບ. ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງດ້ວຍເຄື່ອງບິນ, ເຊົ່າຣີດ, ແລະຕິດຕໍ່ເລື່ອງງານສົ່ງສະການແລະຮັບຜິດຊອບຄອບຄົວຕົວເອງໃນເວລາດຽວກັນ. ຮິຈຊາດແລະເມັກຮູ້ສຶກເຖິງຄວາມໝັ້ນຄົງໜ້າໜ້າຂຶ້ນ. ແຕ່ບັດນີ້, ແທນຄວາມກັງວົນ, ເຂົາພົບກັບຄວາມຍາກລຳບາກໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອ, ຮູ້ພຽງວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເຄີຍໃຫ້ສັນຍາວ່າຈະປະທານໃຫ້ຖ້າວ່າເຂົາຫາກເຊື່ອແລະປະຕິບັດຕາມ. ຈຶ່ງອະທິບາຍເຖິງຍາມທ່ານມີບັນຫາທາງດ້ານການເງິນແລະໃນການຜ່ານຜ່າບັນຫາຫຍຸ້ງຍາກນີ້ໄປໄດ້, ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານວິທີທາງຊ່ວຍເຫຼືອທ່ານຢ່າງໃດ?

ຄຣິສະຕຽນໃນສະໄໝນັ້ນຢູ່ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍມີບັນຫາທາງດ້ານການເງິນເຊັ່ນດຽວກັນ, ມີຫຼາຍຄົນທີ່ຖືກຂົ່ມເຫັງມີຫຼາຍຄົນທີ່ຖືກຂ້າແລະຄົນອື່ນໆ ຖືກຈັບກຸມຫຼືຖືກສົ່ງໄປຈາກບ້ານເຮືອນຂອງເຂົາ. ມີຫຼາຍຄົນພົບກັບບັນຫາວ່າງານ. ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດ, ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ການໝູນໃຈແກ່ໂບດທັງຫຼາຍໃຫ້ຊ່ວຍກັນຜ່ອນຄາຍບັນຫາເຫຼົ່ານີ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໂດຍການຖວາຍຕົ້ນພິເສດ.

ຈຶ່ງອ່ານໃນນິ້ງໂກຣິນໂທ 16: 1-4, ແມ່ນຫຍັງທີ່ໂປໂລໃຫ້ຄຳແນະນຳໃນຂໍ້ທີ່ 2 ກໍມີຫຼັກຖານອັນໃດທີ່ທ່ານເປັນວ່າໂປໂລມີຄວາມຕ້ອງການໃນການຖວາຍເປັນປົກກະຕິ? ເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງການນະມັສການ?

ພວກເຮົາສາມາດໃຊ້ຄຳແນະນຳທີ່ໂປໂລໄດ້ໃຫ້ໄວ້ນີ້ເປັນຕົວຢ່າງໃນການຖວາຍ, ຊຶ່ງຄວາມຈິງແລ້ວກໍຄືການຖວາຍພິເສດນອກເໜືອຈາກນຶ່ງສ່ວນສິບ ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ເປັນໄປຕາມມາຕະຖານທີ່ມີໃນພຣະຄຳພີນັ້ນເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຄື:- **ຈຶ່ງຖວາຍເປັນປົກກະຕິໃນວັນເລັ່ນຕົ້ນສັບດາ.**

- ຈຶ່ງຖວາຍດ້ວຍຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ (ທີ່ສະແດງອອກມາຈາກຂ້າງໃນ)

- ຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລ້ວແຕ່ລະຄົນຄວນຈະມີພາກສ່ວນໃນການຖວາຍຮ່ວມກັບຄຣິສຕຽນອື່ນໆ.
- ການຖວາຍຈາກການຄິດສເລັ່ງບາງສ່ວນ - **ຈາກລາຍໄດ້ຂອງຕົນ.**
- ຈົ່ງວາງແຜນໃນການຖວາຍດ້ວຍຄວາມເຕັມໃຈແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຍິນດີໃນການອະທິຖານ.

ທ່ານເດີໄດ້ມີການຝຶກຝົນໃນບາງຂໍ້ທີ່ທັງຫມົດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ຫຼືຍັງ? ທ່ານໄດ້ມີສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງ ເປັນທີ່ຫມູນໃຈໃຫ້ທ່ານໄດ້ກ້າວຂຶ້ນໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປຫຼາຍກວ່າທີ່ທ່ານໄດ້ເຮັດຢູ່ແລ້ວນີ້ຫຼືຍັງ? ຈົ່ງອະທິບາຍ.

ຮິຈຊາດແລະເມັກ ມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າໄດ້ຮັບພຣະພອນໃນຂະນະທີ່ເຂົາທັງສອງໄດ້ເຫັນໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານໃຫ້. ມີສາຍການບິນຫຼາຍບ່ອນທີ່ເຂົາໄດ້ຈອງໄວ້ແລ້ວໄດ້ສົ່ງເງິນຄືນ, ທັງສອງໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບ ໃຫ້ທີ່ພັກເຊົາໃນບ້ານທີ່ເປັນເລື່ອນບ້ານຂອງແມ່. ແລະເລື່ອນຮັກຂອງແມ່ໄດ້ກໍໄດ້ຊ່ວຍໃນເລື່ອງອາຫານ. ຄົນໃນໂບດທີ່ນັ້ນໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອໃນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຄ່າສິ່ງສະການແມ່ຂອງເມັກແລະໄດ້ຊ່ວຍໃນການໃຊ້ຈ່າຍຄ່າເດີນທາງດ້ວຍການຖວາຍພິເສດຕື່ມ. ເຂົາທັງສອງເລີ່ມຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບ, ແລະພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ຊົງປະທານສິ່ງຈໍາເປັນແກ່ເຂົາເຈົ້າຢ່າງພຽງພໍ.

2. ໃນພຣະຄັນຟິໄທມີການຖວາຍແມ່ນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການນະມັສການ, ໂປໂລໄດ້ກ່າວຂ້າອີກຕໍ່ຄຣິສຕຽນເມືອງເມືອງໂກຣິນໂທ ເຖິງສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ກ່າວກັບຄຣິສຕຽນເມືອງຄາລາເຕັງ. ວິທີທີ່ໂປໂລໄດ້ແນະນຳນັ້ນບໍ່ແມ່ນໃຊ້ສໍາລັບຄຣິສຕຽນເມືອງໂກຣິນໂທເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເປັນແບບຢ່າງທີ່ໂບດອື່ນໆ ສາມາດນຳເອົາໄປໃຊ້ໄດ້ເໝືອນກັນ. ຈົ່ງອ່ານຄືນໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 16: 1-4 . ການຖວາຍຊັບໄດ້ຖືກຈັດໄວ້ໃນນີ້ເລີ່ມຕົ້ນຂອງອາທິດ. ທີ່ທາງໂບດໄດ້ເລືອກເອົາວັນນີ້ເພາະຖ້ວ່າເປັນວັນຂອງພຣະເຈົ້າເພາະພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຟື້ນຄືນພຣະຊົນຈາກອຸບໂມງໃນວັນນີ້ເຊັ່ນກັນແລະການຖວາຍກໍເປັນພາກສ່ວນນຶ່ງຂອງການນະມັສການ. ທ່ານນະມັສການແບບໃດໃນລະຫວ່າງມີການຖວາຍຊັບ?

ສິ່ງທີ່ຄວນກະທໍາໃນຂະນະທີ່ເລື່ອນຖາດຖວາຍ

ການຖວາຍຊັບແມ່ນເວລາພິເສດຂອງການນະມັສການ, ແທນທີ່ຈະເຮັດພຽງແຕ່ເລື່ອນຖາດຖວາຍຮັບເອົາຊັບຈາກແຕ່ລະຄອບຄົວ, ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງພາກປະຕິບັດຂອງການນະມັສການດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ຈົ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າສໍາລັບວຽກງານແລະຊັບສິ່ງຂອງທີ່ພຣະອົງຊົງປະທານໃຫ້
- ອະທິຖານເພື່ອມີສຸຂັ້ນນາຣິຫລີຜູ້ຮັບໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ອາດຈະໄດ້ຮັບຊັບບາງສ່ວນຈາກການຖວາຍຂອງທ່ານ
- ອະທິຖານເພື່ອຄົນອື່ນໃຫ້ເລີ່ມຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນແລະການຄຸ້ມຄອງຈາກພຣະເຈົ້າ
- ອ່ານຂໍ້ພຣະຄັນຟິ ທຸກຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຖວາຍນຶ່ງສ່ວນສິບ
- ມີສ່ວນໃນການສັຣເສີນພຣະເຈົ້າຈາກສຽງດົນຕີທີ່ກໍາລັງເຫລິ້ນໃນຂະນະທີ່ມີການຖວາຍຊັບ

ຄຣິສຕຽນທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທໄດ້ມີການຖວາຍຊັບເປັນປະຈຳໃນເວລາທີ່ພວກເຂົາມີການຊຸມນຸມກັນ, ເພື່ອວ່າເມື່ອໂປໂລເດີນທາງມາເຖິງຈະບໍ່ໄດ້ມີການຖວາຍຕື່ມອີກ. ເຂົາໄດ້ທ້ອນໂຮມໄວ້ເພື່ອວ່າເງິນຈໍານວນນີ້ຈະໄດ້ເອົາໄວ້ໃຊ້ໃນເວລາຕ້ອງການໃຫ້ທັນເວລາ. ໂບດຂອງທ່ານເດີໄດ້ມີວິທີແກ້ໄຂແນວໃດ ຖ້າວ່າມີຜູ້ທີ່ຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໃນດ້ານການເງິນ? ທ່ານມີການຕຽມພ້ອມແນວໃດ ຖ້າມີຄວາມຈໍາເປັນພິເສດເກີດຂຶ້ນ? ໂປໂລໄດ້ມີຄວາມຮູ້ແລະເຂົ້າໃຈໃນເລື່ອງການເງິນເປັນຢ່າງດີແລະເພິ່ນກໍບໍ່ໄດ້ນຳເງິນຈໍານວນດັ່ງກ່າວໄປໃຊ້ຈ່າຍໃນທາງສ່ວນຕົວ, ເພິ່ນຈະມອບໃຫ້ຄົນກຸ່ມນຶ່ງທີ່ເປັນພວກນຳເງິນຈໍານວນນີ້ໄປຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ເຊື່ອແລະມີຄວາມລໍາບາກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ຖ້າຫາກວ່າທາງສະມາຊິກໂບດເຫັນວ່າໂປໂລຄວນໄປກັບກຸ່ມ ຄົນຜູ້ນຳທາງເຫຼົ່ານີ້ກໍຈະໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງເພິ່ນກັບໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມັນກໍເປັນການດີຢູ່ຖ້າຫາກວ່າທ່ານຮູ້ຈັກລາຍລະອຽດໃນການບໍຣິຫານເງິນຄ່າໃນໂບດຂອງທ່ານວ່າເປັນຢ່າງໃດ, ສິ່ງສໍາຄັນທີ່ສຸດກໍຄືຕົວທ່ານເອງຈະຕ້ອງຖວາຍດ້ວຍຄວາມຍິນດີແລະເຕັມໄປດ້ວຍການນະມັສການ.

ຈົ່ງລິ້ນຄືນການຮຽນໃນອາທິດນີ້ ແລ້ວເຕີມຖ້ອຍຄໍາໃສ່ຊ່ອງວ່າງໃນປໂຍກຕໍ່ໄປນີ້ໃຫ້ສົມບູນ. ເນື່ອງຈາກວ່າພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຝຶກຝົນວິນິຍົມໃນການຖວາຍ, ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະ _____.

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນທີ 29 ເດືອນ ກຸມພາ 2004 - 02 - 29 - 2004

ຝຶກຝົນວິນັຍໃນການບົວລະບັດຮັບໃຊ້

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນໃນວັນນີ້: (ມັດທາຍ 20:20 - 28 ; ໂຣມ 12: 9 - 13)

ຄວາມຈິງໃນພຣະຄຳພີ: ພຣະຄຣິດເອີ້ນເອົາຄົນຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງໃຫ້ມາເປັນຜູ້ບົວລະບັດຮັບໃຊ້.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ສຳຄັນ: " ຢ່າຂ້າຄ້ານ ແຕ່ຈົ່ງເອົາໃຈໃສ່ ຈົ່ງມີໃຈຮ້ອນຮົນດ້ວຍພຣະວິນຍານ ຈົ່ງບົວລະບັດອົງ
ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. " (ໂຣມ 12:11)

ຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຊີວິດ: ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານ ຝຶກຝົນວິນັຍໃນການບົວລະບັດຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ.

ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນມີຄຸນຄ່າແນວໃດ?

ສັງຄົມໃນປັດຈຸບັນນີ້ແມ່ນຕ້ອງການບໍລິການທີ່ດີ. ທີ່ຮ້ານອາຫານພວກເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ມີຄົນເອົາໃຈໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການ. ຖ້າການບໍລິການບໍ່ດີ, ພວກເຮົາກໍ່ສູບເອົາງ່າຍໆ ແລະຖິ້ມຄວາມຜິດວ່າຄົນບໍລິການຮັບໃຊ້ບໍ່ດີ. ສູນກາງບໍລິຫານງານຂອງອະເມຣິກາປະກອບດ້ວຍຫຼາຍອົງການຮັບໃຊ້ ເພາະນັ້ນແມ່ນສ່ວນນຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ການບໍລິຫານງານຂອງຣີພາບມີຄຸນຄ່າ. ສູນກາງບໍລິຫານຈະຫວັງຜົນກຳໄລກໍ່ບໍ່ໄດ້ຖ້າການບໍລິການລູກຄ້າບໍ່ດີ. ບໍລິສັດໃດບໍລິສັດນຶ່ງຈະຕ້ອງໃຫ້ຄວາມສະດວກແລະໃຫ້ໂອກາດແກ່ທຸກຄົນທີ່ຕ້ອງການຂໍສະດວກໃນສິ່ງທີ່ເຂົາຕ້ອງການ, ທາງບໍລິສັດຈະຕ້ອງໄວ້ຄ່າການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າເພື່ອລູກຄ້າຈະໄດ້ມີຄວາມພໍໃຈ. ພວກເຮົາກໍ່ຄວນຈະຮຽນຮູ້ເຮື່ອງການຮັບໃຊ້ໄວ້ໃຫ້ເປັນຜົນຖານ, ແຕ່ສ່ວນຫຼາຍກໍ່ແມ່ນພາດໄປໃນເມື່ອມີໂອກາດແລ້ວບໍ່ຮັບໃຊ້. ສຳລັບຫຼາຍໆຄົນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນແມ່ນຈະຕ້ອງໃຊ້ເວລາແລະຄວາມສາມາດຫຼາຍທີ່ສຸດ, ການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນອາດຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາເຖິງຈຸດທີ່ອິດອັດ, ເຖິງປານນັ້ນກໍ່ຈະຕ້ອງເວົ້າວ່າ " ມີຫຍັງທີ່ຈະໃຫ້ຂ້ອຍຮັບໃຊ້ບໍ່? " ຕາມທັມດາແລ້ວເຮົາຈະເປັນຜູ້ນຶ່ງທາງຫຼັງແລະເວົ້າວ່າ " ເຈົ້າຈະເຮັດຫຍັງເພື່ອຂ້ອຍໄດ້ແດ່? " ໃນຂະນະທີ່ຫຼາຍຄົນກໍ່ລັງຊອກທີ່ຈະຮັບໃຊ້ໃນສັງຄົມພວກເຮົາ, ພຣະຄຣິດກໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງໃຫ້ມີການຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນເປັນຂໍ້ສຳຄັນທີ່ຈະຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ. ອາທິດນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນທີ່ຈະເອົາແບບຢ່າງຈາກພຣະເຢຊູໃນການຮັບໃຊ້ຂັ້ນເລີ່ມຕົ້ນແລະເອົາໃຈໃສ່ໃນທິດທາງຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ.

1. ຢ່າເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວ, ພາກ 1, ພາກ 2: (ມັດທາຍ 20: 20 - 24)

1. ພໍ່ແມ່ທຸກຄົນຕ້ອງການສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບລູກຂອງຕົນ, ພໍ່ແມ່ຈະອົດທົນຕໍ່ຄວາມຍາກລຳບາກ, ອອກໄປຕໍ່ສູ້ຢູ່ຂ້າງໜ້າ, ແລະຈະຢືນຢັນເພື່ອລູກສະເໝີທີ່ບໍ່ມີຜູ້ອື່ນຜູ້ໃດຈະສາມາດເຮັດໄດ້. ແມ່ຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນຮັກລູກຂອງລາວທັງສອງແລະຕ້ອງການສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບເຂົາ. ຈົ່ງອ່ານໃນມັດທາຍ 20: 20-21. ໃນຂະນະທີ່ນາງຂໍຮ້ອງຕໍ່ພຣະເຢຊູດ້ວຍຄວາມເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອລູກຂອງນາງທັງສອງ ທັງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະອົງມີອຳນາດທີ່ຈະເຮັດທຸກຢ່າງໂດຍຢ່າງເຕັມສົມບູນ. ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖາມນາງວ່ານາງປາຖນາສິ່ງໃດ. ຈົ່ງຂີດກ້ອງຄຳຂໍຂອງນາງ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນວ່ານາງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນໃນຄຳຖາມຂອງນາງ?

ໃນຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ທ່ານເຊື່ອວ່າແມ່ນຂໍ້ໃດທີ່ແມ່ຂອງທັງສອງຂໍ ແມ່ນຄວາມຈິງ?

- ນາງເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະເມສີອາ.
- ນາງມີຄວາມເຫັນແກ່ຕົວໂດຍການຂໍໃຫ້ລູກທັງສອງຂອງນາງໄດ້ມີບ່ອນທີ່ພິເສດສຳລັບເຂົາ.
- ນາງບໍ່ມີກາເຖິງຄົນອື່ນວ່າເຂົາເຈົ້າອາດເຫມາະສົມກັບຕຳແໜ່ງອັນມີກຽດນີ້.

- ແທນທີ່ຈະສູນຈິດໃຈໃສ່ໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອໃນພຣະອົງວ່າພຣະອົງເປັນຜູ້ຍຸຕິທັມແລະຈະຊົງເຮັດໃນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງສຳລັບທຸກໆ ຄົນ.

ເພາະວ່ານາງຮູ້ວ່າຕຳແໜ່ງທີ່ນັ່ງຢູ່ທັງສອງຂ້າງບັນລັງນັ້ນໝາຍເຖິງທີ່ສູງສຸດ, ມີອຳນາດ, ແລະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກດີ. ແລະເປັນທັມຊາດຂອງແມ່ທີ່ຕ້ອງການສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບລູກຂອງຕົນຊຶ່ງໃນຄຳຖາມຂອງນາງນັ້ນໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອທາງດ້ານຈິດວິນຍານອາດຈະບໍ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບບາງຄົນທີ່ຈະຍິດຖື ແລະເຊື່ອໃນອາຊອນາຈັກຂອງພຣະເຢຊູ. ນີ້ແມ່ນຕົວຢ່າງນຶ່ງທີ່ພະລັງຂອງແມ່ທີ່ຕ້ອງການສິ່ງທີ່ດີທີ່ສຸດສຳລັບຊີວິດຂອງລູກ. ທ່ານເດີໄດ້ເຮັດເປັນຕົວຢ່າງເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ລູກຂອງທ່ານໄດ້ເອົາໄປປະຕິບັດຄືການຖ່ອມຕົນຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນຫຼືການເຫັນແກ່ຕົວແທນຈຶ່ງອະທິບາຍ. ທ່ານໄດ້ສັງສອນລູກຂອງທ່ານເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເປັນຄົນເຫັນແກ່ຕົວແນວໃດ?

ໃນປັດຈຸບັນນີ້ສັງຄົມຮອບຂ້າງ, ທີ່ໂຮງຮຽນ, ທີ່ສະໜາມກິລາ, ແລະໃນທີ່ຊຸມນຸມຊົນຕ່າງໆທັງພໍ່ແມ່ແລະລູກອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນແລະຍອມຮັບເອົາສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ອ້ອມຂ້າງແລະຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳເລົ່າແລະມີຊິ່ງສວຍດັງກວ່າໝູ່. ແທນທີ່ການຮຽນທີ່ຈະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ, ລູກຂອງທ່ານອາດຈະຮຽນຈາກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ຮອບຂ້າງຂອງເຂົາ. ການສອນລູກຂອງທ່ານໃຫ້ເປັນຄົນບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຈະເປັນຜົນຖານອັນໜ້າຄົງໃນອະນາຄົດຂອງເຂົາ ຈະເປັນທີ່ນິຍົມຊົມຊອບຈາກຄຣູ, ແລະເຂົາຈະໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນທີມທີ່ເປັນດາວເດັ່ນ, ຫຼືຂໍໃຫ້ເຂົາເລົ່າເຮື່ອງສົດສ່ວນຕົວຟິເສດໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ. ທ່ານເດີເຄີຍໄດ້ຂໍໃຫ້ສົດສ່ວນຕົວໃຫ້ແກ່ລູກຂອງທ່ານ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ສົນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຈະເຮັດພາຣະກິດຂອງພຣະອົງເອງ. ທ່ານມີຄວາມເຊື່ອຫມັ້ນໃນພຣະເຈົ້າໃນສິ່ງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງລູກຂອງທ່ານບໍ່? ຫຼືທ່ານພະຍາຍາມເປັນຜູ້ຈັດການກັບຊີວິດແລະອະນາຄົດຂອງລູກຂອງທ່ານເອງ? ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ແລະຝຶກຝົນໃຫ້ເປັນຄົນບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເພື່ອຕົວເອງແລະລູກຂອງທ່ານວິທີໃດແດ່?

2. ແມ່ຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຣັນອາດຈະເຮັດການນີ້ພຽງຜູ້ດຽວ, ພວກເຮົາບໍ່ອາດແນ່ໃຈໄດ້, ແຕ່ທັງສອງອາດຈະມີສ່ວນຂໍ້ຕໍ່ລອງກັບແມ່ຂອງຕົນເພື່ອໃຫ້ນາງເປັນຜູ້ສະເໜີໜ້າໃນເລື່ອງນີ້. ຄົນບາງຄົນອາດຈະສະແດງໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນວ່າຕົນບໍ່ໄດ້ມີຄວາມຜິດຫຍັງແຕ່ຢືນຢູ່ເບື້ອງຫຼັງໃຫ້ຄົນອື່ນອອກໜ້າເພື່ອຜັນປໂຍດຂອງຕົນຢ່າງທີ່ຕົນຕ້ອງການ. ໃນຂະນະທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຢາໂກໂບແລະໂຢຣັນຮູ້ເລື່ອງທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຫຼືບໍ່, ການເຫັນແກ່ຕົວຂອງເຂົາໄດ້ສະແດງອອກມາໃຫ້ເຫັນໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູຫັນມາສົນໃຈໃນເຂົາທັງສອງ. **ຈົ່ງອ່ານໃນ ມທ 20: 22-24.** ຂີດກ້ອງໃນຄຳຖາມທີ່ພຣະອົງຊົງຖາມພວກເຂົາ. **ຈອກ** ມີຄວາມໝາຍເຖິງຄວາມເຈັບປວດທີ່ພຣະອົງຈະໄດ້ຮັບ. ພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອງການໃຫ້ທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໃຈເຖິງສິ່ງທີ່ເຂົາຈະໄດ້ຮັບ ຖ້າເຂົາຫາກຮ່ວມຈອກກັບພຣະອົງຄືຄວາມເສັຽສະລະໃນຄວາມຕ້ອງການແລະຄວາມປາຖນາຂອງຕົວເອງທັງໝົດ. ທັງສອງອ້າຍນ້ອງບໍ່ມີເຄົ້າເງື່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໃຈໃນຄວາມໝາຍໃນເລື່ອງທີ່ພຣະເຢຊູຈະໄດ້ຮັບຄວາມທຸກທໍລະມານແບບໃດ. ທ່ານເດີມີຄວາມຮູ້ສຶກສະແດງອອກແນວໃດກັບຄຳຕອບຢູ່ໃນຂໍ້ 23?

- ຕາມຜົນຖານສາເຫດ - ອວດອາຍຸ
- ມີຄວາມພໍໃຈ - ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ສຶກໃດໆ
- ບໍ່ມີຄວາມເຫັນແກ່ຕົວ - ອື່ນໆ

ຈົ່ງຂີດໝາຍວົງມົນເມື່ອສາວົກທັງ 10 ຄົນທີ່ໄດ້ຍິນເລື່ອງນີ້ແລ້ວມີປະຕິກິຣິຍາຕອບສະໜອງແນວໃດກ່ຽວກັບຄຳຂໍ້ນັ້ນ? ທ່ານເດີມີການຕອບສະໜອງແນວໃດເມື່ອທ່ານຫາກໄດ້ຍິນກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຂອງສາວົກທັງໝົດ?

ທ່ານມີຄວາມຄຽດຮ້າຍເມື່ອເຫັນຄົນອື່ນໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງໃຫ້ເລື່ອນຊັ້ນແລະເປັນຜູ້ນຳບໍ່? ພວກເຮົາມີຄວາມບໍ່ພໍໃຈທີ່ຂັດກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາບໍ່ໃນໜ້າທີ່ວຽກງານ? ຖ້າວ່າເຮົາມີຈິດໃຈບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວເຮົາກໍຈະເກີດມີຄວາມຍືນດີແລະຟ້າວຟັງທີ່ຈະສລອງດ້ວຍຄວາມຍືນດີໃນໜ້າທີ່ໃໝ່ທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບ. ແລະບໍ່ໄດ້ຄິດປຽບທຽບກັບຕົວເອງເຖິງວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດນັ້ນບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກໍຕາມ. ຈົ່ງອ່ານຄືນໃຫ້ໝົດໃນເລື່ອງຄວາມບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວ ທີ່ມີຢູ່ໃນໜ້ານີ້. ຈົ່ງຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານໄດ້ຮຽນຮູ້ຫຼາຍຂຶ້ນໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ .

2 ເປັນຄືກັນກັບພຣະຄຣິດ: (ມັດທາຍ 20: 25 -28)

ພໍ່ແມ່ທັງຫຼາຍຄົນຈະລື່ງເຄີຍກັບຄຳວ່າ " ບໍ່ຍຸຕິທັມ ", " ລາວໄດ້ອອກໄປກ່ອນເທື່ອແລ້ວນີ້, " " ລາວໄດ້ນັ່ງທາງໜ້າ

ເລື້ອຍໆ, " ຂ້ອຍຕ້ອງການເປັນທີ່ນຶ່ງກ່ອນ. ຫຼັງຈາກທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນຄໍາເຫຼົ່ານີ້ຊ້າແລ້ວຊ້າອີກທ່ານຄືຈະເກີດຄວາມສົງສັຍວ່າລູກຂອງທ່ານເວລາໃດຈຶ່ງຈະເຂົ້າໃຈຄໍາວ່າໃຫ້ຄົນອື່ນກ່ອນ. ເຮົາສາມາດວາດພາບໃນຂະນະທີ່ພຣະເຢຊູມີຄວາມຫວັງໃຍສາວົກທັງຫມົດໃນເວລາດຽວກັນກໍຕອບຄໍາຂໍທີ່ແມ່ຂອງຢາໂກໂບແລະໂຢຮັນ, ແລ້ວພຣະເຢຊູກໍໄດ້ເອີ້ນເອົາສາວົກທັງ 12 ຄົນມາແລະເລີ່ມແກ້ໄຂເຫດການ. **ຈົ່ງອ່ານໃນ ມທ 20: 25-28**, ແລ້ວຈົ່ງແປເປັນຄໍາສລຸບສັ້ນໆໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງທ່ານແລະບາງທີທ່ານອາດຈະໄດ້ອະທິບາຍພຣະຄໍາໃຫ້ລູກຂອງທ່ານ. ພຣະເຢຊູຊົງຊົມໃຫ້ເຫັນເຖິງເຮື່ອງຜູ້ທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະຄຣິດຈະຕ້ອງໄດ້ສໍາຜັດແລະເອົາຊະນະກັບຄວາມທຸກຍາກອິດທົວ. ຄໍາສັ່ງສອນຂອງພຣະອົງອາດຈະແປກ, ແລະພວກເຮົາກໍຍັງເຂົ້າໃຈເຊັ່ນນັ້ນໃນປັດຈຸບັນນີ້. ທ່ານເດຈະຕິດສິນໃຈແນວໃດໃນເຮື່ອງນີ້. ພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກແຈ້ງແລ້ວວ່າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ສັນຍາວ່າຈະສນອງຕາມຄວາມປາຖນາຂອງເຂົາແຕ່ຈະປະທານໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖ່ອມຕົວຮັບໃຊ້ເທົ່ານັ້ນ. ມີຂໍ້ໃດໃນຂ້າງລຸ່ມນີ້ທີ່ທ່ານເຫັນວ່າທ່ານມີຄວາມພໍໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ແລະຈົ່ງຂໍດັກກອງຫມາຍໄວ້ໃນຂໍ້ທີ່ທ່ານສົນໃຈ:

- ສອນເດັກນ້ອຍອະນຸບານ
- ສອນເດັກນ້ອຍ
- ສອນນັກຮຽນ
- ສອນຜູ້ໃຫຍ່
- ຊ່ວຍໃນເຮືອນຄົວ
- ຊ່ວຍຮັກສາຄວາມສະອາດຫຼັງຈາກຊຸມນຸມ
- ຊ່ວຍປະກອບອາຫານສໍາລັບຜູ້ປະກາດ
- ຊ່ວຍໃນງານເດີນຫຍ້າ
- ອອກໄປຢ້ຽມຢາມຄົນຊະຣາ
- ຂຽນຂໍ້ຄວາມຫນຸນໃຈ

ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ປະພວກເຮົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ພຣະອົງຫມາຍເຖິງການທີ່ຈະເປັນຜູ້ນໍາຕ້ອງໄດ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ກ່ອນເພາະທີ່ພຣະອົງສະເດັດມາໃນໂລກເພື່ອຮັບໃຊ້ຜູ້ອື່ນ ບໍ່ແມ່ນມາເປັນຜູ້ໃຊ້ຄົນອື່ນພຣະອົງຊົງເຮັດເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນແລ້ວ. ທ່ານໄປໂບດເພື່ອທີ່ຈະຮັບໃຊ້ບໍ່? ທ່ານມີຄວາມກັງວົນວ່າໃຜທີ່ໃຫ້ຄວາມນັບຖືທ່ານແທນທີ່ທ່ານຈະໃຫ້ການນັບຖືບາງຄົນທີ່ທ່ານອາດຈະບໍ່ຮູ້ຈັກ? ທ່ານກໍາລັງຮູ້ສຶກວ່າເວລານີ້ທ່ານກໍໄດ້ຮັບໃຊ້ຢູ່ໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານແລະເຖິງເວລາຂອງຄົນອື່ນທີ່ຈະມາເຮັດແທນແລ້ວ? ເຖິງເວລາອັນສົມຄວນແລ້ວທີ່ຈະມີການສໍາຮວດຕົວເອງໃນເຮື່ອງການທີ່ຈະເປັນຈະເປັນຜູ້ນໍາທີ່ດີ. ການຮັບໃຊ້ຂອງທ່ານເປັນແບບຢ່າງແກ່ຄົນອື່ນເຫມືອນດັ່ງທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ເປັນຫຼີຍັງ?

ດ້ວຍວິທີໃດແດ່, ຖ້າໄດ້ເຮັດຫມົດແລ້ວ, ແບບຢ່າງເຫມືອນພຣະຄຣິດໄດ້ຈະເຮັດເຕີບໃຫຍ່ໃນສອງປີທີ່ຜ່ານມາບໍ່?

3. ໃຫ້ມີຄວາມຈິງໃຈແທ້, ພາກ 1 ພາກ 2: (ໂຣມ 12: 9 -13)

1. ວິທະຍຸໄດ້ປະກາດເຖິງເຮື່ອງນຶ່ງທີ່ມີສ່ວນພົວພັນກັບຊາຍຜູ້ນຶ່ງຫົວເຮື່ອງ " Grade A Genuine Article " ລາວຫມາຍຄວາມວ່າແນວໃດ? ແລະຄໍາອະທິບາຍນີ້ເຫມາະກັບການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນຂອງທ່ານບໍ່? ຈົ່ງອະທິບາຍ. ການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນເຮັດແຕ່ພຽງພາຍນອກເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນເທົ່ານັ້ນບໍ່? ຄໍາຕອບວ່າມີ. ການແກ້ງເຮັດສາມາດສະແດງອອກຢູ່ຂ້າງນອກເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນໄດ້ເຫັນເພື່ອໃຫ້ຄົນອື່ນເຊື່ອແລະຕາຍໃຈ, ແຕ່ຂ້າງໃນແລ້ວເຊື່ອງໄວ້ດ້ວຍຄວາມຂີ້ຕົວະຫຼອກລວງ. ຄົນຜູ້ນຶ່ງອາດຈະແກ້ງເຮັດດີໃນຂະນະທີ່ທາງໃນນັ້ນຫວັງສິ່ງໃດສິ່ງນຶ່ງຕອບແທນ, ແກ້ງເຮັດວ່າມີຄວາມຫວັງໃຍຫຼືບໍ່ໂຄຣົບ. ໂປໂລໄດ້ເຕືອນເຖິງຄວາມຈິງໃຈແລະການແກ້ງເຮັດໃນໂຣມ 12: 9-13, ໂປໂລໄດ້ເຕືອນເຮົາໃຫ້ເປັນຄຣິສຕຽນທີ່ມີຄວາມຮັກແລະມີການຮັບໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ. ການທີ່ມີຫົວໃຈເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຜູ້ນຶ່ງມີຄວາມຫມາຍວ່າເປັນຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫວັງໃຍຄົນອື່ນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ຄົນອື່ນໆ ເຫມືອນກັບພຣະເຢຊູມີຕໍ່ພວກເຮົາ.

ໂປໂລມີຄວາມເຂົ້າໃຈຄຸນລັກສະນະພິເສດສ່ວນຕົວຂອງຄົນທີ່ນຳສົ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄປຫາຄົນອື່ນ ຄິດເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ການໝູນໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ມີຄວາມຫວັງໃຍຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ຈົ່ງອ່ານໃນ (ໜ້າ 113) ແລະໃຫ້ຂີດກ້ອງສິ່ງທີ່ເພິ່ນໄດ້ໃຫ້ການໝູນໃຈແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃຫ້ເຮັດ. ທ່ານໄດ້ມີການປ່ຽນແປງໃນຊີວິດແບບໃດທີ່ຜ່ານມາ? ແມ່ນຂໍໃດຈົ່ງອະທິບາຍ? ຈົ່ງຂຽນລາຍຊື່ລົງທ່ານຈະໄດ້ອະທິຖານເພື່ອແລະປ້ອງກັນການຫຼົງລົມ. ຈົ່ງເປັນຕົວຢ່າງໃນການອະທິຖານ. ມີຈັກເທື່ອທີ່ທ່ານເວົ້າວ່າ " ຂ້ອຍຈະອະທິຖານເພື່ອເຈົ້າ " ແລະບໍ່ໄດ້ລົມທີ່ຈະອະທິຖານເພື່ອເຂົາ? ການທີ່ທ່ານໄດ້ຝຶກແອບຈິດບັນທຶກໄວ້ເປັນລຳດັບນັ້ນຊ່ວຍໃຫ້ທ່ານຈື່ແລະອະທິຖານເພື່ອເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່? ທ່ານຈະເຮັດຢ່າງໃດເພື່ອຈັດໃຫ້ຊີວິດຂອງທ່ານດີຂຶ້ນດ້ວຍການເປັນຄຣິສະຕຽນທີ່ສະແດງອອກເຖິງຄວາມຮັກອັນຈິງໃຈ, ມີຄວາມຫວັງໃຍ, ແລະຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ?

2. ເດັກນ້ອຍ, ກໍຄືຜູ້ໃຫຼ່, ຕ້ອງການຄວາມສັນພັນທີ່ຍາວນານ, ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ເດັກນ້ອຍຫາກໍເລີ້ມຮຽນທີ່ຈະສ້າງຄວາມສັນພັນ, ຜູ້ໃຫຼ່ຜູ້ເລີ້ມລົງມືໃນການຄົ້ນຄວ້າແລ້ວ. ມີຄວາມສັນພັນບາງຢ່າງເປັນໄປໃນທາງບວກ. ແຕ່ມີຄວາມສັນພັນບາງຢ່າງແມ່ນຕົກຢູ່ໃນອັນຕະລາຍ. ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກຄວາມສັນພັນທີ່ລົ້ມເຫຼວຜ່ານມາ, ເຮົາຕ້ອງການເພື່ອນໃຫ້ຫຼາຍແລະສາມາດຫາຄົນທີ່ມີຄວາມຈິງໃຈຕໍ່ເຮົາແທ້ທີ່ໂບດຂອງເຮົາມີບໍ່? ໂປໂລໄດ້ຍົກຂໍ້ພຣະຄຳມາກ່າວຄື ຈົ່ງຮັກກັນສັນພັນຜິ່ນອງ. **ຈົ່ງອ່ານໃນ ໂຮມ 12:9-13** ແລະຈົ່ງຂີດວົງມືນໃນຂໍ້ແນະນຳທ່ານເຫັນວ່າມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຮັກ. **ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ.....ຮັກກັນເຫມືອນສັນພັນຜິ່ນອງ ສ່ວນການທີ່ໃຫ້ກຽດແກ່ກັນແລະກັນນັ້ນຈົ່ງຖືວ່າຜູ້ອື່ນດີກວ່າຕົນ. ຈົ່ງຊ່ອຍໄພພົນຂອງພຣະເຈົ້າເມື່ອເຂົາຂັດສົນ ຈົ່ງຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍໃຈເຫຼື້ອມໃສ.** ຟັງເບິ່ງແລ້ວຮູ້ສຶກວ່າມັນມີຫຼາຍຢ່າງຮັກ, ແຕ່ເຮັດຢ່າງໃດເຮົາຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຜົນກັບສັງຄົມໃຫ້ສະເໝີກັນກັບຫຼາຍຄອບຄົວທີ່ມີຫຼາຍເດັກລື້ນຢູ່ແລ້ວ? ຄອບຄົວໃນໂບດຂອງທ່ານໄດ້ສະແດງຄວາມຮັກແລະຄວາມຫວັງໃຍຕໍ່ທ່ານແລະຄອບຄົວແນວໃດ? ທ່ານຈະສະແດງຄວາມຮັກແລະຄວາມຈິງໃຈໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໃນໂບດຂອງທ່ານໄດ້ແນວໃດ?

ຄົນໃນໂບດຂອງເຮົາກໍມີຄວາມສັນພັນອັນຍາວນານມາແລ້ວ, ມາຮຽນພຣະຄຳພີວັນອາທິດດ້ວຍກັນ, ແຕ່ກໍຍັງຫາຄົນທີ່ມີຄວາມຮັກ, ຄວາມຈິງໃຈແລະຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນບໍ່ທັນມີເພາະວ່າພວກເຮົາມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍຖ້າເຮົາຫາກຄິດບໍ່ອອກວ່າຈະເຮັດວິທີໃດທີ່ຈະສາມາດຮັບໃຊ້ເພື່ອນຄຣິສະຕຽນທີ່ຢູ່ໃນໂບດດຽວກັນແລະຢູ່ອອກຕົວເຮົາໄດ້ແລ້ວ, ເຮັດຢ່າງໃດເຮົາຈຶ່ງຈະໄປນຳຄົນອື່ນທີ່ຢູ່ຂ້າງນອກທີ່ບໍ່ໄດ້ມາໂບດ ໃຫ້ມາໄດ້? ຈົ່ງທວນຄືນເບິ່ງ 2 ຫົວຂໍ້ໃນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງທ່ານຈາກທີ່ໄດ້ຮຽນມາຂ້າງເທິງນີ້ແລະເປັນບ່ອນທີ່ທ່ານຄວນຈະແກ້ໄຂປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ຈົ່ງເລືອກເຈ້ງອີກໃບນຶ່ງ, ຂີດເຄິ່ງກາງ ຝາກນຶ່ງຈົ່ງຂຽນລົງໄປວ່າມີສິ່ງໃດເປັນສິ່ງກົດກັນທ່ານບໍ່ໃຫ້ທ່ານໄດ້ເຮັດຕາມບົດຮຽນນີ້. ອີກຂ້າງນຶ່ງຈົ່ງຂຽນລົງກົງກັນຂ້າງເຖິງຄຳແນະນຳວ່າເຮັດຢ່າງໃດຈົ່ງຈະມ້າງສິ່ງກົດກັນນີ້ໄດ້. ຈົ່ງໃຊ້ຄຳວ່າ: ຈົ່ງຮັກດ້ວຍໃຈຈິງ ໃນໜ້ານີ້ເປັນແບບຢ່າງ. ຈົ່ງເລືອກວ່າທ່ານຈະຮຽນແລະຮັບເອົາຈາກບົດຮຽນນີ້.

ເປັນຜູ້ຕ້ອນຮັບແຂກດ້ວຍໃຈເຫຼື້ອມໃສ

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນອຸປະສັກຕໍ່ການຝຶກຝົນໃນການຮັບໃຊ້ " ການເປັນຜູ້ຕ້ອນຮັບແຂກ " ແລະທາງທີ່ສາມາດຈະເອົາຊະນະຕໍ່ອຸປະສັກເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້.

1. ຂ້ອຍບໍ່ມີເວລາ. (ຖ້າທ່ານໄປກິນເຂົ້າຮ້ານອາຫານຫລັງຈາກນະມັສການ ທ່ານໄດ້ເຊີນຄອບຄົວນຶ່ງໄປກິນນຳ, ຄອບຄົວຂອງທ່ານແລະຄອບຄົວນັ້ນກໍຈະມີເວລາກິນເຂົ້າຮ່ວມກັນ)
2. ເຮືອນຂ້ອຍບໍ່ໃຫຼ່ພໍ, ບໍ່ໄດ້ຕົກແຕ່ງ, ບໍ່ສະອາດ ແລະອື່ນໆ (ຢ່າກັງວົນເຮືອງປາກົດການທາງນອກ, ຄົນອື່ນຈະຕິດພັນກັບທ່ານ ຍ້ອນວ່າທ່ານເອົາໃຈໃສ່ເຂົ້າເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນສະພາບເຮືອນຂອງທ່ານ)
3. ຂ້ອຍບໍ່ມີເວລາຄົວກິນ. (ເຊີນສອງຄອບຄົວມາກິນເຂົ້ານຳ ດ້ວຍການສົ່ງອາຫານຈາກຮ້ານອາຫານ)
4. ຂ້ອຍເປັນເຈົ້າພາບ(ຜູ້ຕ້ອນຮັບແຂກ)ບໍ່ດີ (ທ່ານອາດຈະພາແຂກເລາະເບິ່ງເຮືອນ ຫລືເຮືອນຄົວ ແລະບອກເຂົາເຈົ້າວ່າ ຢ່າງເກັງໃຈ ຈົ່ງຖືເປັນກັນເອງ.